

கல்கி

KALKI

26.10.1969

40 காசு

காரின் ப்ரடக்ட்ஸ்
பக்குவமுறை போட்டியில்
பங்குகொண்டு பரிசு பெறுங்கள்

உங்கள் சொந்தப்
பக்குவ முறையைச்
சிறப்பிப்பவை

பிரவுன் & போல்ஸன் மற்றும்

ரெக்ஸ்

தூயரலிப்பு வாகககள்

பேரங்குடி ஒதுக்கீடு
உரிசட்டம்
 ஆறு தீர்த்துப் பரந்த
 உலகமே, திரிபுராவை
 உலிபுத்தூர் தாண்டிவந்தது.
 உலகத்தின் பூதம் பின்பு
 பெருங்குடி மூலம் அங்குத்
 திரிபுரம் உருவாகி.

மேலே கண்ட தயாரிப்புகளில் ஒன்றை உபயோகித்து உயரக கொழுதலின் பக்குவ முகநாயை எங்களுக்கு அனுப்பலாம். இதற்கு கொள்ளப் படுபவை இரவு பகையாகிய சிவசிகிச்சப்படுதலாக, ரூ. 150 ரொக்கம் வரிகம் இது செலுத்தியும் உங்களுக்குத் திகட்கலும்.

ச. சிவசுப்ரமணியம், இயக்குநர், தமிழகப் பத்திரிகைத் துறை, சென்னை -

காரன் ப்ராடக்ட்ஸ் கம்பெனி
(இந்தியா) லிமிடெட்,
புதிதான் ஹவுஸ், லாடா ரோடு, பம்பாய்-15.

விஜிபி

சுலபத் தவணாத் திட்டம்

விஜிபியில் சகாயமான விலையில் தாழ்ந்த பொருள்களை வாங்குவது அனைவருக்கும் திருப்திபெய்கிறது. யாவரும் விஜிபி தவணாத் திட்டத்தில் பொருள்கள் வாங்குவது மிகக் கலிபம்.

விஜிபி சுலபத் தவணாத் திட்டம் இப்பொழுது விஜிபி 'மெகாபஸ் சிறப்பான வேள்கள்' மூலம் உங்கள் வீடு நேர வசுகிறது.

வி.ஜி. பன்னீர்தாஸ் & கோ.

கரையேல்.கட., சென்னை-15, போன் : 442333

கிளை : தி. நகர், சென்னை-17, போன் : 440246

தரவிகு பொருள்களின்
சிறப்புகள் விநியோகங்கள்

NO. 10 TH. A.

அவர் மனக்கவலையற் றிருக்க வேண்டும்...

மனித உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது அவரது சாமர்த்தியத்தையும் ஒரே மனக்குறியுடன் வேலை செய்வதையும் பொறுத்திருக்கிறது. தன் வேலையை தவறு தடைவின்றிச் செய்ய அவர் மனக்கவலையற்றிருக்கவேண்டும்.

அதனால்தான் அவரைப் பொன்ற சிரத்தை காட்ட வேண்டிய தொழில்களில் கடுபட்டவர். பூகோபாய்கின் தம்பிக்கையான சோவையை நாடியுள்ளார். அவருடைய பூகோபாய்கின் கரன்ட் அக்கவுண்ட் அவரது வாடிக்கையான பண விதியோக்கங்களை பாய்கின் மூலம் கொடுக்க உதவுகிறது. பாய்கிக்கு கொடுக்கும் அவரது நிர்ந்தரக் கட்டணுகளால் ஒரு செக் எழுதும் நேரத்தையும் கூட செலவிடாது சேமிக்கிறார். மேலும், அவர் செலுத்திய கொடைகளுக்கும் பணித் செலவுகளுக்கு கடுத்த கொடைகளுக்குமான கணக்கை பரிசுத் தொகுப்பாகவும், சீராகவும் வைத்துக்கொள்கிறது.

தலைமை காரியாலயம் :
கல்கத்தா

ங்கள் சேமிக்கலாம்—
பூகோபாய்க் உங்களுக்கு
உதவி செய்யும்.

செவ்விய, ஐப்பசி 10 :: 1969, அக்டோபர் 26

தார்மிக் மறுமலர்ச்சி தேவை	—	5
ராஜாஜிவின் கருத்துக்கள்	—	6
பொன்னிலின் செயல்பாடு	—	9
மிங் ஷெக்கிங்	—	17
ரகுபதி ராகவ	—	19
காமம் அல்லாத காமம்:	—	30
ராமாயணம்	—	34
சிறுவைத் தேடி...	—	36
மனநோய் மருத்துவர் மகாதாடு	—	31
பக்கத்து வீட்டுப் பிரமுகர்	—	35
சாருயதா	—	37
சங்கமம் (அட்டைப்படக் கதை)	—	47
பல்கலைப் பகுதி	—	57
'மார்டின் வக்'	—	58
மிரப்பா... அது சேற்றமா?	—	60
பூச்சி உயலாக	—	67
வட்டமேழை	—	72

"ஆகாசி"யில் வெளிவரும் கருத்துகள் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனை பெயர்களே; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

கல்கி
ஸ்பாகுளடக்கம்

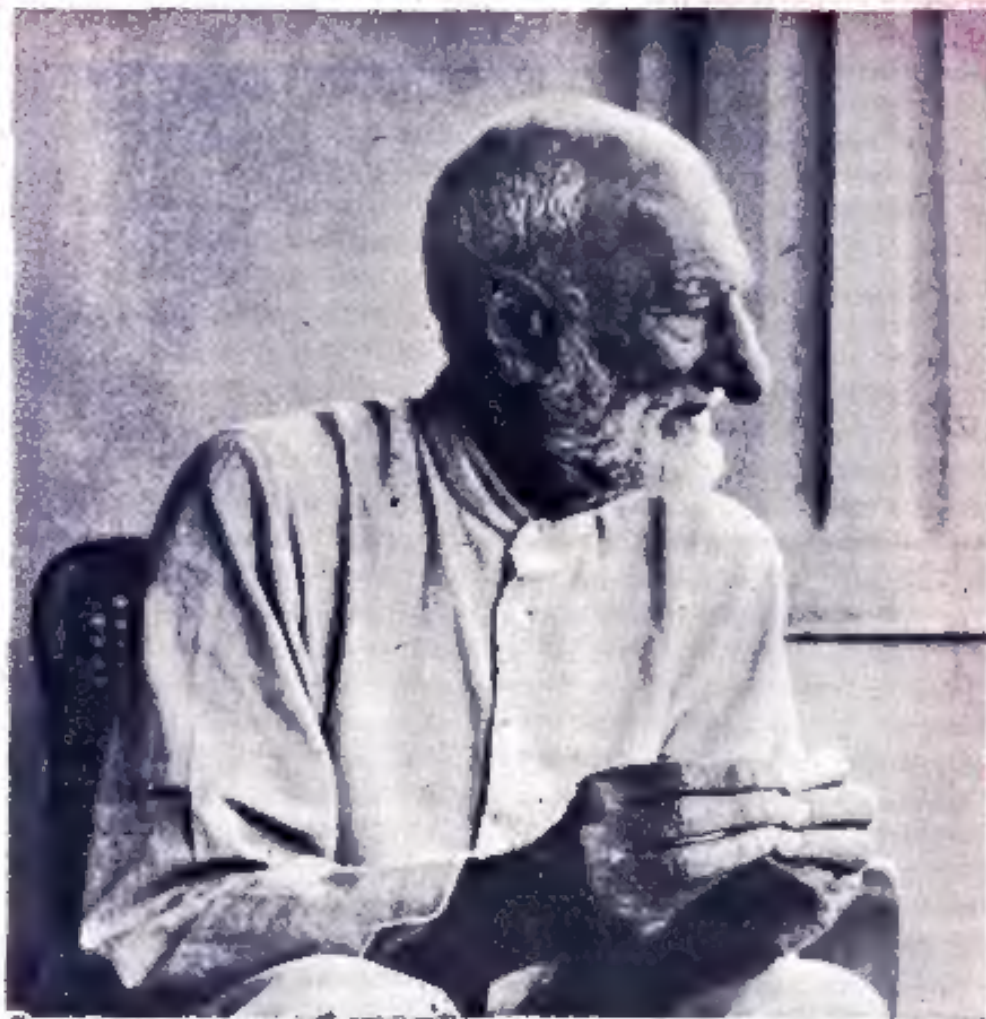
எல்லோரும் விரும்புவது

அசோகா

சுகந்த பாக்கு

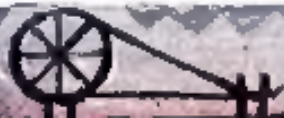

எவ்லை காந்தி என்னும் எவ்லையற்ற அன்பு

நாட்டில் குதும் வாதம் பேருசிப் பயங்கரமான அவமானகர வகுப்புக் கலவரமும் மூண்ட சமயத்தில் உண்மைக்கும் ஒற்றுமைக்கும் உருவாகத் திகளும் எவ்லை காந்தியாபிவ காள் அப்துல் காஃபர் காள் அவர்கள் வருகை தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் ஒங்கும்போதே தரும சக்தி தோன்றும் என்ற உண்மைக்கு இதுவும் ஒரு சான்று போல் உள்ளது.

காந்தி நூற்றாண்டு விழாவுக்காக வந்த விசேஷ அறிவி எவ்லை காந்தி. அறிவி கனாக்கு விருந்துபசாரம் அளிப்பது நம் பண்பு. ஆனால் எவ்லை காந்தியோ நம் நாட்டில் வந்தவுடன் மூன்று தினங்கள் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. நம்முடைய மனக் கோணலை நியமித்தலே அந்தப் பெரியார் இத்தண்டனையை ஏற்றார். எவ்லை காந்தி மனம் திறந்து பேசி வருகிறார். நம் நாட்டில் காந்தியம் எவ்வளவு தூரம் அழிந்து விட்டது என்பதை மனமுடைந்து எடுத்துக் காட்டிவிட்டார். 'இங்கு எங்கும் காந்திஜியில் கவட்டாடக் காண முடியவில்லையே' என்று வேதனைபுடன் கூறுகிறார். 'நாங்கள் உங்களிடமே அந்தப் புருஷோத்தமனான, சத்திய சத்தனான, ஒற்றுமைபுருவான காந்திஜியைக் காண்கிறோம். நாங்கள் மறந்துவிட்ட வழியை மீண்டும் எங்கள் கைக்குக் காட்டிக் கை கொடுங்கள்' என அவரைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

போர் ஆவேசத்துக்குப் பெயர் எடுத்த பட்டாணியர்களை அமைதிப் பட்டாணமாக, ஆண்டவனின் தொண்டர்களாகப் புனரீழ்மம் எடுக்கச் செய்த எவ்லையற்ற அன்புச் சக்தியே எவ்லை காந்தி. அந்த அன்பின் ஒளியில், நம் நாட்டில் கிளர்ந்துள்ள இருட்டபடலம் நீக்கி காந்திய ஜோதி மீண்டும் பரவுமாக !

தார்மிக மறுமலர்ச்சி தேவை

“கூடக்”-யில் இப்போது பிரகர
மாகிவரும் “ரகுபதி ராகவ” தொடர்
பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் தமிழில்
மொழிபெயர்த்தது. மக்கள் பொய்
னையும், கெட்ட எண்ணத்தையும்
தலிர்ந்து, சத்தியத்தையும் அன்பையும்
கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற மகத்
தான கனவு கண்டவர் காந்திஜி. அந்தக்
கனவு நனவாவதற்குத் துணை புரிய
வேண்டும் என்ற நோக்கத்தடவ்தான்
காந்தி அடிகள் எழுதியவற்றைத்
தமிழாக்கினேன். இப்பொழுது பிர
கரிப்பதற்காக இக் கட்டுரைகளை
ஒழுங்கு படுத்துவதில் எனக்குத் துக்கம்
மெலிடுகிறது. காந்திஜி மெற்கொண்டது
புனிதமான திருப்பணி. இந்தியாவிலே
விவரணில் ஆகித் தொழில் மயமாக்க
வேண்டும் என்ற பேராசையின் காரண
மாக அப்பணித் பணி தொடர்ந்துவிட்டது.
நாட்டின் வறுமைக்கு முடிவு கட்டுவது
தான் ஆகித் தொழில் முறையைப் பரப்
புவதன் நோக்கம் என்று கூறப்பட்டது.
ஆனால் இந்த நோக்கம் பலவளிக்க
வில்லை. பலவளிக்கும் என்ற எண்ணத்
தில் இந்திய சர்க்கார் எடுத்த தவறான
நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்துவிட்டன.

மக்களின் தார்மிக மறுமலர்ச்சிக்கு
காந்திஜி செய்த முயற்சி பலிக்காமல்
போய்விட்டது. அதுமட்டுமல்ல. துன்ப
தாண்டுகளுக்கு முன் இருந்ததை விட
இவ்வகையில் இன்று நாம் மோசமான
நிலையில் இருக்கிறோம். தவறான சிந்
தனைப் போக்கிவிட்டு தேசத்தைத்
தொழில் மயமாக்குவதற்குப் போட்ட
அவசரத் திட்டங்கள்தான் இதற்குக்
காரணம். தொழில் மயமாக்குவதில்
நம் பேராசையும் அவசரமும் குறை
வாக இருந்து, சத்தியம் அன்பு ஆகி
யவை குறித்துத் தேச பிதாவிடம் நாம்
காட்டும் விசுவாசம் அதிகமாக இருப்
பின் எவ்வளவு பெருமைக்குரியதாக
இருக்கும்! தேசத்தை அதி வேகமாகத்
தொழில் மயமாக்கும் திட்டத்தை மீத

மீது வலியுறுத்தியதன் விளைவாக,
இப்போது நாம் இழந்துவிட்ட நன்
னெறிச் செல்வத்தை மீட்கவே முடி
வாதோ என்னும்படியான நிலைமை ஏற்
பட்டுவிட்டது.

முன்பு தேச விடுதலைக்கான அரசியல்
பேராட்டமும், ஒழுக்கம் உயரவதற்
கான தார்மிகப் பேராட்டமும் ஒரே
பெரு முயற்சியில் ஒன்றாக இணைந்திருத்
தன. இதில் தேச விடுதலை என்ற
நோக்கமானது தார்மிக வட்டியத்தை
விட முக்கியமாகி, தரும் நோக்கத்தைத்
தாழ்த்தி விட்டது. ஆயுதம் தாங்கிக்
கலகம் செய்யாமல் சுதந்திரத்தை
அடைந்தோம். இது ஈடு இணையற்ற
வரலாற்றுச் சாதனை. ஆனால் ஒழுக்கம்
உயரவதற்கான பேராட்டத்தில் நாம்
படுதோல்வி அடைந்து விட்டோம். விடி
யற்காலையில் காணும் கனலின் தேளி
வற்ற நினைவு போல, காந்திஜியின் சத்
திய - அறநெறிகள் உபதேசங்கள் இன்று
நம்மிடையே எஞ்சி இருக்கின்றன.

தேசம் தொழில் மயமாக வேண்டு
மென்றால், பர்மிட்டுகளும் லைசென்ஸு
களும் இருந்தே தீரவேண்டும் என்ற
பிரமை டெல்லியில் பெரிய அதிகாரி
களிடம் இன்னும் இருந்து வருகிறது.
அதிலிருந்து அவர்களை விடுபடச் செய்
வது எப்படி? இந்த அதிகாரங்கள் அரசு
க்கு இல்லாமல் போனால் வானமே
நம்மீது இடிந்து விழுந்தாலும் என்று
அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். பெரிய அற்
புதம் நிகழ்த்தாலொழிய அவர்களது
இந்த மனப்பான்மையை மாற்ற
முடியுமென்று தோன்றவில்லை. தேசத்
தில் நேர்மைக் குறையும், தெய்வ
உணர்வற்ற போக்கும் பரவியதற்கு ஒரு
காரணம் பர்மிட் - லைசென்ஸ் ஆட்சி
முறையின் மூலம் சிசுஷ்டிக்கப்படும் ஏக
போகங்களுே. இவற்றின் மூலம் விவசாயத்
துப் பெரிய வருமானங்கள் கிடைக்கின்
றன. நாட்டில் ‘தெய்வம் உண்டு’ என்ற
உணர்வு இல்லாமல் போவதற்கும்,

ஒழுக்கம் கெட்டு வருவதற்கும் காரணம். சிறிய விவாபாரிகளும் கூட மக்களைத் திருப்தி செய்கிறதுப் பொருள் தருவதற்குப் பதிலாகச் சர்க்காரின் தயக்கமே நாடி நின்று நிர்ப்பந்த நிலைமையாக, அறவழியின்றும் ஏற்றம் காண வேண்டும் என நாம் கிரும்பினால் அதிகாரிகளோ கட்டுத் தலையாகவோ அளிக்கக் கூடிய 'தயவு'வளி வின்று தொழில்களை விடுவித்தாக வேண்டும்.

ஆண்டவன் திருவுள்ளம் வைத்தால் நம்மை நிகழ்க்கரும்; காத்திலி நம்பி விரும்பியபடி நாம் எழுச்சி பெறுவது இன்னமும்

சாத்தியமாகவாம். நம்மவர்கள் அவை வரும் இதற்காகவே பிரார்த்திக்கட்டும். கால்கிரைஸ் தற்போது நீடித்து வரும் அருகருப்பான சண்டைகளே, ஒருகால் மக்களிடையே ஒரு பெரிய அறப் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்னோடியாக இருக்காது இருக்கலாம். அல்லது இந்த அறப் புரட்சி இவ்வளவு விரைவில் ஏற்படாமல் போனாலும் போகலாம். ஆய்வாளரின் ஆண்டவன் அருளுக்காகப் பொறுமைமூடல் நாம் காத்திருக்க வேண்டியதுதான்.

(“கங்காநீர்”-வில் சாதாரி எழுதியது)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

கால்கிரைஸ் அதிகாரக் கொடியை நீக்கி இடதுகால்கிரைஸ் விளையாட்டில் ஒன்றிட்டுக் கொண்டு போட்டியிட்டு வருகின்றன. இந்த விளையாட்டிலும் நம் தேசத்தின் ஸ்திதிக்குச் சான்றான மக்களுக்கு எவ்வளவு விபரம் ஏற்படும் என்பது வெளிப்படை.

கால்கிரைஸ் தலையாடல் தம்பிடம் வைக்கப் பட்ட நம்பிக்கைக்கு முற்றிலும் மாறாக நடந்து வருவதைக் காணத் துரையாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ சுவாமிநாத பற்றி மிக உயர்வாக எண்ணி நம்பிக்கை வைத்திருந்தோம். ஆனால் இவ்வாறு போன்ற ஒரு பண்புமான், செயலாக்கமற்ற உயர்வுரை மந்திரியை இது வரை இத்தொடர் கண்டதில்லை என்றும் வித்தில் அவர் நடந்து வருகிறார். தேசம் எவ்விதும் குழப்பமும் வன்முறையும் பரவி வருவையில் அவர் இப்படி விருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சுவாமி விஷயம் மோசமானது எனில் ஸ்ரீ எஸ். கே. பாட்டில் விஷயம் அதனிலும் மோசமாக உள்ளது. கால்கிரைஸ்க்குப் பணம்

நிர்ப்பந்தமேயே கவலை காட்டுகிறவராக இருக்கிறார் ஸ்ரீ பாட்டில். “நங்கொடை” வருகிறபேய் கால்கிரைஸ் பாட்டிலைச் சார்ந்துள்ளது. பாட்டில் கால்கிரைஸைச் சார்ந்திருக்கிறார். இதற்கு ஒரு பெரிய நீதி தேக்கம் போல் உதவுவதே பெர்மிட் - ஸென்சஸ் ராஜ்யம்.

★

“ஒரு தொழில் பணம் பண்ண விரும்பினால் தமிழ்நாடு ஸாட்டிச் சீட்டுக்களை வாங்குங்கள்” என்று சமீபத்தில் ஒரு தலைப் பத்திரிகையில் வெளிவராத அரசாங்க விளம்பரத்தில் கொட்டை எழுத்துக்களில் பார்த்தேன். அசத்தியம் ஒன்றை இதைவிட உகந்த வித்தின் வெளியிட முடியுமா என எண்ணி வேகி. “சத்தியத்தையே கொண்டு வேண்டுமாயின், வேகியே செய்வாயல் பணம் பண்ணுவதில் உங்களுக்குக் கொடியில் ஒரு கால்கிரைஸ் கிட்ட வேண்டுமாயின் ஸாட்டிச் சீட்டு வாங்கிப் பாருங்கள்” என்றே வாசகம் இருக்க வேண்டும். ஓர் அரசாங்கம் இவ்விதத்தில் மக்களைத் தாண்டுவது மிக மிக ஆட்சேபகரமானது.

அரசாங்க ஸாட்டிசுக் சட்டப்படி, செல்வத்தினைவரை எவ்வளவு முடிவுகூட்ட ஸாட்டிச் கோர்ட்டில் ஒரு முயற்சி செய்யப்பட்டது. இது செல்வத் தக்கதே என்று பம்பாய் நகரகோர்ட்டு கூறிய தீர்ப்பை எதிர்த்து அப்பேல் செய்வதற்கு ஸாட்டிச் கோர்ட்டில் அனுமதி கோரப்பட்டது. ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக ஸாட்டிச் கோர்ட்டு அனுமதி வழங்க மறுத்தது. ஸாட்டியால் முறுதலர் தனிப்பட்ட முறையில் பாதிக்கப்படவில்லை என்று ஸாட்டிச் கோர்ட்டு கருதுவதாகவும் எனவே இவ்விஷயத்தை அனுமதிக்காததாகவும் கூறப்பட்டது. அரசாங்கம் சட்டவிரோதமாக அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டு ஸாட்டி நடத்துவதால் எந்தத் தனி மனிதரும் தனிப்பட்ட முறையில் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையே. ஆனால் இதனால் தேசம் முழுதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ஸாட்டி நடத்துவதும் ஒரு விவாபாரமே; எனவே அதில் அரசாங்கங்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு” என்று ராஜ்ய சர்க்காரின் உரிமை பாராட்டுகின்றன. ஸாட்டிக்கும் மற்ற விவா

பாரம்களைப் போன்றது என்பது எவ்வளவு அபத்தம் என்பது விவரித்ததாகக் காண்கிறோம். இவ்விஷயத்தை ஸுப்ரீம் கோர்ட்டு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு முடிவு காணுதது பரிதாபம். அரசியல் சாணை ஒட்டியுள்ள வெளிப்படக் கூறியுள்ள கடிதங்களிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்கார்கள் சட்டப்படி வாட்டரி நடத்த முடியாது என்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்திய சர்க்கார் - அதாவது நமது ராஷ்டிரபதி - இவ்விஷயத்தை ஸுப்ரீம் கோர்ட்டின் பரிசீலனைக்குக் கொண்டுந்து முடிவு காண வேண்டும்.

★

மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு மக்களின் சுதந்திரத்தை ஒரு காரணமாகக் காட்டினர். போளதயூட்டும் பாண்டலில் ஊட்டச் சக்தி இருப்பதாக இன்னொரு காரணம் காட்டினர். இந்தக் காரணங்கள் தன்னுடையவாறும் இன்னொரு காரணம் காட்டப்படுகிறது. சர்க்காருக்கு மது விற்பனையால் கிடைக்கின்ற வருமானமே இக்காரணம்.

சர்க்காருக்குப் பத்துப் பதிலுத்து கோடி ரூபாய் வேண்டுமெனில் - ஐம்பது கோடியே வேண்டுமாயினும் கூட - இந்தத் தொகையை எவ்வளவு பரவலாக மக்களிடையே வரியாக விதிக்க முடியுமோ, அவ்விதத்தில் வசூலிப்பதுதான் யுத்தம். ஒருசில ஏழைகளிடம் மட்டும் தங்கள் துன்பத்தை (மெய்யாகவோ அல்லது கற்பனையாகவோ) மறப்பதற்காகப் போளதப் பொருட்களை தானொன்று சேலம் காட்டி, இதனால் சர்க்காருக்குத் தேவைப் படும் நிதி முழுவதையும் பெறப் பார்ப்பது முறையல்ல. மது என்பது அதை அருந்துவோரின் ஆரோக்கியத்தைப் பாதிப்பது; சமூகத்துக்கும் உபத்திரவம் விளைப்பது; மதுக்கடைகளால் ஓரே அறிகுஷ்டசாலிகளே வாய்ப்பு பெறுவர் - இப்படிப்பட்ட ஓர் இனத்திலிருந்து பெறும் வருமானத்தால் அரசாங்கத்தை நடத்துவதும் நல்லதல்ல; விவேக மங்க; சோஷலிஸ்டும் அல்ல.

★

காத்திரியின் துணை நூற்றுண்டுக்கு மிகவும் தொடர்புள்ள மகத்தான சம்பளம் மகா பாரதத்தில் உள்ளது. பாரத யுத்தத்தைப் பாடிய மகான் விவாஸர், பேராசை என்பது போருக்கு இழுத்துச் செல்வதையும், போர் என்பது அதுகளையும் மீறப்படாதிருந்த நியதிகளை மீறுமாறு செய்வதையும் விவரிக்கிறார். பழமைகளின் இறக்கை போல் இந்தத் தரும் நியதிகளை மக்களின் ஆன்மா உவமிக்கிறது - வெறும் மெளலிகத்திலிருந்து உயரக் கிளம்புவதற்கு உதவி புரிபவை. குரு கோத்திர யுத்தத்தில் பரம உத்தமர்களும் உயர்ந்த சத்திய நிலையிலிருந்து கீழே விழுந்தனர். சிறிய மனிதர்களின் தவறுகள் நமக்கு எதையும் போதிப்பதில்லை, ஆனால் பெரியோரின் குற்றங்கள் நம்முள் ஆழப் பதிவிடுகின்றன. சத்தியாத்மாவான யதிஷ்டிரன், தேவர் கண்களும் பிரியான யதிஷ்டிரன் அந்த நிலையிலிருந்து கீழே விழுந்தான். வெல்ல முடியாத துரோணனின் மனத்தைக் கவக்கி

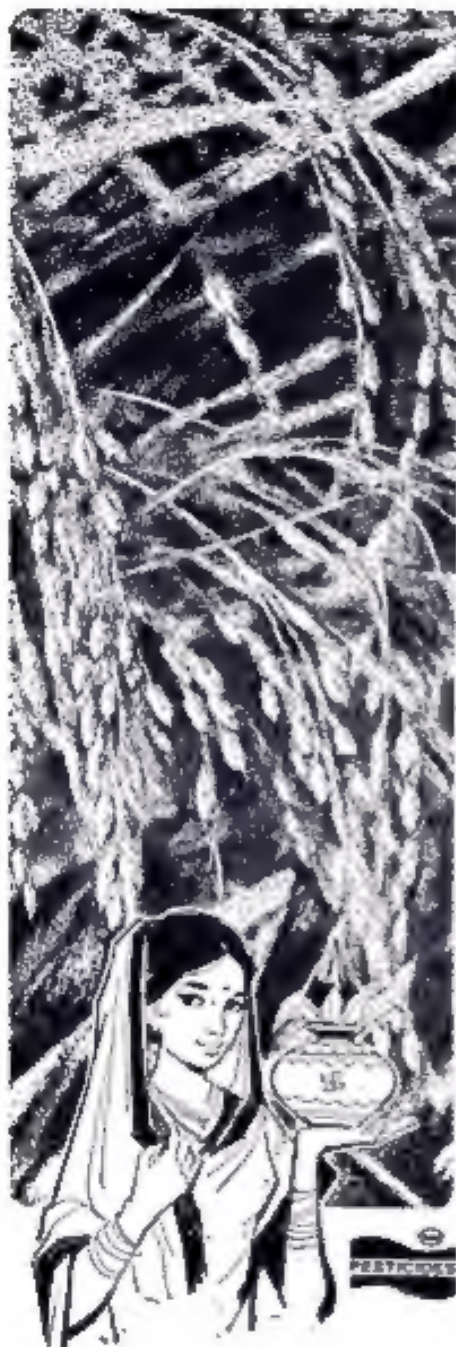

அவரை நுழிக்கும் உத்தேசத்தில் யதிஷ்டிரன் பொய் பேசினான். தனக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட படி ஒரு பொய்யை அவன் கூறியவுடன், அதுகளும் பூமிக்கு ஒரு சான் உயரத்தில் சென்று கொண்டிருந்த அவனது ரதத்தின் சக்கரங்கள் மண்ணைத் தொட்டுவிட்டன. மாகபடாத அவனது உதடுகளிலிருந்து வெட்டுத்துடன் பொய் வார்த்தை வெளிப்பட்டவுடன் தேர்ச் சக்கரங்கள் பூமிக்கு இறங்கி விட்டன. அதன் பின் உலகைவிட்டு உயர்ந்த நிலையில் அவனது ரதத்தை வைத்திருக்கத் தருமந்தால் முடியவில்லை.

துயருற்ற யதிஷ்டிரனுக்காக நமது சுதந்திர பிராணின் நூற்றுண்டில் பிராயசித்தந்த தலம் புரிவோம். நமது தேசத்தின் சக்கரங்களை உயரத் தூக்கிப் பிடிப்போம். விராணரின் வழிவந்தவர்கள் வாழ்வதற்குரிய இடமாகப் பாரதத்தை ஆக்குவோம்.

★

எஸ். ஐ. வி.யின் பிரிமியம் விதிதங்கள் குறைக்கப்பட மாட்டா என்ற செய்தியில் ஆச்சரியம் எதுவும் இல்லை. அரசாங்க உடைமையாக்குவதால் மக்களுக்கு ஒரு பொதும் அடங்குமில் ஏற்படாது. அக்கடைமையில் சிப்பந்திகள் அதிகமாகவர். ஆனால் இதனால் வேலை குறைவாது. மாருக சிப்பந்திகள் அதிகமாக ஆக வேண்டும் அதில் ஆகும். அதற்காக மேலும் சிப்பந்திகள் - இதனால் மேலும் வேலை பெருகுவது - ஏற்பிப்படி 'பார்ச்சினைன் விதி' நடைமுறைவாகும். இவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப் பணம் திரட்டுவதில் தான் ஸ்தாபனத்தின் அக்கறை இருக்கும். சுதந்திரமாகத் தொழில் நடைபெற்றுப் போட்டி இருக்கும்போதுதான் மக்களுக்கு அடங்குமில் ஏற்படும்.

பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பு... உங்களுக்கு நிச்சய லாபம்

**இவை இரண்டையுமே
அளிக்கிறது, எஸ்ஸோவின்
புதிய பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம்.**

இப்பொழுது ஒவ்வொரு பசிருக்கும்...தளிர்
பட்ட பாதுகாப்புத் திட்டம்.

உங்கள் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பூச்சிக்கொல்லும்
நோய்களையும் பற்றிய உங்களுக்கு இனி விட-
பொழிவுகள். எஸ்ஸோவின் புதிய பயிர் பாது
காப்புத் திட்டங்களைக் கையாண்டு வாயடை-
வுங்கள் என்பது வளர்ப்பு பூச்சிகளிலிருந்து
உங்கள் பயிர்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பை
அளிப்பதற்கெனவே இது திட்டங்களை
தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன.

உங்கள் பயிர், அதாவது செல், பற்றி, கிளர்ந்து,
கிடைக்காது, பறக்கவில்லை, காப்பாற்றுகள் ஆகிய
சதுரங்களும், உங்கள் பயிருக்கு நீரும்
தொழில் எதுவானாலும், அதற்கான பரிசுரம்
எஸ்ஸோவின் உதவது.

கிளர்ந்துக்கொண்டும், உங்கள் பயிர்களைப் பாது
காக்க எஸ்ஸோவின் எந்தவிதமான பூச்சிக்கொல்லி
களையும் குறித்து—பிடிவதில்லை. எஸ்ஸோவின்,
DDE, DDT, தாதுபாசம், என்டோசின், எரிதம்,
எஸ்கோ, கல்பர் ஆகியவற்றைக் கொண்டு எஸ்ஸோ
வின் கொல்லி 40 (காப்பாசம்), உதவதும்
சுற்றும். இன்னும் எந்தவிதமான பூச்சிக்கொல்லி
களையும் உதவதில்லை. அதாவது இவர்க
ளையும் பொதுவாகவும், தெரிக்கக்கூடிய
தீவனங்களும் கிடைக்கின்றன.

மேலும் உங்களுக்குக் கொடுக்கும் புது எக்ஸ்கோ
வின் கொல்லிதான் எஸ்ஸோவின் புது தொழில்
நுட்ப செலுத்திதான். அதற்குத் தகுந்த
சுற்றும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கொண்டு
செல்கிறது எஸ்ஸோவின்.

ஒவ்வொரு பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் பற்றிய
விவரங்களையும் உங்கள் எஸ்ஸோ பூச்சிக்
கொல்லி விபரங்களைப் கேட்டுத் தெரிந்து
கொள்ளுங்கள். இனிமேல்!

அவது, எங்களுக்கு எந்த, இவர்கள் யோசனைப்
பெட்ட கொள்கைகள் எந்த யோசனைகள்
எஸ்ஸோவின் எண்டர்ஸ் எண்டர்ஸ் இவர்கள்,
புது செல் 333, பசுமீ 1, கலந்து தயார் செல் 146,
எஸ்கோ 1, கலந்து தயார் செல் 113, எஸ்ஸோ 1
அவற்ற தயார் செல் 233, புது செல் 1.

எஸ்ஸோவின் எண்டர்ஸ் எண்டர்ஸ், இவர்கள்
(எஸ்ஸோவின் செல், எஸ்ஸோவின்
யுதவதில்லை இவர்களுக்கும்)
புது செல், எஸ்கோ, எஸ்ஸோ, புது செல்

CMS-39-TAH

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர்
கல்கி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

மோக வலை

விவது முதிர்ந்த பிறகு இளம் பெண்
களை மணந்து கொள்வோர் எப்போதும்
சந்தேகம் என்னும் மாயா உடைத்தில்
வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அவ்வி
யர்கள் யாரைக் கண்டாலும் இயற்கை
யான அருவருப்பு ஏற்படுகிறது. பழ
வேட்டையாளுக்கு இத்தகைய அரு
வருப்பு ஏற்பட அதிக காரணம் இருந்
தது. நத்தினி தமக்கு முன்னால் வந்து
நின்ற பேசத் தொடங்கியதை அவர்
சிறிதும் விரும்பவில்லை. அதே சமயத்
தில் நத்தினியைக் கடித்து கொள்ளவும்
அவரால் முடியவில்லை.

எனவே நத்தினி கேட்ட கேள்விக்கு
மறுமொழியாக, "ராணி! இந்த உல
கத்தில் தமக்குத் தெரியாதவர்கள் எத்
தையோ பேர் இருக்கிறார்கள். எல்லா
வரையும் நாம் பார்த்து, அறிந்திருக்க
முடியாதவ்வா? அதனால் தமக்கு
நஷ்டமும் இல்லை!" என்றார்.

இதைக் கேட்ட பார்த்திபேந்திரன்,
"ஐயா! சோழ நாட்டின் போக்கிஷ
மன்னரின் பட்டமகிஷிக்கு என்னைத்
தெரியாததனால் நஷ்டம் ஒன்றுயில்லை;
நஷ்டம் எனக்குத்தான். ஆகையால்
என்னை நானே தெரிவித்துக் கொள்ளு
கிறேன். அம்மணி! என்னைப் பார்த்தி
பேந்திரப் பல்லவன் என்று அழைப்
பார்கள்!" என்று சொன்னான்.

"ஓ! அப்படியா? தங்கள் பெயரை
தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்!" என்
னான் நத்தினி.

"பார்த்திபேந்திரர் ஏன் விருதுகளை
கிட்டு கிட்டுப் பெயரை மட்டும் சொல்
விக்கொண்டான்? இவ்வளவு தன்னடக்க

மும் பணிவும் எப்போது ஏற்பட்டன?
நத்தினி! இவன் வேறும் பார்த்திபேத்
திரன் அல்ல. வெவ்விதம் கவிஞரும்
வேன்று வீரபாண்டியன் தலைகொண்ட
பார்த்திபேந்திரப் பல்லவன்!" என்று
பழுவேட்டையர் பரிசாசக் குரலில்
கூறினார்.

நத்தினியின் மூகம் ஒரு கண நேரம்
புயல் குழறும் வானத்தைப் போல்
இருண்டது. அவளுடைய இரு கண்களின்
விருத்தும் இரு மின்னல்கள் தோன்றி
ஒளி வீசி உடனே மறைந்தன. அடுத்த
கணம் அவன் கலகலவென்று சிரித்தான்.
"ஐயா! 'வீர பாண்டியன் தலை
கொண்ட' பெருமையான பட்டத்தை
எத்தனை பேர் ரூட்டிக் கொள்கிறார்கள்!
அதற்கு ஏதேனும் கணக்கு உண்டா?"
என்று கேட்டான்.

"அம்மணி! தனுதிகாரி என் பேரில்
உள்ள அபிமானத்தினால் அகலிதம்
கூறினார். உண்மையில் அந்த விருதுக்கு
தான் உரியவன் அல்ல. வீரபாண்டியன்
தலைகொண்ட பெருமை ஆதித்த
கரிகாலர் ஒருவருக்கே உரியது!"

"ஆறு ஏன் அப்பா, அகலிதம்
சொல்கிறார்? செத்த பாய்மை அடித்த
பெருமைமீல் உனக்குக் கொஞ்சமும்
பங்கு வேண்டாமா?" என்று பழ
வேட்டையர் பரிசாசக் குரலில் கேட்டு
கிட்டிக் குறுகு சிரிப்புச் சிரித்தார்.

"இவ்வாறு, அரே! இவ்வாறு ஆதித்த
கரிகாலர் செத்த பாய்மைக் கொய்ல
விக்கை. அவர் வானை ஒங்கியபோது
வீரபாண்டியன் மூழு உயிர் உள்ள

பாம்பாகத்தான் இருந்தான். அவன் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தேவலோகத்து மோகிவியை ஒத்த ஒரு மயங்கை முன்னால் வந்து நின்று கைகூப்பிக் கொள்ளினான். வாரீசு ஒங்கியவன் நானாக இருந்திருந்தால் உடனே அவ்வாளைத் தூர விசி எறித்திருப்பேன் : வீரபாண்டியன் பிழைத்துப் போயிருப்பான்!" என்று பார்த்திபேந்திரன் பழுவேட்டரையருக்குப் பதில் சொன்னான். ஆனால் அவனுடைய கண்களோ நத்திவினியின் முகத்தைக் கூர்ந்து தொக்கின.

நத்திவினியே, பேச்சு அபாயகரமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்தான். பழுவேட்டரையரைத் திரும்பிப் பார்த்து, "நாதா! அந்தப் பழைய கதை இப்போது எதற்கு? இவர் இங்கு வந்த காரியம் என்னவென்று விசாரிக்கலாமே!" என்றான்.

உடனே பழுவேட்டரையரும், "ஆம், தமிழி! பழைய கதை வேண்டாம்! உன் கதைகளைச் சொல்லி! காஞ்சியிலிருந்து எப்போது புறப்பட்டாய்? எங்கே பிரயாணம்? இங்கு இறங்கி வந்த காரணம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

நத்திவினியைப் பார்த்ததால் மதிமையிட்டுப் போயிருந்த பார்த்திபேந்திரனும் தான் வந்த காரியத்தை நினைவுகூர்ந்தான்.

"ஐயா! என்னை மன்னிக்க வேண்டும்! ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டேன். மிக முக்கியமான செய்தி மூடன் வந்திருக்கிறேன். சோழ நாட்டையே துயரக் கடலில் மூழ்கச் செய்யக்கூடிய பயங்கரமான செய்தி. சமூத்திலிருந்து என்னுடன் இந்தக் கப்பலில் புறப்பட்டு வந்த இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் கழற்காற்று அடித்த சமயம் கடலில் குதித்துவிட்டார். அவருடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை இங்கே வந்து ஒதுங்கினாரோ என்று பார்ப்பதற்கு வந்தேன்!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

அவன் கூறி முடிப்பதற்குள், "ஆகா! என்ன கொள்ளு?" என்று பழுவேட்டரையர் அவரினார். கழற் காற்றினால் வேருடன் பறிக்கப்பட்ட வெட்டுமரத்தைப் போல் தரையில் வீழ்ந்தார்.

அவரைத் தாங்கி எடுப்பதற்காகப் பார்த்திபேந்திரன் பாய்ந்து சென்றான். நத்திவினியைக் குறுக்கே நின்று அவன் நீட்டிய கையைப் பற்றி அகற்றி

ஞாள். பழுவேட்டரையரின் அருகில்தான் உட்கார்ந்து அவருடைய தலையைத் தன் மடியின்மீது எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். "தண்ணீர்! தண்ணீர்!" என்று கத்தினான்.

கூடாரத்திலிருந்து சோடிப் பென் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். இன்னும் சில வீரர்களும் கலங்கரை விளக்கக் காவலரும் அவர் குடம்பத்தாரும் ஓடி வந்தார்கள். நத்திவினியைக் கம்பிரத்துடன் அவர்களுையெல்லாம் அப்பால் நிற்கும்படி ஏவினார். பழுவேட்டரையரின் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்தான். "நாதா! நாதா!" என்று கொஞ்சம் குரலில் அழைத்தான். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் கிழவரின் கண்கள் நிறந்தன. உடனே நினைவும் வந்தது. சட்டென்று எழுந்து உட்கார்ந்தார்.

"நத்திவினியே! சற்று முன் என் காதில் விழுந்தது உன்மையா? இந்தப் பல்லவன் என்ன சொன்னான்? பொன்னியின் செல்வனைக் கடல் கொண்டு விட்டதாகச் சொன்னான் அல்லவா? அந்த வீர குமாரன் சின்னங்கிழை குழந்தையாய் இருந்தபோது இந்தக் கைகளால் அவனைத் தூக்கிக் கொள்ளில் வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ந்தேன். இதே கைகளினால்தான் அவனைச் சிறைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படியான கட்டளையில் முத்திரை வைத்தேன். ஐயோ! சோழ நாடு என்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கும்? தமிழகம் என்ன நினைக்கும்?"

என்று பழுவேட்டரைவர் தலையில் அடித்துக் கொண்டார். வவரம் பாய்த்த அந்த வீரக் கிழவர் அவ்விதம் மனம் கலங்கிப் புறம்பியதை அது வரையில் நித்திரை பார்த்ததில்லை; யாநிம கண்டதில்லை.

"தாயா! பத ழுதிக்கப் இவர் இன்னும் செல்கிற முழுவதும் சொல்லலிம் லேயோ! முழுவதும் கொடுக்கிவிட்டு நீமேல் செல்ல வேண்டியதைப் பற்றி சொல்லிப் பது நமம் அல்லவா?" என்று நித்திரை.

"ஐயா! நீ சொல்வது சரிதான். பார்த்துபெத்திரா! சேக்கிழம் சொல்! பொன்னிலிம் சொல்! காலில் முடிவி இறந்து விட்டார் என்று சொன்னால் அல்லவா? அது கண்ணமமா? அல்லது எதோ துர்நோக்கத்துடன் கழலில் செல்கு சொல்லி ழா? பறித்திருக்கும் முகிலும் விளையும் நீதி! ழாக்கிரைத!" என்று அகிலிழவர் கண்களில் கனல் பரவும் படி சொல்லிக் கிடந்தார்.

"ஐயா! மரணிக்க வேண்டாம் இவ்வாறு! இறந்து விட்டால் என்று தான் சொல்லலில்லை. அகலவாயமுமாய்தான் மாற நம்பி இந்த துரிக்ஷத்துக்கு வரப்பெற்றதும் என்று எண்ணுமா? மரண முடியவில்லை. கழற்காற்று மகிழ் திணைபு அளந்திருக்கிறது. அவர் என் கிராமிலிருந்து கடலில் குதித்தார் என்றுதான் சொன்னேன். காலில் அதுவாய் மூர் வேளை விழாத்திருக்கலாம். இந்தக் கால்களையிலே வந்து ஒதுங்கி விடுக்கலாம். அந்த ஐயுறவு வேதாவை பார்ப்பதற்கு இங்கே வந்தீர்கள்..."

"கழற் காற்று அடித்தபோது கடலில் குதித்தாரா? எதற்காக? ஏன் குதித்தார்? உன்னுடைய கப்பலில் அவர் ஏன் ஏறினார்? அவர்குதித்த போது நீ என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்?" என்று பழுவேட்டரைவர் படபடப் புடன் கேட்டார்.

"நித்திரைக்குவிட்டு, "ஐயா! இவர் இவ்வகைக்கு எதற்குப் போராடுப் பூளன்பதி

★

கையிலே வீழ்ந்த பழுவேட்டரைவரின் தலையைத் தன் படியிலே எடுத்து வைத்துக் கொண்டாள் நித்திரை. "தண்ணீர்! தண்ணீர்!" என்று கத்தினாள்.

★

புதுப்புது

விரும்பு விவரமாகச் சொல்லட்டும்!” என்றான்.

“ஆமாம்; உள்ளது உள்ளபடியே சொல்லு! உண்ணாமையச் சொல்லா விட்டால் நீ உயிருடன் தப்ப முடியாது! உன்னை...” என்று பழுவேட்டரையர் பற்களை நற நற வென்று கடித்தார்.

“அரசே! உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் சொல்லி வைக்கும் பழக்கம் இல்லை. நான் பொய் சொல்ல நிறைத் தாலும் என் நாக்குச் சொல்லாது. கேளுங்கள்! தாங்களும் கடம்பூர்ச் சம்பு வரையரும் மற்றும் பலரும் சோழ குலத் துக்கு விரோதமாகச் சதி செய்கிறீர்கள் என்று காஞ்சி நகருக்குச் செய்தி எட்டியது...”

“பொய்! பொய்! முற்றிலும் பொய்!”

“செய்தி பொய்யா யிருக்கட்டும்! அதுவே நான் வேண்டுவது. காங்கிக்கு எட்டிய செய்திபையே நான் கூறினேன். அதன் பேரில் திருக்கோவலூர் மலை யமானும் ஆதித்த கரிகாலரும் என்னைச் சமர்த்துக் அனுப்பினார்கள். அருள் மொழிவர்மனாகக் கையோடு அழைத்து வரும்படி அனுப்பினார்கள்...”

இவ்வாறு ஆரம்பித்துப் பார்த்திபேந் திரன் தான் இவ்வளவு சேர்ந்தது முதலி நடந்ததை யெல்லாம் தான் அறிந்த வரையில் விவரமாகக் கூறினான்.

கை முடிந்ததும் பழுவேட்டரையர், “கடவுளே! சோழ நாடுக்குப் பெருங் கேடு வந்து விட்டது! இந்தப் பாணியிலுக்காய் வந்தது! இளவரசனைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வரும்படி நான் அல்லவோ கட்டளை போட்டேன்? நான் அல்லவோ மரக்கலங்களை அனுப்பி னேன்?” என்று கத்தினார்.

“அரசே! தங்கள் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. தாங்கள் கட்டளை பிறப்பித் திரா விட்டாலும் இந்த மனிதருடைய கப்பலில் இளவரசர் ஏறிக் காஞ்சிக்குப் பயணமாயிருப்பார் அல்லவா? வினாவு நொந்து கொள்ள வேண்டாம். நம் மூடைய செயல்களுக்கு மேலே விதியின் செயல் ஒன்று இருக்கிறது. மேலும்...”

நந்தினி இவ்விடத்தில் உரத்துப் பேச வதைச் சட்டென்று நிறுத்திப் பழுவேட் டரையரின் காதோடு ஏதோ சொன்னான்.

பழுவேட்டரையரின் முகம் சிறிது மலர்ச்சி அடைந்தது. “ஆமாம்; ஆமாம்! அது எனக்குத் தோன்றாமல் போயிற்று!” என்றார்.

மிறகு பார்த்திபேந்திரன் பார்த்து. “யல்லவா! உன் கப்பலுக்குப் போய் தான் பரிசோதித்துவிட்டு வரப் போகி

றேன். அது வரை நீ இங்கேயே இருக்க வேண்டும். தப்பிச் செல்ல முடிய வேண்டாம். ஓட முயற்சி செய்தால் உடனே வேல் ஏறித்து கொல்லும்படி. என் வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு விட்டுப் போகிறேன். ஜாக்கிரதை! மதுகிலே காயத்துடன் சரகாதே! உள் பரம்பரை, வீர பரம் பரை!” என்றார்.

“வந்தனம், ஐயா! தப்பித்து ஓடும் எண்ணமே எனக்குக் கிடை யாது. அத்தகைய எண்ணமிருந்தால் உங்கள் வீரர்கள் யாராலும் தடுக்க முடியாது. முதுகிலே காயம் பட்டுக் கொள்ளும் உத்தேசமாம் எனக்கு இல்லை!” என்றான் பல்லவன்.

“அரசே! இவரைப் பற்றித் தாங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். நானே பார்த்துக் கொள்கிறேன். தப்பியோடப் பார்த்தால் இதோ இந்தக் கத்தி உடனே இவர் மார்பில் பாயும்! நீங்கள் நிம்மதியாய்ப் போய்க் கப்பலைச் சொதித்துவிட்டு வாரும்புகள். மாலுயி களையும் விசாரியுங்கள். இவர் கூறிய தெல்லாம் உண்மைதான் என்று.” — இவ்விதம் நந்தினி கூறிக் கொண்டே இருப்பிலிருந்து ஒரு விரிய கத்தியை எடுத்தான்.

“ராணி! உனக்கு ஏன் இந்தப் பொறுப்பு? நீ கூடாரத்துக்குள்போயிரு! அல்லது தியான விடங்கரின் விட்டில் போய் இரு. இவ்வளும் வீரர்களே கவ னித்துக் கொள்வார்கள். அல்லது இவ்வளவும் நான் என்னோடு கப்ப லுக்கு அழைத்துப் போகிறேன்...”

“நான் வரவில்லை, ஐயா! நான் தங்க ளுடன் வந்தால் தங்களுக்கு மறுபடியும் சந்தேகமாகத்தானிருக்கும். மாலுயிகள் எவக்காகச் சாட்சி சொல்லி விட்டதால் நினைப்பீர்கள். நான் இவ்விடத்தை விட்டு நகர மாட்டேன். தாங்கள் கவலையின்றிப் போய் வாருங்கள்!”

“நாதா! தாங்கள் கப்பலிலிருந்து திரும்பி வரும் வரையில் நானும் இங் கேயேதான் இருக்கப் போகிறேன். இங் கிருந்தபடி தங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பேன்!” என்றான் நந்தினி.

மிறகு பழுவேட்டரையரின் காதோடு “இவன் இங்கே ஏதேனும் துப்பறிய வந்திருக்கிறானே, என்னமோ, யார் கண்டது? மேலும் இளவரசனைப் பற்றிய செய்தி தாங்கள் திரும்பி வரும் வரையில் யாருக்கும் தெரியக் கூடாது” என்றான்.

பழுவேட்டரையர் தலையை அசைத்து விட்டுப் படகில் ஏறினர். படகு மரக் கவத்தை நோக்கிச் சென்றது.

படகு சிறிது தூரம் போகும் வரை லீப் நந்தினி படகையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அதே சமயத்தில் பார்த்திபேந்திரன் கண் கொட்டாமல் தன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை அவள் உணர்ந்தாள். எட்டென்று அவள் பக்கம் திரும்பினாள். பார்த்திபேந்திரன் வெட்கித் தலி குனிவான் என்று எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் தேன் மலரைப் பார்த்து விட்டவனோ அப்பால் திரும்புமா?

நந்தினி சிறிய கத்தியை எடுத்து மறுபடியும் காட்டி, "ஜாக்ஷிரதை! தப்பி ஓடப் பாரக்க வேண்டாம்!" என்றாள்.

"தேவி! கத்தியைக் காட்டிப் பயமுறுத்துவானேன்? தப்பியாவது? ஓடலாவது? வலையில் அகப்பட்ட மீன் எய்விதம் தப்பி ஓடும்? தாங்கள் விரித்த வலையில் அகப்பட்டு...."

"என்ன, ஐயா, சொல்கிறீர்? என்னை வலையூர் குலப் பெண் என்று சொல்கிறீரா? இது பழைய அரசர் காதல் கிழந்தால்...."

"அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை, தேவி! ஆனால் மீன் பிடிக்கும் வலையை நான் குறிப்பிடவும் இல்லை. தங்களுடைய சேல் கிழிகள் விரிக்கும் மோக வலையைச் சொல்கிறேன்...."

"சீதீ! என்ன எதிரியம் உமக்கு? வலையூர் குலப் பெண் என்றாலும் பாதக மில்லை. ஆடவர்களுக்கு மோக வலை விரிக்கும் உயிர்களை என்று என்னைச் சொல்லுகிறீர்?"

"மன்னிக்க வேண்டும்! அப்படிப்பட்ட அபராதத்தையும் நான் செய்வதில்லை, தாங்கள் வேண்டும் என்று வலை விரிக்க வேண்டுமா, என்ன? விவ்ந்திப் பூச்சி வலை நெய்வது சக்கிரப் பிடிப்பதற்காகவா? அது தான் வசிப்பதற்காக வலை பின்றுகிறது. சக்கன் தாமரைப் போல் அவ்வலையில் விழுகின்றன...."

"என்னைச் சிலந்திப் பூச்சி என்று சொல்கிறீர்? அவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கிறேனா நான்?"

"தவறு! தவறு! நான் தீபத்தைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். தீபம் எரிவது விட்டில் பூச்சிகளுக்காக அவ்வ. தீபம் எரித்து தன்னைச் சுற்றியும் ஒளியிடுகிற மயமாகச் செய்கிறது. அசட்டு விட்டில் பூச்சிகள் அதைக் கனி என்று நினைத்துக் கொண்டு சென்று விழுந்து மாப்பின்று...."

"ஒரு சிறிய காதற் 'குப்' என்று அடித்தால் தீபம் அணைந்து விடுகிறது. வாயினால் ஊதிகட்ட அணைந்துவிடலாம். தீபத்தின் சந்தி அவ்வளவுதான்!"

"தீபம் அணைத்துவிடும்; ஆனால் பூரண சந்திரனை யார் அணைக்க முடியும்? பூரண சந்திரன் சமூத்திர ராஜ்யனுக்காக உதயமாகவில்லை. இயற்கை நியதியின் படி சந்திரன் உதயமாகிறது. அதன் குளிர்த்த நிவா ஒளியை வானமும் பூமியும் மகிழும்படி பரப்புகிறது. ஆனால் பேதைக் கடலைப் பாருங்கள்! பூரண சந்திரனைக் கண்டு கடல் எதற்காக அப்படிக் கொந்தளிக்க வேண்டும்? எட்டாத பழத்துக்கு ஏன் கொட்டாவி விட்டுத் தவிக்க வேண்டும்?"

"பல்வகை குவ மன்னர்களின் கவிதா ரணைகளைப் பற்றியும் கற்பனைத் திறனைப் பற்றியும் ரொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவை பெய்வரம் உண்மை பெண்பதாக இப்போதுதான் உணர்விறேன்."

"பூரணங்களிலும் காலியங்களிலும் தான் படித்ததையும் கேட்டதையும் தேற்று வரை நம்பவில்லை; இன்றைக்குத் தான் எனக்கு நம்பிக்கை பிறக்கிறது."

"எதைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்?"

"பெண் உருவப் கொண்டவர்கள் சிலர் வாஸ்தவையும் பூமிகையும் தங்கள் காலையிற் போட்டுக் கொள்ளும் சக்தி பெற்றவர்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம் எடுத்த அரர்கள் அமுத பானம் செய்ய வேண்டிய சமயத்தில் மோகினியினால் ஏமாந்து போனார்கள். கற்பதொபகந்தர்கள் ஒரு பெண் நிமித்தமாக அடித்துக் கொண்டு செத்தார்கள். மெனக்கையால் விகலா மித்திரர் தலம் கெட்டது. கோவலன் மாதனியின் மோக வலையில் விழுந்து விடத்தான். தசரதர் னைகேயிக்கான இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பினார். எகிப்து நாட்டு ராணியின் காரணமாக மகத்தான ரோம சாம்ராஜ்யம் அழிவத் தொடங்கியது...."

"போதும், ஐயா! போதும்! இந்த உதாரணங்களை பெய்வரம் எதற்காகச் சொல்கிறீர்?"

"தெரியவில்லையா, தேவி! யாருக்கு உதாரணமாகச் சொல்கிறேன் என்று உண்மையாகவே தெரியவில்லையா?"

"எனக்கு உதாரணமாகச் சொல்கிறதாவிருத்தால், அதைப்போல் பெரிய தவறு நீர் செய்ய முடியாது."

"தவறு ஒன்றுமில்லை. அவர் குலடைய சந்தியைக் காட்டிலும் தங்கள் சக்தி குறைத்தது அன்று."

"உம்முடைய வரல் மொழியே உமக்கு விரோதமாயிருக்கிறது."

"எப்படி, தேவி!"

"பழைய அரசரை நான் வேண்டுமென்றுதான் சுப்பனுக்கு அனுப்பி

“சேன். உம்மிடம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கேட்பதற்காக.”

“தங்கள் நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டுதான் நானும் அவருடன் போகாமல் இங்கேயே தங்கினேன்.”

“ஃர பாண்டியனை ஒருபெண் காப்பாற்ற முயன்றாள் என்றும் ஆதித்த கரிகாலர் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை என்றும் நீர் சொன்னீர் அல்லவா?”

“ஆம், சொன்னேன்.”

“காப்பாற்ற முயன்ற பேதைப் பெண் யார் என்று தெரியுமா?”

“இப்போது பழுதுர் அரண்மனையின் ஹோதியாக விளங்கும் இளையராணி நத்திவி தேவிதான்.”

“நீர் சுற்றுமுள்ள வர்ணித்தபடி எனக்கு அவ்வளவு சக்தி இருந்திருந்தால் நான் காப்பாற்ற விரும்பிய ஒரு மனிதரின் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்க மாட்டேனா? அது ஏன் என்னால் முடியாமல் போயிற்று?”

“இரத்த வெறி கொண்டிருந்த ஆதித்த கரிகாலர் அச்சமாய் தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்க வில்லைதான். ஆனால் அதற்குப் பிறகு மூன்றரை வருஷங்களாக அவர் எத்தகைய சித்திரவதைகளை அனுபவித்து வருகிறார் என்பதை நான் அறிவேன்.”

“உமக்கு எப்படித் தெரியும், ஐயா! உம்மிடம் சொன்னாரா?”

“முன்று வருஷங்களாக மனத்தி லேயே வைத்துக் கொண்டு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய உள் எத்தை ஏதோ ஒரு துன்பம் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் அறிந்திருந்தேன். பத்து நாட்களுக்கு முன்பு, நான் சுமத்துக்குப் புறப்பட்ட தற்கு முதல் நாள்தான், - மனத்தைத் திறந்து என்னிடம் சொன்னார். அது முதல்....”

“அது முதல் என்ன?”

“பழுதுர் இளைய ராணியைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை என் மனத்தி லும் குடிக்கொண்டு விட்டது!”

“ஆதித்த கரிகாலரின் நிலையில் நீர் இருந்திருந்தால் நான் கேட்டுக்கொண்ட தற்காக ஃர பாண்டியரை உயிரோடு விட்டிருப்பீர் என்று சொன்னது நினைவிருக்கிறதா?”

“தன்ருக நினைவிருக்கிறது.”

“அது உண்மையானா?”

“சத்தியம், தேவி! தாங்கள் சோதித் துப் பார்க்கலாம்.”

“ஐயா! என் மனத்தில் ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. அதைச் சொல்லட்டுமா?”

“தங்கள் தங்கக் குரவில் எதைச் சொன்னாலும் என் செவிகள் இன்பம் அடையும்; உள்ளம் பூசுக்கும்.”

“நீர் எங்கேச் சோதிப்பதற்காகவே இப்படிப் பேசுகிறீர் என்று சந்தேகிக் கிறேன். நான் விரிக்கும் மோக வலை யைப் பற்றிப் பேசி நீர் எனக்கு வலை விரிக்கப் பார்த்தீர், என்னுடைய அந்தரங்கத்தை அறிந்து கொள்ள முயல்கிறீர்.”

பார்த்திபேந்திரன் திருக்கிட்டும் போனான். அவன் பேச ஆரம்பித்தபோது அந்த எண்ணத்தோடுதான் ஆரம்பித் தான். பிறகு அதை மறந்தே விட்டான். கடமமாக ஆரம்பித்த பேச்சு அவனை மோசக் கடலில் உள்மையாகவே தள்ளி விட்டது. முதலில் அப்படி எண்ணியது குறித்து அவன் லெட்டகப்பட்டான். அதை வெவியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், “தேவி! அவ்விதம் தங்களைச் சேர்த்து ஒற்றுள் வேரூ செய்ய நான் ிரயத்தனப்படும் பட்சத்தில் என் தலை யில் இடி விழும்படும்!” என்றான்.

“ஐயோ! அப்படிச் சொல்வாநீர்!” என்று நத்திவி அவறினான்.

“ஏன், தேவி! ஏன்?”

“உங்கள் பெரிய இளவரசரிட மிருந்து வந்தவன் இன்னொருவன் - அவன் பெயர் என்ன?....”

“வந்தியத்தேவனு?”

“ஆம், அவன்தான்! என்னிடம் மிகத் தந்திரமாக ஒற்று அறிந்து போக முயன் றான். தாங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால் அவன் தலையில் இடி விழுந்தே விட்டது போலிருக்கிறதே!”

“துரதிருஷ்ட வசமாக அவன் தலை யில் இடி விழவில்லையோ? அவன் நின்ற கப்பலில் அல்லவா விழுந்தது? அத றால் அவனுக்கு வந்த ஆபத்து சின்ன இளவரசரையும் அல்லவா பீடித்து விட்டது?”

“பாவம்! பழையாறை இளைய பிராட்டியை நினைத்தால் எனக்குப் பரி தாபமாக யிருக்கிறது. அவன் இந்த உல கில் மிகவும் பிரியம் வைத்திருந்த இருவர் ஏக காவத்தில் மாண்டு போனார்கள் என்ன துர்திருஷ்டம்?”

“தேவி! இரண்டுபேர்கள் யார்?”

“நீர் சொன்ன இரண்டு பேரும் தான்! இளையபிராட்டிக்குத் தம்பியின் மீது தனிவாஞ்சை உண்டு அல்லவா?”

“அது உலகம் அறிந்தது. அவனு டைய பிரியத்துக்குப் பாத்திரமான் இன்னொருவன்....?”

“ஏன்? உங்கள் பெரிய இளவரசர் அனுப்பிய தூதன்தான்.”

“வந்தியத்தேவனையா சொல்லு கிறீர்கள்?”

“அவனைத்தான்!”

“சீச்சி! சோழ சாம்ராஜ்யத்தைவே ஆட்டுவிக்கும் சக்தி வாய்ந்த பழைய பாறை இஃய பிராட்டி அற்புதம், தற்பெருமைக்காரனும், அதிகப்பிரசங்கியுமான அந்த வாலிபன் மீது...”

“ஆம்; அந்த வாலிபன் மீது மோகம் கொண்டாள். அதனுவேதான் அவளைப் பழுவேட்டையரயின் தண்டனையிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக ஒவ் கொடுத்து இவங்கைக்கு அனுப்பினான். பாலம் இந்தக் கிழவரி இளவரசரின் ஊர்க்கதிக்குத் தாம் காரணம் என்று துடிதாய்த் துடிக்கிறார். உண்மையில் அதற்கு இஃய பிராட்டிதான் காரணம். அவளிடமும் ஒவ் கொடுத்து அனுப்பாதிருத்தால்...”

“உண்மை, உண்மை! இந்த விபரீதம் எல்லாம் ஏற்பட்டிராது.”

“என் கணவர் கப்பலிலிருந்து திரும்பி வந்ததும் இந்த உண்மையை அவருக்கு நீர் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சொன்னால் என்னுடைய நன்றிக்குப் பாத்நிரம் ஆனீர்!”

“அம்மணி! தங்களுடைய நன்றிக்குப் பாத்நிரம் ஆக இது ஒன்றுதானா? வேறு எனக்குத் தாங்கள் இடக் கூடிய பணிகளை இல்லைமா?”

“ஐயா! ஒரு பெதைப் பெண்ணின் நன்றிக்குப் பாத்நிரமாக எத்தனையோ நூறு வழிகள் உண்டு.”

“அவற்றில் இன்னும் இரண்டொன்றைச் சொல்லுங்கள். ஆதித்த கரிகாலருக்கு அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் ஒன்று கிடைத்தது. அதை அவர் கைகோர விட்டு விட்டார். விட்டு விட்டு அப்பறம் இரவு பகலாகத் துடி துடிக்கிறார். நான் ஒருநாளும் அத்தகைய தவறாத் செய்ய மாட்டேன்!”

“இது சத்தியமா, ஐயா? ஒரு பெண்ணின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அவள் எது சொன்னாலும் செய்யக் கூடிய மனிதரா நீங்கள்?”

“எந்தப் பெண் என்பதைப் பொறுத்தது தேவி! நேற்றுவுரைக்கும் தான் பார்த்திருக்கும் எந்தப் பெண்ணின் விருப்பத்துக்காகவும் எதுவும் செய் திருக்க மாட்டேன். சொன்னால் சீர்த் திருப்பேன். இன்று அப்படியல்ல. தாங்கள் சொல்லிப் பாருங்கள். எனக்கு நூறு உயிர்கள் இருந்தால் அவ்வளவையும் தங்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அர்ப்பணம் செய்வேன். ஆயிரம் சாம்ராஜ்யங்கள் என் வசம் இருந்தால் அவ்வளவையும் தங்கள் விருப்பத்துக்காகத் தியாகம் செய்வேன். இகந்தையும் பரத்தையும் என்றென்றைக்கும் இழக்கும்படி சொன்னால் அதற்கும் சித்தமா விரும்பேன்.

கொடிய பகைவர்களை மன்னிக்கச் சொன்னால் மன்னிப்பேன். அத்யந்த தன்பர்களின் துையைக் கொண்டு வந்து தங்கள் காலடியில் போடச் சொன்னால் போட்டு விட்டு மறு காரியம் பார்ப்பேன்....”

இவ்விதம் பார்த்திபேந்திரன் வெறி கொண்டவனாகப் போல் கூறியபோது அவனுடைய உடம்பு தலை விருத்து கால் வரையில் நடுங்கியது; அவனுடைய வாலிலிருந்து வந்த சொற்கள் குழறின: உதடுகள், துடித்தன; பற்கள் சுடித்தன; ரோமங்கள் குத்திட்டு நின்றன; மூச்சு விடும் சத்தம் கொல்லன் உட்கர் சத்தத்தைப் போல் கேட்டது.

பார்த்திபேந்திரனுடைய இந்த மாறுதல் தேவர்களுக்கு வியப்பை அளிக்கும். ஏன்! அவனிடமே “நீ இப்படி ஆவாய்” என்று முதல் நாள் யாராவது சொல்லி விருத்தால் அவன் நம்பி விரக்க மாட்டான். பிற்காலத்தில் நினைத்துப் பார்த்தால் அவனுடிகே கூட வியப்பளிக்கக் கூடிய காரியம்தான்.

ஆனால் இது ஒரு பார்த்திபேந்திரனைப் பற்றிய அதிசயம் மட்டும் அல்ல; மனித உயர்க்கை பற்றிய இரகசியம்.

காழந்தானெல்லாம் பழி பாலங்களில் முழுவிடக் கிடந்தவர்கள் திடீரென்று ஒரு தான் வைராக்கிய சீலர்களாகிறார்கள். பக்தி பரவசமடைந்து ஆடிப் பாடுகிறார்கள்; இறைவன் கருணைக்குப் பாத்நிரமாகிறார்கள்; மனித சமூகத் துக்கு ஒப்பற்ற தொண்டுகளும் புரி கிறார்கள்.

இதற்கு மானுட தெடுங்காலமாய்த் தாய்மையான கனங்கமற்ற வாழ்க்கை தடத்திவார்கள் திடீரென்று ஒருநாள் வகுத்தி விடுகிறார்கள். அப்படி விழும் போது அதன் பாதாளத்திலேயே விழுந்து விடுகிறார்கள்.

எத்தனையோ மெதானிகள் காலமெல் லாம் ஆராய்ச்சி செய்த பின்னரும் மனித உடம்பின் அமைப்பு இரகசி யத்தை நம்மால் முழுதும் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மனித இதயத் தின் அமைப்பு இரகசியத்தை நாம் எவ்வாறு அறிந்து கொள்ள முடியும்?

பார்த்திபேந்திரனுடைய ஆவேச மோழிக்கக் கேட்டு வந்த நத்தினி, “போதும், ஐயா, போதும்! நிறுத் துங்கள்! அவ்வளவு பயங்கரமான காரி யம் எதையும் செய்யும்படி தங்களை ஒரு நாளும் நான் வற்புறுத்தப்போவதில்லை, தங்களுக்கும் எனக்கும் உகந்த சுந் தோஷமான ஒரு காரியத்தைத்தான் சொல்லப் போகிறேன்” என்றுள்.

(தொடரும்)

இவ்வளவு சாறா. பிறக்கும்போதே குறைந்த எடைபோடு பிறந்த குழந்தை. பெருகு குழந்தை உணவு குறைந்த கொழுந்திடு இவன் இப்பொழுது அழல்ஸ்ப்ரே சாப்பிட்டு வருகிறான்.

இப்பொழுது அவனப்பாருங்கள்!

"அவன் எடை உயர் இருக்கிறது. அழல்ஸ்ப்ரே தொடர்ச்சியிலிருந்து அவன் வளக்கலி அளவுகள்" என்பதில், இதைக் குழந்தையான சாறானவன் தந்த திரு. கண்ணன் என்பார்.

உங்கள் குழந்தை குறைவானபடி வெகு வேகமாக வளருகிறது — இக்காலத்திற்குள். அது பிறக்கும்போது இருந்த எடை மூலமடங்காத பின்னாலும். எனவேதான் உங்கள் குழந்தையின் உடல் உயர் உதவும் படித சந்தை அதிகமாகக் கொழுந்திருக்கிறது அழல்ஸ்ப்ரே, குழந்தை உணவாக உபயோகிக்க அமெரிக்காவில் உபயோகிக்கப் படுக உன்னதமான ஸ்ப்ரே—டமாயிங் செய் முறையே. இல் ஆக்கம் போற்றலு அது. பரவிதான் புகத்தின் தரம் குறைபாடில் இருப்பதற்காக, ஸ்ப்ரே—டமாயிங் செய்முறையில், குறைந்த வெப்பத்தில் பால் பதனாக்கப் படுகிறது, அழல்ஸ்ப்ரே ஒரு சீரான சரி விசை உணவு அதில் விடபின்னர், காப்போலாண்டிட்டுக்கள், தாதுப் பெருக்கிகள்—ஈன், உய்கை குழந்தை வேகமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் வளருவதற்குத் தேவையான அளவற்றவையே கொண்டது அது.

ஆயிரக்கணக்கான தாய்மார்கள், தந்தை குழந்தைகள் பிறந்த மூதல் வசத்திலிருந்து அவருடைய குழந்தை பாலுக்குப் பதிலாகவே அவ்வது உயர் உணவாகவே அழல்ஸ்ப்ரே புகட்டி வருகிறார்கள் அதுவதான். தயாரிக்கத் தொடங்கிய இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் உயர் அழல்ஸ்ப்ரே இந்தியாவிலே உச்ச பிதபின் யுள்ள குழந்தை உணவாகிவிட்டது.

அழல்ஸ்ப்ரே

தாய்ப்பாலுக்குப் பதிலாகப் புகட்டச் சிறந்தது!

மீன் சைக்கிள்

□ நடுத்தர வர்க்கத்தினர்
வரவேற்கக்கூடிய
ஒரு வாகனம்!

பலவர்களுக்கு காதலிருந்து கண்கள் பூத்துப் போய் விட்டன. கார் வாங்குவதென்பது நடுத்தர மக்களின் கற்பனைக்கும் எட்டாத விஷயம். ஒரு மோட்டார் சைக்கிளாவது வாங்கிவிட முய்கிறதா? விடையுமாய் நூலாகி ரத்துக்கு மேல் போகிறதே?

"கவலைப்படாதீர்கள்! இப்போ இருக்கிறது, 'ஸாபோனி'! மின்சக்தியில் ஓடுகிறது. செலவு குறைவு. வண்டியின் விடையு. 1500 தான் 1" என்று கூறுகிறார். திரு பழனிபாளையம். பார்த்தாய் சின்ன ஸ்கூட்டர்போல் இருக்கிறதல்லவா? ஆனால் இது ஒரு சாதாரண சைக்கிள்தான். ஒரு வித்தியாசம் - இது மின்சக்தியில் ஓடுகிறது. கால் மலக்குமிடத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள துருவின் பாட்டரி வண்டியை இயக்குகிறது. இந்தப் பாட்டரியை வீட்டிலேயே 'சார்ஜ்' செய்து விடலாம். உலரிலுள்ள பிளக் மூலம் இந்தப் பாட்டரிக்கு வேண்டிய மின் சக்தியைப் பெறலாம். இரவு படுக்கப் போகும்போது பாட்டரியை வீட்டில் உள்ள மின்சார ரெவிலின் இடையே வைத்து விட்டால் போதும். காலைக் கண் விழித்து எழுந்ததற்குத் தயாராகி விடுகிறது. இருபது அல்லது முப்பது மைல் ஒரே மூச்சில் ஓடும்.

மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர் இவைகளைக் கிளப், உடைக்க வேண்டியிருக்கிறது தல்லவா? சில சமயங்களில் உடைத்து உடைத்துக் காய் வளையுடுத்து விடும்! இந்தப் புதிய கண்டுபிடிப்பு 'ஸாபோனி'யை 'ஸ்கூட்டர்' சொல்வது மிக எளிது. வலது கைப்பிடியருகிலுள்ள ஒரு பித்தாணி அழுக்கினால் போதும், மணிக் கு இருபது, இருபத்தைந்து மைல் வேகத்தில் நிரப்புவதாக ஓட்டலாம். வண்டியில் உயர்த்தப்பட்ட வேகம் மணிக்கு நூற்பது மைல். இதில் இன்னொரு விசேஷம் எவ்வகையிலும் மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர்களைப் போன்ற போலி 'ஸாபோனி' 'ஸ்பை' ஆகிய தொந்தரவு ஏதுமில்லை. இந்த வண்டியில் ஒருவர் மட்டுமே சவாரி செய்ய இயலும்.

எப்போதாவது வண்டியில் ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டுப் பாதி வழியில் நிற்குவிட்டால் என்ன செய்யுது?

அதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் திரு பழனிபாளையம். மாதங்களை எவத்துக் கொள்ளும் இடத்தில், சாதாரண சைக்கிளுக்குப் பொருத்தப்படுவது போன்ற 'பெட்'கள் இரண்டு தயாராக இருக்கின்றன. வண்டியில் ஏதாவது ஏற்பு ஏற்பட்டால், சாதாரண சைக்கிளை மிதித்துக் கொண்டு போவதுபோல் ஓட்டிக் செல்லலாம். இந்த வண்டியைத் தயாரிக்கத் தேவையான எல்லா உறுப்புகளும் இந்தியாவிலேயே செய்யப்படுவதால் 'ஸ்பை' உறுப்புகள் விடப்படும் கலாமே.

"புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை ஊக்குவிக்கும் நிறுவனம்' (Inventions Promotion Trust) திரு என். பழநியாண்டியைக்

கௌரவ மாணவரின் டிரைவ், டிரைவ் கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறது. பல புதிய கண்டுபிடிப்பாளர்கள் இங்கு வந்து பல சோதனைகள் நிகழ்த்தி வருவனர்.

"இன்னும் குறைந்த விலைக்கு இதன் விறக இயலும். ஆனால் சர்க்காருக்கு இருநூறு, மூன்று நூறு ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டுமே? பெருவாரியான மக்களுக்கு இந்த வண்டி பயன்பட வேண்டும் என்பதே என் அலா. இதன் 'பேட்டைட்' உரிமை என்விடம் உள்ளது. இதனை விவரபரர் நிலையில் தயாரிக்கும் உரிமையை எந்தத் தயி மணி தருக்கும் சர்க்காருமான் என்று விட நான் தயாராய்வினே. மூன்று, நான்கு பேர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அப்போது தான் போட்டி இருக்கும். போட்டி இருந்தால்தான் குறைந்த விலையில் இது மக்களுக்குக் கிடைக்கும்" என்கிறார் திரு பழநியாண்டி. பேட்டி: 'பாண்டி'

ஸாயனாமிட் மெலாதியான்

நிலக்கடலை, கரும்பு, பருத்தி, புளையிலை, காய்கறிகள், களிகள் மற்றும் இதர பயிர்களை பெரும்பாலான புழுப் பூச்சிகள் பாழாக்காத வண்ணம் பாதுகாக்கிறது.

புழுப் பூச்சிகளைக் கொல்லும்...

700க்கும் அதிகமான புழுபூச்சிகளைக் கொல்லும் பதார்த்தம். 1977 விதப்பரிசோதனைகளில் 100% விளைவுகள் கிடைத்தன. விவசாயிகளுக்கு உதவும் உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்கும் புழுபூச்சிகளை மட்டுமே தவிர்த்து உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்காமல் ஆய்ந்துள்ள மெலாதியான் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைப் பாதுகாத்திருக்கிறது.

புழுப் பூச்சிகள் உயரமான பயிர்களைப் பாதிக்கின்ற புழுபூச்சிகளை மட்டுமே தவிர்த்துப் பயிர்களைப் பாதிக்காமல் கொல்லும் பதார்த்தம். 1977 விதப்பரிசோதனைகளில் 100% விளைவுகள் கிடைத்தன. விவசாயிகளுக்கு உதவும் உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்கும் புழுபூச்சிகளை மட்டுமே தவிர்த்து உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்காமல் ஆய்ந்துள்ள மெலாதியான் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைப் பாதுகாத்திருக்கிறது.

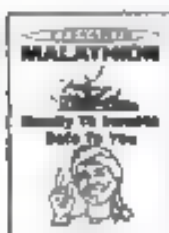
உங்களுக்குத் தீமையற்றது!...

உயர்த்துப் பயிர்களைப் பாதிக்காமல் கொல்லும் பதார்த்தம். 1977 விதப்பரிசோதனைகளில் 100% விளைவுகள் கிடைத்தன. விவசாயிகளுக்கு உதவும் உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்கும் புழுபூச்சிகளை மட்டுமே தவிர்த்து உயர்த்துப் பயிர்களை பாதிக்காமல் ஆய்ந்துள்ள மெலாதியான் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைப் பாதுகாத்திருக்கிறது.

மெலாதியான் பூச்சிகளைக் கொல்லும் பதார்த்தம்

ப.சு.பு. பாரி கிளிடெட்.
த.பெ. எண் 12, சென்னை 1.

மெலாதியான் இந்தியா கிளிடெட் த.பெ. எண் 1277, மெய்யம் 12 WB

OTARIS

தமிழாக்கம்:

ராஜாஜி

4

சீமை ஜீவனங்களும் நானும் ஒன்று என்று உணர முயல்கிறேன். மனிதப் பிறப்பு மட்டுமல்ல, ஊர்த்து செல்லும் புழுவின உயிருடனும் ஒன்றுபட ஆசைப்படுகிறேன். ஊர்த்து செல்லும் புழுக்களும் நானும் ஒரே பரம்பொருளினின்று உண்டானோம்—உயிரானது எத்த வடிவம் கொண்டு நின்றதும் ஒன்றுதானே?

[யங் இந்தியா 3-4-33]

மூக்கிற்கு ஆசைப்படுகிறேன். பூரண விடுதலையை வையுண்டதில்தான் நான் அடைவ முடியும். அதை அடைவதற்கு உலகத்தை விட்டுக் காட்டுக்குப் போய்த் தவம் செய்ய வேண்டியதில்லை. மலைக் குகையில் வாசம் செய்ய வேண்டியதும் இல்லை. என் உள்ளத்திலேயே ஒரு குகை இருக்கிறது. அதை அறித்தேனாறும், அதிலே தனித்திருந்து தவம் செய்ய முடியும். மலைக் குகையில் இருப்பவனும் உலக நினைவுகளை மறந்து விடாமல், ஆகாயக் கோட்டைகள் கட்டி அநுபவித்துக் கொண்டு இருக்கலாம். அரண்மனையில் வசிப்பவனும்—ஜனசபைப் போன்ற ஒரு ராஜ்யோபாதி—எந்த மனக் கோட்டையிலாவது மோகத்திலாவது சிக்காமல் இருக்கலாம். மலைக் குகையில் உட்கார் மட்டும் வைத்து, மனத்தால் உலகம் எல்லாம் நிரிந்து அழிவதும் உண்டு. அப்படித் திரிகிறவனுக்குச் சாந்தி இல்லை. ராஜா மானிகையில் சகல வைபவங்களுக்கும் இடையில் ஜனகன் தன் உள்ளத்தைச் சாந்தி நிலையில் நிறுத்திக் கொண்டான். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மூக்கிற்கு நான் கண்ட வழி நாட்டுக்கு உழைத்து வருவதே ஆகும். இடையருத உழைப்பை நாட்டுக்குச் செலுத்தி அதன் மூலம் உலகத்துக்குப் பணி வாற்றுவதே நான் கண்ட மூத்தி மார்க்கம். உலகத்திலுள்ள உயிர்களோடு ஒன்றுபட்டுப் போவதே என் ஆசை.

[யங் இந்தியா 3-4-33]

கூர் நதியம் என்று ஒரு தனி மார்க்கம் இல்லை. என்னுடைய பெயரில் ஒரு

தனி மார்க்கத்தை உண்டாக்கி விட்டுப் போக நான் விரும்ப வில்லை. ஒரு புது சமயத்தையோ கொள்ளையையோ நான் கண்டு உபதேசிக்கவுமில்லை. சாதாரணமாக இருந்து வந்த பெரியோர்கள் கண்ட பழைய உண்மைகளைத் திணைரி வாழ்க்கையிலும், செய்யும் காரியங்களிலும், செலுத்திப் பார்க்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய முயற்சி. சத்தியமும் ஜீவகாருண்யமும் புதிய விஷயங்கள் அல்ல. நம்முடைய ஆறுகளையும் மலைகளையும் போல் மிகப் பழைமையானதும், பழவி வந்தது மான தத்துவங்கள். நான் புதிதாகச் செய்வது என்னவென்றால், இந்தப் பழைய தத்துவங்களை வைத்து எங்குள் ஆன அளவு பிரயோகப் பரீட்சை வின்தாரமாகச் செய்து வருகிறேன். இவ்வளவே. இந்தப் பிரயோகத்தில் சில சமயம் தவறும் செய்திருக்கிறேன். தவறு செய்ததன் பயனாகத் திருத்தம் அடைந்து அறிவும் பெற்றிருக்கிறேன். வாழ்க்கையும் திணைரி விவகாரங்களும் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் சத்தியம் அறநிம்மை இந்தத் தத்துவங்களின் சோதனைக் களங்களாகி விட்டன. சத்தியம் அறநிம்மை இந்தக் கொள்கையில் எனக்குள்ள பத்தி யானது உறுதியடைந்து வளர்ந்து வருகிறது.

[ஹரிஜன் 33-3-36]

காமம் சில்லாத காமம்; கோபம் சில்லாத கோபம் ரா. கண்ணபதி

வாழியன் நிமாயி கிபாகரணம் முதலிய எழுந்திரங்களில் கற்றுத் தேர்ந்து வடிவமுடையவரும், அறிவுறுகளுவரும் விளங்கினார். ஆனால் வித்தியா கர்வமும், முடிசாபமும் இத்த அறங்களை இத்த இடம் தெரியாமல் கீரட்டின.

நிலைவாய் பிழித்து செய்தாத போன்ற தீய குபம் வாய்த்ததால் 'கௌராவர்' என்றே அழைக்கப்பட்ட நிமாயி - வாய் நிறையத் தாம்பூவும் சிவக்க, கண்ணகைகளையும் தன் சக மாணவர்களுடன் அமர்ந்து விதவாங்களை எல்லாம் வாநப் பொருக்கு அழைத்து மருட்டுவதும் கெட்டுப்பெய்துமாக இருந்தான்.

இதனிடையில் அயனுக்கு எங்கே பொருது அகப்பட்டது ஏழைப் பெண் லக்ஷ்மியைக் காண. அங்கிடம் உள்ளதெனப் பறி செருத்தான். கண்ணகைமான் பின்னரேனும் பிங்கா திருத்தக்கூறும் எவ்வ நம்பிக்கையில் அவளையும் லக்ஷ்மியையும் தம்பதியாக்கினான் அவள் தாய் சதிதேவி.

அவள் எதிர்பார்த்தது வீண் போக வில்லை. ஏழை லக்ஷ்மியின் விதவையும், அன்புள்ளதும் 'நிமாயி பண்டிதன்' இதுமாய் லக்ஷ்மியை வறட்சியையும் ஓரளவு கருக்கின. பாமர மக்களுடனும் நெய்முட்டன் புறம் ஆரம்பித்தார் நிமாயி.

லக்ஷ்மியின் குண விசேஷத்தால் நிமாயி திவந்தோறும் வீட்டுக்கு வேலியாகிவிட அழைத்து அன்புமிடலானார். இதற்குப் பொருள் வேண்டி விருத்ததால் கிழக்கு வங்காளத்துக்குச் சென்றார். அங்கு தமது விதவா மகிழ்ச்சியால் நிறையப் பொரு ளிட்டி வீடு திறப்பினார்.

ஆனால் வீட்டிலே அதிகாரம் ஆவதால் அழைத்து வண்டியும் லக்ஷி அவளது அன்புடன் வரவேற்கக் காணும்.

நியாயி வேளிடம் சென்றிருக்கையில் அவள் பாம்பு கடித்து மரித்து விட்டாள்.

அவர் பிரியப்பட்டுத்தான் லக்ஷ்மியை மணந்திருந்தார் எனினும், அன்புக்காக இதயத்தைக் கொடுக்கின்ற மூலிச்சி நிமாயிக்கு இன்னமும் ஏற்படவில்லை. லக்ஷ்மியின் பிரிவுத் துரமரச் சிறிது காவத்தி வேயே மறந்துவிட்டுச் செல்வச் செழிப்புள்ள ராஜா பண்டித ஸந்தானின் ஒரே புதல்வி யான ஸ்ஷ்மியை பிரியாவை இரண்டாம் தார மாக மணந்தார்.

தினத்தைக் கிராத்தம் செய்வதற்காகக் கையக்குச் சென்றார் நிமாயி.

சகவரரிபுரி என்ற மகாநகரக் காவலில் சந்தித்தார். அவர் நிமாயிக்கு ஸ்ரீ கோபால மந்திரத்தை உபதேசித்தார்.

அவ்வளவுதான், நிமாயி மூன்றாவது மாரி. இருஷண் பதியில் பித்தராக ஆழித்தார்.

‘மந்திர உபதேசம் இப்படிக்கூட மாறாதே உண்டு பண்ணுமா? இவ்வளவில் எவ் வளவோ போர் எத்தனை செய்தனையோ மகா மந்திரங்களில் உபதேசம் பெற்றும் பத்த சீவர்களை மாறிவிட்ட கண்ணமோ!’ என்று விளி ஜயதவாம். பரம சூட்சுமம் வாய்ந்த மந்திர மகிமையை எடுத்துச் சொல்வது இயலாத காரியம். மந்திரங்களின் சக்தி மகத்தானது. மனம் பெய்கிறது. மனம் எப்பது சரிவ எல்லமான நீர்தான். மனமே நனைத்தால் நமக்கு துணைதான் இரும்பும் தான் உண்டாகின்றன. ஆனால் அதே மனம் பூமிக்கடியில் ஊறி, அங்கு பூமித்துவன் ஒரு வித்ததை தொட்டவுடன், வித்து மிளிக் கிறது; தன் அகங்காதக் திறந்து கொள் கிறது அதிலிருந்து மெல்லிய பசும் மூலையை அளித்தி. நனைத்த நிமிஷமே கொண்டு வெளியே தீயதுக்கி எட்டிப் பார்த்திறது.

நிமாயி வித்துப் போல் கெட்டியாகத் தான் இருந்தார். அதில் அன்பு எவ்வளவு உயிரோட்டம் கண்ணாடிக் தெரியாமல்தான் இருந்தது. ஆனால் கோபால மந்திரம் அந்த வித்திலிருந்து உயிரிழையான பச்சை மூலையைப் பிறப்பித்து விட்டது.

நவதீபிபம் திரும்பிய நிமாயி நவநீலணத் தைத் தொட்டவராக இருந்தார். அவரது கெடுக்கு இருந்த இடம் தெரியாமல் அடி போடு அகன்று விட்டது. ‘திருணை அடி ஸூரீயேன’ -- பூமிக்கும் அற்புதமாகத் தன்னைக் கருதுவதை - ருதிரக்கோனாகக் கொண்ட உண்மையான லக்ஷணவரானார்.

மீதவளிடலுக்கு அவர் பாடம் சொல்லி ஒத்ததின், அவரை அலர்கள் ஏதோ புணரப் பார்ப்பது போலப் பார்த்தவர்.

“பண்டிட்டி, தங்கள் இயக்கம் பாடமே பொருக்கவில்லை. இருஷண் மகிமையைத்தான் நாத தரத்தலுக்க, கண்கள் மல்க, உடல் புளிக்க விவரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்றனர்.

நிமாயி விந்தார். “இலக்கணம், இலக் கியம் எல்லாம் அவஸ்தான். இவ்வேடு வந்து முடிந்தது. வேறு ஆசிரியரைத் தேடிப் போங்கள். கடைவிராக ஒரே ஒரு பாடம் சொல்லித் தருகிறேன். கடைவி திராடியில் மணிதலைக் காப்பது அந்த ஒரு பாடம்தான். எங்கே திருப்பிச் சொல்லுங்கள்: ”

தவயே நம: கருஷண் யாதவய நம:

கோபய கோகித் ரமரு மதுஸ்தன”

மாணவர்களின் கண்டங்கள் அனைத்தும் அளதேயே திருப்பிக் கொடுத்தன.

மாணவச் மட்டுமல்ல, நவதீப மக்கள் அனைவரும் கண்டங்களும் கண்டாடல்களாக அந்த மணி நாள்களை ஒலித்தன. அந்நாடு முப்பத்திரண்டு அட்சரம் பொருந்திய மந்திரம் மந்திரமும் நானிலமெங்கும் பரவியது:

“ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண
கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே
ஹரே ராம ஹரே ராம
ராம ராம ஹரே ஹரே!”

கண்ணனின் சீர்தந்தியை ஆவேசமான நாம
சங்கீர்த்தனம் மூலம் பரப்பி நானெங்கும்
புகழி கமழச் செய்தார் நிமாலி.

புகழினும் அற்பமாகத் தம்மைக் கருதின
நிமாலி இப்போது அதற்கு முற்றிலும்
மாறுபட்ட இன்னொரு நிலையில் இருந்தார்.
மெய்யாடிவார்களைக் கண்டதனால், “கண்
டேன் என் அடிமையை” என்று கோஷித்த
படி அவர்களது இதயத்தில் தம் பாதுகளை
அழுத்த வைத்து ஆடி உறவானார்.

‘தரை சங்கீர்த்தனம்’ என்ற பெயரில்,
பக்தர்களுடன் நிமாலி பரவசமாகப் பஜனை

செய்து ஊர்வலம் வந்ததற்கு மூல்கிம்
காஜி தடைவிதித்தார்.

விஷயத்தைக் கேள்விபுற்ற நிமாலி,
கண்ணனை அன்பு இசை பொழிவும் வேண்டி
கோபாவனாக வரவேற்காமல், சான்றக வில்
தரிக்கும் வீராதி வீரனாக வருமாறு பிரார்த்
தித்தார். ஊழி நடம் புரிவும் உருத்திரன்
போல் ஆடினார் :

‘ஸெஸெ ஈசே விசுவம்பர’

அதி ஸுமங்கலம் சிவோச்சாரணம்

அடியவர்களுக்கு வீடு பிறந்தது. காஜி
யின் வீட்டுக்குப் படைபெடுத்து விட்ட

“விசுவம்பர” என்பதே நிமாலியின் இயற்பெயர்.
அவரது பெற்றிருக்கும் பல குழந்தைகள் மரித்த
பின் அவர் மேத்தநாய் ‘நிமாலி’ என்று செல்வம்
பெயர் பெற்றார். இது நமது சமையல் ‘வேம்பு’;
‘ஆம்பு’ என்று பெயரிடக்கூடாது ருக்கும்.

காந்திஜி விசுவம்பர கீதம்

வாரி காஜி நடுநடுக்கினார். அப்படியே ஒழங்கி நிமாவியிடம் ஏதும் புகுத்தார். நிமாவியின் கோபம் அகன்றது. அதன் மயமானார்.

இறுபடியும் ஒரு முறை மூக்குக்கு மெய் கோபம் வந்தது நிமாவியிடம்.

கண்ணன் காதலியை கவித்து கோபினை வாக அமர்ந்திருந்தார் நிமாவி. கண்ணன் காதலியை உருவான ராணைக்கு மூக்கிவந்து சும் தருகிற ராஜாவிருக்கன் பத்தியே அவர் கைக்கு அளித்த செவ்வம், கவிவாண குணங்கன் திணைத்த பரமன் மட்டும் போதாது. அந்தக் கணங்கன் ரசித்த ராணையும் மற்ற கோபியையும் சேர்த்தாயே தெய்விகத்தின் முழுமை கிட்டுகிறது எனக் கண்டார். நாயகியாகியிருந்து அவனை அது பக்கம் வேண்டும் என்று ஆசைம்கொண்டவர் அவர், எனவே, ஒரு நாள் 'கோபி' 'கோபி' என்று ஐயித்தபடி இருந்தார்.

"இதென்னு கத்து? 'கிருஷ்ண கிருஷ்ண' என்று ஐயிக்காமல் கோபியை ஐயிக்கிறீர்!" என்று நினைவாகக் கேட்டார் ஒரு மாணவன்.

அப்போதுதான் அவருக்கு மூக்குக்கு மெய் கோபம் வந்தது.

ரஸராமனும் கண்ணனிடம், அவனது ரஸத்தன் அனுபவித்த ரஸிகைவரான கோபிவரைத் தாழ்த்திப் பெரும் பேரக்கை அரைபல் பொறுக்க முடியவில்லை, கவி கிருஷ்ண தடியாயேயே ஒரு போடு போட்டு விட்டார் மாணவன்.

ஒரு மாணவனின் தண்டித்தால், மாணவர சமகமே படை திரட்டிக் கொண்டு வருவது இன்று காலம். நிமாவியின் காலத்தி லேயே இப்படி நடந்தது. அடிப்பட்ட மாணவன் மற்ற மாணவர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு வரப் போவதாகத் தெரிய வந்தது.

நிமாவி சித்திக்காவி. 'கோபத்தில் தன் டத்தை விடுவன். இதற்குத் தண்டனை தெவ்வதான். இனி தன்ட்மேத்தும் உத்தியாசி யாவேன். என்னைத் தாக்க இருப்பவர்க ளிடமே இப்போது புகுத்துவோம்' என்று நிமாவித்தார்.

கீட்டவாவிடமே பாரதியிடம் சந்தியாக ஆசிரமம் சென்ற நிமாவி, 'ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யம்' எனப் பெயர் கொண்டார்.

சுருத்தாடபுரியைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்யரின் பத்தி சாமராஜ் யன் எழும்பாயிற்று. வாகத்தேவ ஸாரிப் பெனான் போன்ற பெரிய அத்தைவ தெவாத்தினரும், ராமாந்திரசுவர் போன்ற வைஷ்ணவ கொமணிகளும் அவரது அடியார் ஆயினர். தமிழகத்தின் இருப்பிடிகள் உட்பட தாடெங்கும் ஸ்ரீசுரீத்தார் சைதன்ய மகா பிரபு, பிருத்திராயனத்தில் பல காலம் வசித்து பாக்கவத்தன் லேண்டும் பெயர்வாக்கினார்.

இப்போதும் அவரது கோபம் தலைதாக்கிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.

கோடாநாதிதான் என்ற அடியார் ஓர் இன்றன்மைட்டமிருந்து அரிசி வாங்கி வந்து தயக்கு உணவு படைத்ததாக அறிந்த போது சைதன்யரின் சினம் கரை கடந்து விட்டது. "ஈசுவரானிக்குப் பெண் பிள்ளையிடம் என்ன

வேலை? உன் மூக்குத்தியேயே என்ருல் விழிக்க முடியவில்லை" என்று கவிஞர்.

நாதிதான் மனம் தொத்து, தம் பிழைக் காக உண்ணுமிரதப் பூத்தார்.

"இதும் வேண்டியதான்" என்று சைதன்யர் கடுமையாக.

சுருதாதன் கடுமையாகப் பேசுவதாகத் தெரிந்ததும் நாதிதான் நேரே அவரிடம் வந்து குற்றி அழுது கும்பிட்டு விட்டுத் திரிவேனாக்குச் சென்றார். கண்ணனும் பழநி யும் சரஸ்வதியும் கலக்கும் சங்கமத்தில் தம் சீர்தந்தையே விட்டு விட்டார்.

அந்த அறிந்த போதும் சைதன்யர் இனக் கிணம் - அவ்வது இனிகைதாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. "அவனவரும் தம் காம பகனை அனுபவிக்கினர்" என்று கண்டிப் புடம் உதறிவிட்டு மெனமமானார்.

"ஓர் இனம் விதவையின் மகனிடம் நீங்கள் அநியாய சீரியம் காட்டுகிறீர்களே. இதனும் மட்டும் அவனாறான் பிறக்காதா?" என தறுக்கென்று அவரைவே கேட்டுவிட் டார் தாமோதரர்.

கடியிருந்தோர் விவகிவத்துப் போயினர். சைதன்யரிடே அனந்தவரசன் அடைத் தார். "தாமோதரர், நியை என் உண்மை தன்மை?" என்றார்.

ராமசத்திரபுர் என்பவரும் இவ்வாறே அவரிடம் ஒரு முறை வெளிப்பட்டிருக்கினார். "உங்கள் அனதவீகிருந்து எழும்பு வருவ எதப் பார்த்தேன். அங்கு இனிப்புக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். பாகவதர்கள் உங்களுக்கு நிபேதனம் கொண்டு வருவதாகத் தான். துறவீக்குத் தகாத இவ்விஷயங்கள் இங்கு நடக்கின்றன" என்றார்.

அவர் சொன்னதை மறிப்பிடல் ஏதோர் சைதன்யர். "ராமசத்திரன் சொல்வது வாய்தவம். எனக்காகவும் என் இரு பணி பாட்டினுக்காகவும் இனித் தினமும் ஸ்தத் "கண்ட" மறிப்புக்குரியல் உணவு படைக்கக் கூடாது" என்று உத்தரவிட்டார்.

நிமாவிக்குக் கோபம் வந்தது. சைதன்ய குக்கும் பல முறை கோபம் வந்தது. ஆனால் எவ்வளவு கித்தியாசம்! சைதன்யருக்கு வந்த கோபம் கய நலக் கலப்பே இவ்வாமம் உயக் தவறுக்காக ஏற்பட்டதல்லவா? அந்நிலையில் ஏற்படும் கோபமும் தோய்மானா?

நிமாவி வடக்கரிவைக் காதலித்து மனைத் தார். சைதன்யர் கண்ணனின் காதலித் தார். ஸ்ரீனிமை நிலையில் பாதகடவாகத் தோன்றிய வங்காளவிரிஞ்ஞாணவக் கண்ட வுடன், பழநியில் கோபியருடன் கண்ணன் ஐவகரின செவ்வதை நினைந்து உருகி அப் படியே டடலில் பாய்த்தார். கண்ணன் காத லில் காரினியான சைதன்யர். பிறகு புரிதகத் தாதனின் உருவத்திலேயே அடக்கமானார்.

நிமாவி வடக்கரிவிடம் கொண்ட காமத் துக்கும்இதற்கும்எவ்வளவு தூரம்? தன்னைவே தியாகம் செய்த உயகை வரழ்விக்கும் இந்த நிலையில் காமமும் காமம் அவ்விலே!

இதனால்தான் நரசிமேதா கனும் தாமமும் கோபமும் அற்ற வைக்ஷணயருக்கும் சைதன்ய மகாப் பிரபுவைப் பீரத்திதியாக்குகினர் கனுதோயம்.

சென்னை

தரத்தினை விரும்புவோர், உயர்
சுகத்தினை விரும்புவோர், எம்ப்
ராய்டரியில் மிகச் சிறந்ததை
விரும்புவோர் என்றும் தேடுவது

Veena எம்ப்ராய்டரீஸ்

விலை: ரூ. 1.50
டி. என். என். 8
டி. என். என். 8
டி. என். என். 8

தயாரிப்பாளர்கள் :
S. S. M. பிரதர்ஸ் (பி) லிட்.,
ந. பெ. என். 8
குமாரசாலைப் போஸ்ட், (சுரேஷ் ஹரி)
வங்கம் இதர உற்பத்திகள் :
பாழ் (வினை) மார்க்
பருத்தி & சாயன் வேஷ்டிகள்,
சர்ட்டிபிகேட், பட்டுத் துணிகள்,
விசேஷ ரக பலாணி பட்டுச் சர்ட்டிபிகேட்,
சேத்யைக ஸ்டாக்கிங்ஸ்,
அமர்ஜோதி டிரேடர்ஸ்
89, மென்ரு தெரு, கோவை-1
M. A. பழனிவாஸ் முதலியார் & சன்ஸ்
குமாரசாலைப் போஸ்ட்

VE-104

ராமாயணம்

ராஜாஜி

32. பரதனுக்குச் செய்தி

கௌசல்யா தேவி இறந்துபோன அரசனைக் கட்டிக் கொண்டு, "இன்றே நானும் அரசனோடு கட்டை ஏறுவேன். புத்திரனில்லாமதும் புகழ்பலில்லாமதும் அருந்தையாக என்னுள் ளீவித்திருக்க முடியாது" என்று அழுது கொண்டேயிருந்தாள். அரசன்மேயில் கூடிய பெரியோர்களும் உத்தியோகஸ்தர்களும் கஷ்டப்பட்டு அவளை மெதுவாக லிவக்கி அழைத்துச் சென்றார்கள். பிறகு உத்தரகிரியைக்கோப் பத்தியோலித்தார்கள். அரசனுடைய புதல்வர்கள் யானுமே பக்கத்தினிலியை ராம லக்ஷ்மணர்கள் வளம் சென்றுவிட்டார்கள். பரதனும் சத்ருக்களும் மாமன் வீட்டில் செகு தூரத்திலிருந் தார்கள். எல்லா செய்வதென்று யோசித்து முடிவில் பரதனுக்குச் சொல்லி அனுப்புவது என்று தீர்மானித்தார்கள். அவன் வந்து சேரும் வரையில் தேகம் கெடாமலிருக்க ஏற் பாடுகள் செய்தார்கள்.

உலகமெல்லாம் புகழ் பரவிப் பல் லாண்டு அரசு புரிந்த மகாராஜாவி ணுடைய உடலானது என்னெய்த் கொப்பரையில் கிடந்தது! அயோத் தியா நகரம் தன் பிரபாவத்தை இழந்து இருவில் ஆழித்தது. எங்கும் அருஞரலும் கண்ணீருமாக இருந்தது. ஜனங்கள் ஆன்களும் பெண்களும் கூடிக்கூடி கைகேயியை நிந்தித்துப் பேசினார்கள். ஊர் முழுவதும் பெருங் கவலையில் முழங்கிற்று. இளவரசனாக வேண்டியவன் காடு சென்றான். பரதன் நகரத்தில் இல்லை. ராஜ்யத்துக்குப் பெரும் ஆபத்து வரும் என்று நிலைடைத் தார்கள். அரசனில்லாமல் ஒரு மக்கட் கூட்டம் இருக்க முடியும் என்பதை அந்த நாளில் யாரும் கண்டதில்லை.

அன்றிரவு எப்படியோ கழித்தது. மறு நாள் காலை மந்திரிகளும் காரியஸ்தர்களும் பெரியோர்களும் சபாமண்டபத்தில் கூடினார்கள். மார்க்கண்டேயர், மௌதக்யர், வாமதேவர், காகியபர், காத்தியாயனர், கௌதமர், ஜாபாலி இன்னும் பல வேதியர்களும் கமத் திரன் முதலிய மந்திரிகளும் வசிஸ்த் ட்ரை வணங்கி, "கவாமி, ஒரு ராத் திரி ஒரு நூற்றாண்டாக இருந்தது. மகாராஜா கவர்க்கம் சென்றார். ராம னும் லக்ஷ்மணனும் வளம் சென்று விட்டார்கள். பரதனும் சத்ருக்களும் தேகம் நாட்டில் பாட்டன் வீட்டில் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறார்கள். தேசம் அராஜக நிலையில் இருக்கிறது. உடனே யான்றயாவது ராஜ்யப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அரசன் இல்லாத தேசம் பாழாய்ப் போகும் அல்லவா?"

"அரசன் இல்லாத நாட்டில் நியாய மிருக்காது. தகப்பன் சொற்படி மகன் கேட்க மாட்டான். மனைவி புகழ்வுறுக் குக் கட்டுப்பாட மாட்டான். மழை கூடப் பெய்யாது. நாடெல்லாம் திருட்டும் கொள்ளையும் இருக்கும். ஜனங்களுக்குள் பரஸ்பர நம்பிக்கை ஏம் ஒத்துணற்படி இருக்காது. பயிர்த் தொழில், வியாபாரம் எதுவுமே சரிவர நடக்காது. அராஜகனைய காப்பேறி எப்படிப் போக்கு வரவு, வியாபாரம், அவ்வது பயிர்த் தொழில் நடக்கும்? செல்வம் குன்றிப் போகும். தேசா லயங்களில் திருவிழாக்களும் புனை களும் சரியாக நடைபெறாமல் நாட் டில் மக்களுடைய வாழ்க்கை எல்லாம் கெட்டுப் போகும். இதிகாசங்களையும் பன்னிய கதைகளையும் சொல்லுமோ ரும் இருக்கமாட்டார்கள். கேட்போரும் இருக்க மாட்டார்கள். கதனைத் திறந்து வைத்துத் தூங்க முடியாது. நாகரிகம் என்பது தெய்ந்து தெய்ந்து ஒழிந்தே போகும். தவம், ஹதம், ஆனந்தம் எதுவுமே இருக்காது. எால் திரம் படிப்போர் இருக்க மாட்டார்கள். அரசன் ஒருவன் இருந்து நாட்டின் அமைதியைக் காத்தால் அல்லவோ இவை யாவும் நடைபெறும்? அரச னில்லாவிடில் பெண்களுடைய இயற்கை அழகும் அவங்காரமங்கட ஒழிந்து போகும். தன் பொருள் தனது என்நிற உறுதியில்லாமல் போகும். மீள்கோப் போல் ஒருவரைப்போலவர் தின்று சாவார்கள். கொடுமையும் துன்பமும் வளர்ந்து கொண்டு போய் நாடு பாழாகப் போகும். நாட்டில் நிலைத்து நிற்க வேண்டிய எல்லாவித நன்மைகளுக்கும் ஒரு அரசன் வேண்டும்" என்றார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் அந்தச் சமயத்தில் உய்ய பெரியோர் அராஜகத்தின் அபாயங்களைப் பற்றிப் பேசியதாக வாய்மீதி ஆகாக வானீத்திட்டுத் தீர், "நாடெல்லாம் இருள் ஆடியிட்டுப் போவாதி விட்டது கரையில் அழிந்த போகும் போலிருக்கிறது உடனே அரசனை அழைத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்றார்கள்.

சாமர்த்தியமான தூதர்களை அழைத்து வசிக்கார், "உடனே புறப் படுங்கள். நான் சொல்லுவதைக் கவன மாய்க் கேளுங்கள். எவரும் நித்யமாய் அநி வேகமாகப் போய்க் கேசவ தேசம் சேர வேண்டும். உங்கள் முகங்களிலாவது நடவடிக்கைகளிலாவது துக்கக் குறிகள் ஏதும் இருக்கக் கூடாது. பரதன் தாங்க மாட்டான். அரசன் இறந்து போன விஷயத்தை வெளியிடாமல் இருக்க வேண்டும். சூவத்தின் குருவும் மற்றிகளும் உங்களை உடனே அபேரத்திவையக்கு வரும் படியாகச் சொல்ல எங்களை அனுப்பி விடுகிறார்கள்" என்று மட்டுமே பரதனுக்குச் சொல்லுங்கள். உடனே புறப் பட்டு வரச் சொல்லி அழைத்து வர வேண்டும். ராமனும் சீதைவும் வளம் போன விஷயமாகவு, அரசன் துக்கப் பட்டு மரணமடைந்ததைப் பற்றி யாவது ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம். துக்கக் குறிப்பு இல்லாமலிருப்பதற்காக அபரணங்களும் ஆடைகளும் எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கேசவ ராஜனுக்கு வழக்கம் போல் தந்து மரியாதை செய்யுங்கள்" என்றார்.

சாய்க்க எப்படுத
வாதெனின் வாதென்தல்
தலை இரத மோகம்
மெய்கையும் வாய்கை
விடத்த புனாதித்த
தன்மை பங்கு மெனின்

என்று குறளாலிரியர் சொல்லி
விரும்பதின் பொருளை இத்
தூய் அறியவாம்.

தூதர்களும் உடனே தாமதமின்றிப் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய உணவு, உடைபெல்லாம் கட்டிக் கொண்டு மரியாதைப் பரிசுளும் எடுத்துக் கொண்டு வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளில் ஏறிக் குறுக்கு வழியாகக் கடும் மலையும் ஆறுகளும் கடந்து சென்றார்கள்.

கேசவ தேசம் அபேரத்திவையிலிருந்து பெரு தூரத்தில் இருந்தது. அது தற்காலத்துப் பஞ்சாப் தேசமும் அதற்கும் மேற்கிலிருக்கும் பிரதேசமும் மாக சைத்துக் கொள்ளலாம். மலைகளும் ஆறுகளும் தாண்டிக் குதிரைகள் மிகவும் களைத்துப் போகத் தூதர்கள் கேசவ ராஜாவின் பிரதான நகரமான ராஜக்கிரகம் போய்ச் சேர்த்தார்கள். மறு நாள் காலை பரதனைப் பார்த்த ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

தூதர்கள் போய்ச் சேர்த்த அன்று, இரவில் பரதன் பவங்கரமான கண்களைக் கண்டு, அதனால் களை எழுந்த போது கவலை கொண்டு, முகம் வாடி எழுந்தான். அவனுடைய விநேய தர்கள் இதைக் கண்டு துரத்தனமும்

தொல்பழம் செய்து இன்னும் பல விதத்தில் அவன் கவையைப் போக்கி வாடிய முகத்தை மலர்ச் செய்த முயன்றார்கள். ஆயினும் அவன் கவையைப் பட்ட நிலையிலேயே இருந்தான்.

அன்பின் ரகசிய வேகங்களை நாம் இன்னும் முற்றிலும் காணவில்லை. தசரதனுடைய மனோ வேதனையும் மாண சங்கடமும் வேகு துரத்தி விஞ்ஞாத பரதனுடைய உள்ளத்தை யடைந்து தாக்கிக் கனவை உண்டாக்கிப் பிதாக்கக் கருதலாய்.

"என் பிரிய சகோதரனுன ராமனே. அவ்வது வக்ஷணமே அங்கு நானே மரணமடையப் போவதாகத் தோன்றுகிறது. அதிகாரியில் சண்ட கைவு என்ன போகாது என்று சொல்லு வாய்க்க. மயங்கரமான உயர்ப்படைத் தாகக் கண்டேன். என் மனம் விவரிக்க முடியாத கவலா நிலையிலிருக்கிறது. ரொம்பவும் திடீராக இருக்கிறது. என்ன செய்வேன்?" என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான். அச் சாமயம் தூதர்கள் தாங்கல் வத்திருப்பதைத் தெரிவித்து சத்திதானத்துக்கு வர அனுமதி கேட்டார்கள்.

கேய ராஜ்யமும், அவனுடைய குமாரன் புதாஜிதமும் தூதர்களை வேகு மரியாதையுடன் வரவேற்றார்கள். அவர்களும் செதுத்த மேன்மைய வணக்கங்களை முறைப்படி செலுத்திய பிறகு பரதனை தோக்கிச் சொன்னார்கள் :

"பரோகிதர்களும் மத்திரிகளும் தங்களுக்கு மங்கள வாழ்த்துக்கள் சொல்லி, உடனே அயோத்தியா நகரத்துக்கு அழைத்து வர எங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். மிக அவசரமான காரியம் என்று சொல்லியனுப்பி யிருக்கிறார்கள்.

இந்த வந்திரங்களைவும் ஆபரணங்களையும் தாங்கள் தொட்டு அரசனுக்கும் மாமனுக்கும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்" என்று அவர்கள் கொண்டு வந்த ஆடையாபரணப் பொருள்களைப் பரதன் முன் வைத்தார்கள்.

அவனும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டு, "தந்தை தசரதன் கேட்குமா? ராமனும் வக்ஷணமும் ககமா? அந்நவரும் தோயொன்றுமில்லாமல் ககமாக இருக்கிறார்களா?" என்று விசாரித்தான்.

"அந்நவரும் தோயின்றி இருக்கிறார்கள் ராஜகுமாரனே! உன் மங்களத்தை எல்லோரும் கொருகிறார்கள். அந்தக்காகவே நீக்ரம வரக் கொள்ளுங்கள்" என்றார்கள்.

உச்சநமைய மறைத்துப் பெரி னார்கள். ஆயினும் அவர்களுடைய பேசு பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் துடக்க வேண்டும் என்பதைத் தொனிக் கச் செய்தது.

தூதர்களுடைய விருப்பப்படியே அயோத்திக்குப் போக ராஜகுமாரன் தன்னுடைய பாட்டனார், மாமன் முதலியவர்களுடைய அனுமதியைக் கேட்டுப் பெற்றான். பரதன் அயோத்தியைக்கு உயே போவதற்குப் பந்த பாடுகளைக் கேய ராஜ்யமும் புதாஜிதமும் செய்தார்கள். அயோத்தியில் தாரத மகாராஜாவுக்கும் ராமனுக்கும் மத்தியவர்களுக்கும் நருவதற்கென்று கேய ராஜ்யத்திலும் நெய், மிகக் கூடிய மிக விசே உயர்ந்த சண்டையப் பொருள் களைத் திரட்டித் தேர்களில் வைத்து, பரதனையும் சத்துக்களையும் பெரும் பரிவாரத்துடன் அனுப்பிவைத்தார்கள். தேர்கள் வேகமாக அயோத்தியை தோக்கிச் சென்றன. (தொடரும்)

தமிழ் உதய நகரமேகந்தக் தபாலி தம் குகர்த உட்கித பத்திரிகைக் கெட் தபாலி வன் தபாலி த் தேர் மேகந்தத்த.

விசே கு. 5-00

உகவன் பிரதிக்கு உகவன் வன் ஏடுகள் வுடக் பதிவு செல்லுமென்குதகன். வகிவன் பத்திரி பதிவு செல்லுமென்கு. வகி ஏடுகள் தபாலிக்கு வகித தவிய் பிரதிக்க தபாலி வ் அனுப்பவதும். தபாலிக்கு பிற விருப்பம் வகி ஏடுகள் தேவன் வகித தபாலிக்கு தபாலி வ் அனுப்பக் கொடுக்கும். வி.பி.பி. விவகர்த.

உகவன் ... கு. 6-00

வெவியுதகன் ... கு. 10-00

இருக்கவகித உகவன் ஏடுகள் தேவன் வகித வகித அருகிதகன் வகி ஏடுகள் தபாலி வ் வகி தபாலி வ் வகித பிற ஏடுகள் செல்லு கொள்வதும்.

மாமென்தர், ககி, கெகி-51

அதிக மணம், அதிக மென்மை

மென்மை, அன்றலகந்த மலரின்
புதுமை, நறுமணம்
ஒப்பற்ற மிருகசுவாசியின் குழி-
(மென்மைக்குள்ளே) கொண்ட
சிந்தைப் படிவெட்டிப் படிவெட்டி
விரும்பும் மருமணமும், பட்டுமென்மைமும்
உங்கள் உடலைத் தழுவி, அருமத்திற்கு
காங்குருவதும் பாதுகாப்பளிக்கட்டும்.

ஜி-11
கொண்ட
சிந்தைப் போல
வேறெந்தப்
பவுடரும்
உங்களைப் பாது
காப்பதில்லை

சிவசையத்
தேடி ௦௦௦

வாணியம்மா
சிவசையத்
ரமணி..
4

மதுபதம் மதுபதம் மதுபதம்
மதுபதம் மதுபதம் மதுபதம்

நாளைக்கு நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

மதுபதம் மதுபதம் மதுபதம்
மதுபதம் மதுபதம் மதுபதம்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

நான் கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்
கொஞ்சம் நான்

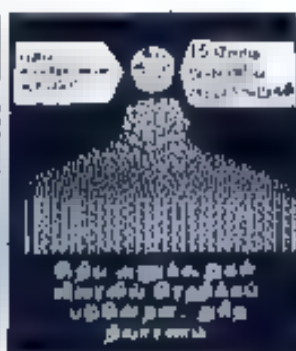

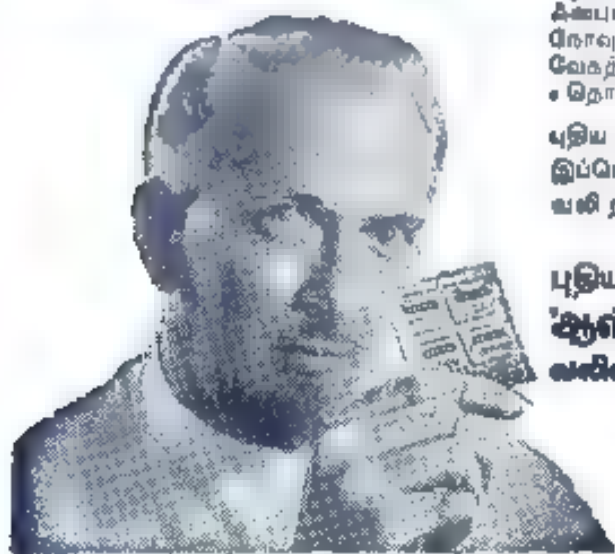
'ஆஸ்ப்ரோ'

மட்டுமே மைக்ரோஃபைன்ட்

செய்யப்படுகிறது அதிவேகமாக
வலியை வெளியே இழுப்பதற்காக

செய்யும் அளவு:
வயது வந்தவர்கள்;
தூண்டு மத்திரைகள்
தேவையாகும்
மீண்டும் சாப்பிடவும்.
குழந்தைகள்: குடி
மாத்திரை அல்லது
உட்கார் டாக்டர்
பொருட்படி

நீழ்க் கண்டவைகளுக்கு புதிய மைக்ரோ
கிபைன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ' சாப்பிடுங்கள்;
நொவு - தவிவலி - உடல்வலி - ஃப்ரூ - ஜூர்
வேகத்துடன் உடைய ஜலதோஷம் - மூட்டுவலி
• தொண்டை அழற்சி • பல்வலி.

புதிய மைக்ரோகிபைன்ட் 'ஆஸ்ப்ரோ'
இப்பொழுது கிடைக்கும் அதி தனிமான்
வலி நிலா ரணியாகும்.

புதிய மைக்ரோகிபைன்ட்
'ஆஸ்ப்ரோ' அதிவேகமாக
வலியை வெளியே இழுத்துவிடுகிறது.

வினாக்கள் இல்லை

ASPIRIN

மனநோய் மருத்துவர் மகாநாடு

சூத்துக மதகரிசை வசமாக நடத்தினதும் நடத்தலாம். ஆனால் மனத்தை வசப்படுத்திக்கொண்டு போவது கஷ்டம் என்று தம் முன்பினார்கள் கண்டு சொல்விட்டுக்கிறார்கள். நல்ல நிலையில் உள்ள மனத்தின் திடீரே இப்படி செய்ஞல் நோயுற்ற மனத்தின் நிலையைப் பற்றிச் சொல்லத் தெவையில்லை.

முன்னெவ்வாம் நோயுற்ற மனத்தினையுப் பரித்தியம் என்று சொல்விச் சங்கிலியாக உட்டிப் போட்டு இருட்டையில்லத்தனி என்னவெல்லாமோ கொடுமைப்படுத்துவர்.

ஆனால் இப்போதோ அப்படியெல்லாம் செய்வதில்லை. அன்புடன் நடத்துகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் மனநோய் எவத்திய சாஸ்திரம் தம்ப முடிவாத அளவுக்கு முன்பினறிஞப்பதுதான் என்பது சமீபத்தில் சொன்ன லீல் கடைபெற்ற தென் பிராந்திய மன நோய் மருத்துவ மகாநாட்டிலிருந்து தெரிய வந்தது. மன நோய் என்பது உடல் நோயைப் போலத்தான். சின் கவலரப்பட வேண்டியதில்லை. உடல் நோய் ஏற்பட்டால் டாக்டரை அனுப்பி சிகிச்சை பெறுகிறோமே. அப்படி மனநோய் ஏற்பட்டால் மனநோய் டாக்டரை அனுப்பி சிகிச்சை பெற்றால் விரைவில் குணமடைவனாம் என்பது தெரிய வந்தது. இந்த மகாநாட்டையொட்டி ஓர் அருண்மயான மலர் வெளி

விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மலரில் பல மனநோய் மருத்துவரிகள் அருண்மயான கட்டுரைகள் திட்டி விருக்கிறார்கள்.

மகாநாட்டின் வரலேறுபுக் கமிட்டி தலைவரான ரத்னவேலு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பொது வைத்தியம் செய்பவர்கள் தாம். உடல் நோய் என்று அவரிடம் வரும் பலருக்கு மன நோயின் விடீரவே அந்த உடல் நோய் என்று கண்டு சிவிக்சை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இதைக் கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல. அநுபவமும் சாமர்த்தியமும் தாம் வை கொடுத்து உதவுகின்றன.

இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்ற ஓர் அம்மையார் கடும் ஆஸ்த்மா நோய்க்கு உள்ளாகி விருந்தார். அம்மையாரும் கணவரும் மிக அன்யோன்ய தம்பதியர். இருப்பினும் கணவர் அவரை விட்டு ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ வேண்டி விருந்தது. காரணம் அம்மையாரின் தாயாருக்கு ஒரு திரை நோய். தாயாருக்கு இந்த அம்மையார்தான் ஒரே அருமந்தப் பதவி. தம் மகன்தான் தனக்குப் பணியிடை செய்ய வேண்டும் என்று தாயார் பிரவாதம்பிடித்ததால் கணவரை அனுப்பி விட்டுத் தாய்க்குப் பணியிடை செய்து கொண்டிருந்தார் அம்மையார்.

இந்த விவரம் டாக்டர் ரத்தினவேலு சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தெரிய வந்தது. கணவரைப் பிரித்திருக்கும் பாச வேதனை தாய் ஆஸ்த்மாவுக்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதி. தாயாவரைக் கண்டு, பணியிடை செய்ய ஒரு நாள் அமர்த்திக்கொள்ளும் படி வேண்டிக்கொண்டு மகனைக்

செப்டம்பர் 28, 29 தேதிகளில் நடைபெற்ற மகாநாட்டைக் கவனி அமைச்சர் திரு தெழித்செழிதன் தொடங்கி வைத்தார். மேலே உள்ள படத்தில் டாக்டர் ஸாதாரிமான், திரு ரத்னவேலு சுப்பிரமணியம், திரு தெழித்செழிதன். கீழே: மகாநாட்டில் குடியிருந்த டாக்டர்கள்.

“அமெரிக்காவின் தாய்நிலைத் திருநெல்லை
நிலைக்கு என்ன நீ உலகத்திலிட்டாய் தெனா!
சந்திரனிலிருந்து வந்து உன்னை அமெரிக்காவின்
ஆராய்ச்சியர்கள், சந்திரா பங்குக்கும் சாதத்தின்
உயில் நான் ஆராய்ச்சியேன்!”

கணவருடன் கூடாது அனுப்பி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். விசைவு ஆஸ்த்மா இதரத் இடம் தெரியாமல் பறந்து விட்டது. டாக்டர் சாரதா மென்சன் அவர்கள் தாம் சமீப காலத்தில் கண்டு வரும் ஓர் அழற்பலத்தைச் சொன்னார். தொழிலாளர் நலனுக்கு ஸ்டீட் வைத்திய இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளை நடைபெற்று வருகின்றன. அந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்குத் தலைவன், மார்பு வயி, முதுகு வயி என்று பலப்பல சொல்லிக் கொண்டு வரும் தொழிலாளர்களால் பலவிதமாகவும் பரிசோதனைகளைச் செய்து பார்த்தால், நோயுற்றிருப்பதற்கான அறிகுறி ஒன்றுமே தட்டுப்படுவதில்லை. எல்லாம் சீராகவே இருக்கின்றன. இருந்தாலும் மார்பு வயி என்று எந்தத் தொழிலாளி துடிப்பார். அப்போது அவர் உடலில் கோளாறில்லை; மனக் கோளாறு என்று மன நோய் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

நம் நாட்டில் மன நோய் விஷயத்தில் மிகவும் நிச்சயத் தேவைப்படுகிறது. மெனடுகளை மனநோயில் சிகிச்சை சரிவராதாரணமாகக் கருதப்படுகிறது. அனாதை போலவே நம் நாட்டிலுள்ள சர்க்கார் போது ஆஸ்பத்திரிகளில், கன்சோய்க்கு, இதய நோய்க்கு என்று தனித் தனி பிரிவுகள் இருப்பது போல், அந்த ஆஸ்பத்திரிகளிலேயே மன நோயாளிகளுக்குக் கொண்டு ஒரு பிரிவு இருக்க வேண்டும் என்று மன நோய் ஆஸ்பத்திரியிலே அபிவிருத்திபெட்ட டாக்டர் சாரதா மென்சன் வற்புறுத்தினார்.

சில நோயாளிகள் தொழிற்கூடத்தில் அது வலவலக்கில் நங்கு வேலை செய்வார்கள். சாதாரணமாகப் பழகுவார்கள். ஆனால் வீட்டுக்குப் போனவுடன் நம் மாயவாழைப் பார்த்தோ, வேறு எதைப் பார்த்தோ மன நோய் அடைபவர்கள், விசித்திரமாக நடந்து கொள்ளுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை அச்

சூழலில் விட்டு அகற்றி விட்டால் போதும், மிகவும் நல்ல நினைவு வந்துவிடுவார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கென்றே ‘பகல் ஆஸ்பத்திரி’, ‘இரவு ஆஸ்பத்திரி’ என்று மேல் தாடுகலில் இருக்கின்றன.

மனநோய் மருத்துவத்துக்குச் சென்ற பல் கலைக் கழகத்தில் போதிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டதில்லை. இத்துறையில் வீசேஷப் பட்டம் பெற வேண்டுமானாலும் தமிழக வைத்திய மாணவர்கள் பெங்களூருக்கோ மற்ற சில கலாசாலைகளுக்கோ சென்று பட்டம் பெற வேண்டி விடுகிறது. அவ்று மகாதாடுக்குத் தலைமை வகித்த சென்னை பல்கலைக் கழக மூலிய துணைவேந்தர் நிருநே. து. கந்தமலையேனார், இத்துறைப் பட்டப் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்ய முயற்சிகள் நடைபெற்று வருவதாக வாக்களித்தது பல குக்குப் பிழைமதி யளித்தது.

இன்னொரு தமிழ் நாட்டில் துணைத்தொள்ளை நாய்கு கொடி, மனநோய் மருத்துவத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இங்கு கமால் இருபது பேர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகமிகக் குறைந்த பட்சமாகக் கணக்கிட்டால் கூட ஆயிரத்தில் இரண்டு பேர் சிலை அளவிலோ பெரிய அளவிலோ மனநோயுற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த விசித்திரமான பரிபாசு பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில் எண்பதாயிரம் பேர் மனநோயுற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தொனயத் தீர்க்க இருபது லைத் தியர்கள் போதுமா? இந்தப் பரிதாப நிலை சீர்திருத்த எத்தனை காலம் பிடிக்குமோ என்று அங்கவாய்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

அன்று “மன வாதக்கையும் விவாக ரத்தும்” என்பது பற்றி றுன்னார் பிரதம நீதிபதி தலைமையில் ரஸமாண கருத்தரங்கு நடைபெற்றது. இன்னுள்ள சர்க்கார் சட்டப் படி விவாகரத்துக் கோரலாய், மேல் நாட்டில் உள்ள அளவு இங்கு விவாகரத்து கோரலாய்க் கலிக்க. எவ்நிலைச் செல்லம் கொடுக்கும் குடும்பங்களில் உள்ளோர் மிகமிக அற்பக் காரணங்களுக்காகக் கூட விவாகரத்துக் கோரி வருவதாகத் தெரிய, அனாதாராயலனைத் தெரிவித்த போது சபையோர் நிரூபிக்கப்பட்டார். நம் நாட்டிலுள்ள இந்த நிலைமை என்னுடைய எண்ணத் தொன்றிவது. ஒரு பெண் தினத் தொறும் சிறுநீரில் அரைபீட் மெனஸ்டீன் மூன் உட்காரும்போது ‘என் கணவனின் முகத்தைப் பார்த்து வேண்டி விடுகிறதே! இத்தக் கஷ்டத்தைச் சகிக்காமல் விவாகரத்துக் கோருகிறேன்’ என்று சொல்லுமாய்!

இப்படிக்குடும்பங்களில் அற்பக் காரணங்களுக்காக எழும் மன முறிவுகள் தக்க மனோ தத்துவ நிபுணர்களின் உதவியை நாடினால் சீர்ப்பெறும் என்பதில் ஸ்பாயில்லை.

எல்லா மனப் பிரச்சனைகளுக்கும் நோய்களுக்கும் தக்க மருந்து நமது சமையற்பொருள் என்னும் மருந்து, இதை டாக்டர் ரத்னவேது கப்பிரமணியம் நினைவுகூர்ந்தார். சமையல் பண்பாடு குறைந்து வருவது தவறு என்று எச்சரிக்கை செய்தார்.

ஆம், ‘பித்தம் தெனிய’ மருந்தொன்றிக்குது’ என்று கோபாலசுந்தரன் பாரதிபார் அன்றே சொல்லியிருக்கிறார் அங்கவாய்.

— எஸ். வி. எஸ்.

ஆயுட்.சான்றாண்மையை
உ. அனுப்பித்தந்தவரையே
உ. நன்றாகவாதம்
உ. உடனடி உதவி
பெறவேண்டும்.

சிறந்த
குடும்பக்கலையின்
தொடக்கம்
ப்ரெஸ்டிஜ்

Prestige

[illegible]

எந்தக் குடும்பத்திற்கும் ஏற்றதொரு சரியான சைஸ் இருக்கிறது.

நேரத்தை மிச்சப்படுத்துவதில்
எளிபொருளை மிச்சப்படுத்துவது

2. 2000 年 10 月 20 日

எந்திரமேதும்

உங்களுக்கு பிரமாதமான பரிசுகள்
பெறும்படி ப்ரெஷ்ஷி குட்ஸ் ஒன்று கால்கி பக்
ஒன்று வெளியாகும். இத்தே உங்கள் ப்ரெஷ்ஷி
விபாபாவிட்டிட்டுத் தர விசாரணைப் பெறங்கள்.

தயாரிப்புநபர் :
 க.க. (பிரதமர்) கிளர்ச்சி
 சென்னை - 16

தென்பிராந்திய விநியோகஸ்தர்கள் :
 M/s. முகமத் இப்ராஹிம் & கோ., இராமேஸ்வரம் கிளிநொடி
 718, முகமட் ரோடு, சென்னை - 2

பக்கத்து ஷூட்டர் பிரமுகர்

[ராஜா அண்ணாமலைபுரத்தில் திரு
ஸ்ரீராமனின் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலிருப்ப
வர் 'மெர்சுரி ஆட்டோமோபைல்ஸ்'
நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த திரு கே. வி.
வெங்கடேஸ்வரன், பதினென்று ஆண்டுப்
பழக்கத்தின் அடிப்படையில் சொல்லு
கிறார்.]

கிரிக்கெட் கண்ட்ரோல் போர்ட் காரிய
தரிசி ஸ்ரீராமன் எங்களுடைய தென்மேற்கு
தம்பர், இவர் ராஜா அண்ணாமலைபுரவாசி
வாசிப் பதினாத்து வருஷங்களாகிறது.
அதற்குமுன் இவர் பிறந்து வளர்ந்து படித்
தது எல்லாம் திருவள்ளிகேணியில்தான்!
சேப்பாக்கம் கிரிக்கெட், மைதானம்
திருவள்ளிகேணிப் பகுதியை ஒட்டி வீருந்த
தால் ஸ்ரீராமனுக்கும் பத்து வயதான்
போதே கிரிக்கெட்டில் ஆர்வம் மிகுந்து
விட்டது. 1928ஆம் ஆண்டில் ஆர்தர்
கிளிகன் தலைமையில் இங்கிலாந்து கிரிக்கெட்
கொடியினர் சென்னைக்கு வந்து சேப்பாக்கம்
மைதானத்தில் விளையாடினர். ஸ்ரீராமனுக்கு
மைதானத்துக்குள்ளே போய் உட்கார்ந்து
செனாரியமாக ஆட்டம் பார்க்க வசதி இல்
லாத நிலைமை, ஆகவே, தன்னை ஒத்த நன்
பர்கள் சிலருடன் சேப்பாக்கம் மைதா

னத்தை ஒட்டியுள்ள
மரத்தின் உச்சியில் ஏறி
உட்கார்ந்து ஆனந்த
மாக ஆட்டத்தை ரசித்
தான்.

அதே ஆர்தர் கிளிக்
னை இங்கிலாந்து கிரிக்
கெட் சங்கத் தலைவர்
என்ற முறையில் 1968ம்
ஆண்டில் வார்ட்ஸ் மைதா
னத்தில், ஸ்ரீராமன் எத்
தித்து இத்திய கிரிக்கெட்
சங்க 'ஸ்டைய்' அணித்
துக் கொண்டுவந்தார்.
நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு
முன்னால், தாம் மரத்தின்
மேலிருந்து பார்க்கத்
த கிரிக்கெட் பத்திரத்தில்
திகழ்ந்த சில அபூர்வ
சாதனைகளைப் பற்றியும்,
ஆட்டக்காரர்கள் அநா
யாசமாகப் பத்திரம்
பிடித்தது பற்றியும்,
கிளிகனிடம் விமரிசித்த
போது, அவர் பிரமித்துப்
போனாராம்.

மற்றொரு இங்கிலாந்து
கிரிக்கெட் சங்கத்

தலைவர் ஜி. ஓ. அல்பன் என்பவர் திடீரில்
ஸ்ரீராமனைச் சந்தித்துப் பேசிக் கொண்டிருந்த
போது 'உங்கள் நாட்டில் மரங்கள் மிகவும்
லாம் ஏழிக் கிரிக்கெட் பார்க்க வந்துவிடு
கிறார்களே' என்று அங்கலாய்த்தபோது,
'ஏன்? நானே அப்படிப் பார்க்கும் பார்க்கும்
ஆர்வத்தை வளர்த்துக் கொண்டே வந்தான்'
என்று தயங்காமல் பதில் சொன்னார்.

1933-35ல், ஸுர்டேன் (என்பவர்)
தலைமையில் ஒரு கிரிக்கெட் போஷ்ட சென்
னைக்கு வந்து விளையாடினது. அப்போது
ஸ்ரீராமனுக்குக் கிரிக்கெட் விளையாட்டில்
இருந்த எடுபாட்டைக் கண்டு, என். ஏன். எ.
பள்ளி தனப்புகள், தயா அபிமானம் ஏற்று
என்று முன்னரை நுபாய் வகுத்து
மிகக் கவனிப்புடன் இரண்டு நாட்கள்
ஸ்ரீராமனை மைதானத்துக்குள்ளே அழை
வைத்தார்கள். ஆங்கும் நான் அவர்கள்
அபிமானம் வக்கரித்து விட்டது. 'இவனை
என்ன திட்டம் பார்க்கிறது? பற்றின் பாரா
வது இன்று போகலாமே' என்று நீனைத்
தார்கள். ஸ்ரீராமன் கொஞ்சம்கூட மருத்துப்
படவில்லை. தன் வழக்கமான பத்திரத்
தேடிப் போய் ஏறி உட்கார்ந்து எந்தெவ
நிலைகள் விளையாட்டைப் பார்க்கான்!

அப்போது மரத்திலேறி உயர்ந்தவர் இப்
போது கிரிக்கெட் கண்ட்ரோல் போர்டு
காரியதரிசியாக உயர்ந்து, உலகத்தின் பவ
பாகங்களிலுமுள்ள கிரிக்கெட் வீரர்களுடன்
பழகும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இவர் தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக்
கொள்ளக்கூட கிரிக்கெட்டால் உதவியது.
அடையாறு இளைஞர்கள் குழுவினர் கார்பித்
கிரிக்கெட் பத்திரம் ஆட வந்த முத்தைவர்
செட்டியாகும். திருவள்ளிகேணி வயர்கள்

“பக்கமும் பாரி கவிதைகளுக்கும் அப்ப அளவுத் தரம் பண்ணியவர்கள். இவ்விதமிதான் மலர் பண் ணினால் வாசகத்துக்கு ஒரு முறை படிக்கும் போது இந்தக் கவிதை மலர் புதுமையாகக் கட்டிக் கொள்ளலாம்.”

சார்பில் மட்டும் சிறுத்த ஸ்ரீராமமூர்த்தி
நாட்டு ஸமதானத்தில் சந்தித்துக் கொண்ட
பார்கள், அந்த அடிப்படையில் தீவிர நன்
புகளுமா? விடப்பர்கள். செட்டியார்,
பிற்காலத்தில் நிமிசுக் கொந்தான ஸ்தாப
னம் ஒன்றில் வெகுக்குப் பெறுப்பா
கத்தியோடுகளைக் கொடுத்து உதவினர்.
சுடந்த இருபத்தி ஐந்து வருடங்களுக்க
'கமலாபிஸ் பீஷிஷிஸ் ஸமஸுஸ்' மாவேஜராக
இருந்து வருகின்ற பிள்ளை.

[illegible]

தமிழ் தாயாரிடம் அனலிட முடியாத பதி. அந்த அம்மையாருக்குத் தம் மகனைப் போலவே, அன்னாடைய நண்பர்களையும் நினைத்து மதிக்கும் பரந்த மனோபாவம், நண்பர்களினால்தான் தம் மகன் இன்று

உயர்நீதிமன்றத்தின் என்று நினைத்து நன்றி
ஒளி வீசும் கண்களோ உடையவர்.

இவர் முதல் தடவை இங்கிலாந்தக்குப் போய் விட்டுத் திரும்பியபோது நடந்த சிகழ்ச்சி எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது. விட்டு வராதபடி ஏறும்போது அவருக்கு ஸ்தத்தி எடுக்கப் பெரிசுமணிகள் காத்திருந்தார்கள். ஸ்ரீராமன் நுவலுந்தான். கடவுள் அவருடைய தந்தையர் உள்சேலிருந்து, "அவனை மாதிரியும் தனியாக நிறுத்தி ஆரத்தி எடுக்க வேண்டாம். அவனோட விருத்திகள் எவ்வளவுமே கூட நிறுத்தி எடுக்கோ!" என்று சொல்லுமா.

தண்பாக்கன்! தண்பாக்கன்! எவ்வோரும் இவருக்கு தண்பாக்கன்தான். அதனால்தான் இவரால் பல காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள முடிந்தது. 1955-ம் சென்னை விரிக் கெட் எங்க நிதியில் பத்திரம்தான் இருந் தது. ஒன்பது டென்ட் பத்திரங்களை நான்கு டென்ட் பெற்றிருக்கிறார்களா? அந்த நிதி பத்து லட்சமாக உயர்ந்ததே! இது சாதனை இல்லையா?

தம்பெருகு வெள்ளப் பந்தங்கள் நடந்து
முடிந்ததும் தண்பாக்கை கூப்பிடுவார், அங்கு
யூக் கொஞ்சம் பணம் போடுவார்கள். திருவல்
லிக்கேணி பார்த்தசாரதி மகாபவிக்ரு அமர்ச்
செய்வதைத் திருவல்லுச்சலம் நடத்தி ஆண்டுதல்
படுவார்கள். செவ்வகம் கிறாமன்களில் பார்த்த
சாரதி கோலியூக்குக் கண்டியாக்கப் போய்
வரும் பந்தம் இங்குக்கு உண்டு, காலம்
செவ்வ 'விதி' செவ்வகக் கருப்போ
தெல்லாம் 'பூராம்காரு' என்று ஆண்டு
போடு கூப்பிட்டுக் கொண்டு அதை கொலி
யூக்குக் கிறந்தி விடுவார்.

இவ்வகையான இவ்வாறால் செய்து முடிக்கலாம் என்று நினைவம் இவாபம் உண்டு. இவ்வாறால் செய்து முடிக்கலாம் என்று நினைவம் இவாபம் உண்டு. இவ்வாறால் செய்து முடிக்கலாம் என்று நினைவம் இவாபம் உண்டு.

செந்திப் பிரிவு, நிலையக் கேட்ட அலகாய் கிடைப்பதற்கு ஏற்ற தரம் உண்டு. இதுவளிக்கெனப் பாய்த்துரைதிச்வரலி சபாவின் வளங்கெழும் இயக்குநிலையப் பங்கு உண்டு.

‘தென்னாற்காடு’ அபிமானிகள் விஷயம் தெரிந்தவர்கள், புள்ளி விவரங்களில் தீப ணர்கள். அப்பலாட்டு விளையாட்டுக்களம் களம் விளையாட்டுத் திறமையான மனம் இட்டுப் பாராட்டக் கூடியவர்கள்’ என்று உணர்ந்திருப்பதுடன் அந்த அடிப்படையில்

இந்த ஆண்டு இரண்டு வெளாடடூக்
கிரிகெட் கோஷ்டிகள் பாரதத்துக்கு வரு
வதை ஒட்டி பூதராமனுக்கு ஓர்சல் ஒழிவில்
காத வேலை, இங்கும் ஆங்கும் பற்றை
கொண்டபாடுகளா!

“என்ன சாரி! நம்ப பசங்க இப்பயுக் கொட்டை விட்டுட்டாங்கனா!” என்று கேட்டாலும் ஸ்ரீராமன் ஒரு புன்சிரிப்புத் தான் சிரிப்பார்; “நம்ப பசங்க கொண்டுட்டாங்க!” என்று சொன்னாலும் அந்த புன்சிரிப்புத்தான்! நிதானமுடன் மலிகர்:

பேட்டி: சோமதிசுவரமிசாத்தல்

தலையாட்டிப் பொம்மை

நீ கவிசி என்ற பெயரை மாற்றிப் பச்சைகிளி என்று அழைக்கத் தூண்டும் அளவுக்கு மலைச் சரிவு முழுதும் குப்பல் குப்பலாகக் கிள்ளிவிடப்பட்ட தேயிலைச் செடிகள். இப்படி ஒரு மலையா இரண்டு மலைகளா, அடுத்தடுத்து நூற்றுக் கணக்கான மலைகளே இளம் பச்சை நிறத்திலும் கடும் பச்சை நிறத்திலும் தேயிலைச் செடிகள் அப்பிக் கொண்டிருந்தன. இளம் பச்சை நிறச் செடிகள், துளிர் களைத் தொழிலாளர்கள் கிள்ளக் காத்து நின்றன. கடும் பச்சை நிறத் தேயிலைச் செடிகள் துளிர் விடத் தொழிலாளர் காத்திருந்தனர்.

“ஒரு தேயிலைச் செடி சுமார் எத்தனை ஆண்டுகள் பயன் அளிக்கும்?” என்று கேட்டாள் சாரூவதா. தீபினைச் சாரங்கன் ஒட்டி வர அவனுக்குப் பக்கத்தில் அவள் அமர்ந்திருந்தாள். ஒரு விநாடி பானையை விட்டுப் பார்வையைத் திருப்பிச் சாரூவதா மீது கண்ணோட்டம் செலுத்தினாள் சாரங்கன்.

“உங்களுக்கு அப்புறம் மூன்று நாளுக்கு தலைமுறைகளுக்குக் கவலை இல்லை. பாஸ்! வேலுவ்வி விட்ட எந்தத் தேயிலைச் செடியும் பிடுங்கி எறிந்தால் ஒழிய, செத்துப் போய் இதுவரை நாள் பார்த்ததில்லை. இது ஒரு ‘ஸ்பார்லெட்’ செடி. துளியில் கிள்ளிக் கொண்டே இருந்தால் நிரந்தரமாகத் துளிர் விட்டுக் கொண்டே இருக்கும்; உட்காக்கடரி இயங்கிக் கொண்டே யிருக்கும். உங்களுக்குப் பணம் வந்துகொண்டே இருக்கும்!”

“அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமாகப் புரட்டி விட்டதாகக் காணோமே? இந்த என்டென்ட வாக்ஸுதற்கு முன்னால் மூன்று வருஷத்திய ‘பாவன்ஸ்’ விட்ட ‘கோப் பார்த்தேன். விசேஷமாகச் சொல்லும்படியாக லாபம். ஒன்றும் இல்லையே!”

“அது அப்படித்தான் பாஸ்! முன் பெல்வாம் தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் தேயிலையை மட்டும் கவனித்தார்கள். லாபத்தில் குறிவாக இருந்தார்கள். இப்போது தொழிலாளர் தலையிலும் நீங்கள் சட்டப்படி சித்ததை காட்ட வேண்டி யிருக்கிறது. இங்கு வேலை பார்க்கும் நூறு தொழிலாளர் களுக்கும் வீட்டு வசதி, பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி, நர்ஸரி, கோயில் குளம் அது இது என்று ஏகச் செலவு. போதாள்

சாருலதா
கி.ராஜேந்திரன்

குறைக்கு விதம்விதமான ரசாயன சுரங்கன், பூச்சி மருந்துகள், செயற்கை மழை போல் நீரைப் பொழியும் கருவிகள் என்று எதையெதை யெல்லாமோ நம் தலையில் கட்டிப் பணத்தைப் பறித்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களும் இப்போதெல்லாம் ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பெருகி விட்டன. ஆகவே, செலவினங்களுக்கு ஏற்பத் தேயிலையின் விலை ஏறவில்லை, பாஸ்!”

“சாரங்கன்! நீங்கள் என்னை ‘பாஸ்’ என்று கூப்பிடுவது எனக்குப் பிடிக்க வில்லை. சாகு என்றுதான் எப்போதும் சொல்கிறார்கள், நீங்களும் அப்படியே அழைக்கலாம்.”

“ஓ, கே. சாகு!”

“பாஸ் என்று அழைக்காமலேயே நாள் பாஸ் என்ற நினைவு உங்களுக்கு இருந்தால் போதும்!”

சாரங்கனுக்குக் குட்டுப் பட்ட உணர்ச்சியில் சட்டென்று கால் தடு மாறியது. விலகிச் சென்ற காலிப் பரபரப்புடன் மீண்டும் ‘பிரேக்’ மீது வைத்து அழுத்திக் காரை நிறுத்திய வேகத்தில் சாகு, முன்னிலிருந்த கண்ணாடியில் முட்டிக்கொள்ளாத சூறையாகக் குதுங்கினாள்.

“ஹரி சாகு! ‘சார்’ என்பதற்கும் ‘சாகு’ என்பதற்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை. அதனால் உங்களை மரியாதைக்

குறைவாக அமைக்கும் எண்ணமும் ஏற்படவில்லை. எய் திவே, உங்களுக்குத் தேயிலை பறிப்பதைக் காட்டலாம் என்பதற்காக ஜீப்பை நிறுத்தினேன்" என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள்ளாகச் சாரு கிழே இறங்கிப் பாதை ஓரமாகப் போய் நின்றான். சாரங்கன் பின் தொடர்ந்தான். சற்றுத் தொலைவில் மலைச் சரிவரில் பதினாறு பேர்கள் விழு வினுவென்று இரு கூககளாலும் தேயிலைத் துளிக்கரைக் கிள்ளிப் பின்னால் இருந்த கூண்டில் திரும்பிப் பார்க்காமலேயே போய். டிக் கொண்டிருந்தார்கள். காயத் துக்குக் கட்டிப் போட்டது போல் நெற்றியைச் சுற்றிய ஒரு துணிப் பட்டையிலிருந்து பின்புறம் முதுகில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது கூண்டை. பட்டையைத் திறந்து வந்த நவநாகரிகப் பெண் ஒருத்தியால் தாங்கள் உள்விப் பாகக் கவலிக்கப்படுவதை, உயர்ந்த தால் நானத்தாடல் புண்ணை புரிந்து கொண்டே, மாவேஜைகைக் கண்டதால் கும்பிடும் போட்டார்கள். பாதை ஓரமாக இருந்த செடியிலிருந்து ஒரு துளியைப் பறித்துச் சாருவதாவுக்குக் காட்டினான் சாரங்கன். "இரண்டு இலைகள் ஒரு இலை மொட்டு -- இதைத்தான் பறிக்க வேண்டும் அவர்கள். அதேசமயத்தில் இதனடியில் உள்ள இயை ஒரு இலைமையும் கிள்ளி எறித்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் புதிதாக ஒரு துளிர் அப்பிசு கிளம்பும்."

"அதுதான் இல்லை! ரஷ்யாவில் இயந்திரம் தேயிலை அறுவடைக்கும் பரீட்சார்த்தமாகப் பயன்படுகிறது!"

"இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் அந்தச் சோதனையில் வெற்றி பெறுவார்களா என்பது சத்தெகம்! துளிர் எது முற்றிய இலை எது என்று இயந்திரத்துக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"அது கருவியை உருவாக்கும் விஞ்ஞானி கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சினை. தமக்கு அந்தக் கவலை வேண்டாம்."

"இவர்களும் இயந்திரமாகத்தான் இயங்குகிறார்கள். பற்று நாடாக்கு ஒரு முறை எவ்வாறு தேயிலைச் செடியிலும் கிள்ளப்படுகின்றன."

"வருஷிக்கணக்கில் காலமும் என்று சொல்வ காலயால் இதைத் தேயிலைச் செடி என்றும் சொல்பதற்குமே!"

"தப்பத்தான்! மண்ணையில் இவை மரங்களேதான். சதா கிள்ளி விடப் பட்டுச் சின்னப் புதராகவே தோற்றம் அளிப்பதால் தேயிலைச் செடி என்று வழக்கில் வந்து விட்டது. நன்றாக வேருன்றி ரொம்ப உறுதியாக இருக்க

கும். ஒரு சமயம் மலைச் சரிவில் இறங்கிவிட்ட காரைத் தேயிலைப் புதர் ஒன்று தாங்கிக் கொண்டதை

"ஒரு நாளைக்கு இவர்கள் எவ்வளவு தேயிலை பறிப்பார்கள்?"

"பறித்த தேயிலையின் எடை பார்த்துக் கூலி கொடுக்கிறோம். ஒரு நாளைக்குப் பத்து ரூபாய்க்குக் குறைவாமல் சம்பாதித்து விடுவார்கள் இந்தப் பெண்கள்."

"கெட்டிக்காரிகள் தான் : . பார்த்தாலே தெரிகிறதே! எத்தனை கரு கருப்பு! இதைச் செய்ய இயந்திரம் வந்து விட்டால் இன்னும் வேகமாக வேலை நடக்கும்."

"இயந்திரமயமாகத் என்பது எத்தனையோ துறைகளில் புகுந்து விட்டாலும் நல்லவேளையாக இதொன்றை மட்டும் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்."

நான் என் கண்ணால் பார்த்தேன். ஒரு குழந்தை உட்பட ஐந்து பேர்கள் உயிர் தப்பினார்கள்!"

"நிஜமாகவா? நம்பவே முடியவில்லையே?"

"வேணுமானால் ஜீப்பை இந்த மலைச் சரிவில் இறக்கிக் காட்டட்டுமா?"

சாரு கிரித்துக் கொண்டே ஜீப்பில் மீண்டும் ஏறினான். "ஜீப் எஸ்டேட் டிக்குச் சொந்தம். அது மலைச் சரிவில் உருண்டால் என்னுக்கு நஷ்டம்!" என்றான்.

"அப்படியானால் சரி, அது வேண்டாம். உங்கள் வாயத்தை அதிகமாக்க தான் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகளைப் பார்க்கப் போவோம்!"

“அதைச் சொல்லுங்கள். கேட்க இனிமையாக இருக்கிறது.”

சற்றுத் தூரம் போனபிறகு மலைச் சரிவுப் பாதை வில் வண்டி நிற்க, மீண்டும் கீழே இறங்கினார்கள். உயரே இருந்தபடி மலைச் சரிவையும், பள்ளத்தாக்கை யும் பார்த்தார்கள். படிப்படியாக அமைக்கப்பட்டிருந்த பாத்திகளில் ‘பாவிதீன்’ பைகளில் மண்ணும் எருவும் கலந்து வைத்து அவற்றில் தேயிலை தாதுக்களையும் ஊன்றி யிருந்தார்கள்.

“இந்த எஸ்டேட்டில் இரண்டு தர்ஸர்கள். ஒன்று பெண் தொழிலாளிகள் தங்கள் குழந்தையை விட்டு வேலைக்கு வர உதவுகிறது. மற்றொன்று இது.”

“புதிய தேயிலைக் கன்றுகளை இங்கே பயிராக்குகிறீர்களாக்கும்.”

“அதோடு தேயிலைத் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் வேலை யும் நடக்கிறது.”

“தரம் என்ன?.... அளவியா. குடியிலா?”

“இரண்டு விதமாக வும்தான்....மலைப் பிரதேசத்தில் மிக உயரமான குழநிலைக்குப் போய் விட்டால் தேயிலை அறுவடைபாகும் அளவு

‘என்னை காலேஜ் கிரிக்கெட் கோஷ்டியின் காப்டனுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்!’

ஆனால், சில மாதங்களுக்கு முன் எனக்கு ஒரே சோஷல் பவனும் - அதைவிடவாக என்னை கிரிக்கெட் கோஷ்டியில் சேர்க்கலாம். நான்தான் டாக்டரையும் பார்த்தேன்.

டாக்டர் சொன்னான் : ‘படிப்பதும் விளையாட்டுத் தோஷம்தான் அதிக சக்தியைப் பெற தினமும் ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிடு.’

ஹார்லிக்ஸ் அற்புதமாக பயன்படுத்தது ! என்னுடைய மிறுமிறுப்பான ஆட்டத்தைக் கண்டு என்னை கோஷ்டியின் காப்டனுக்கு தேர்ந்தெடுத்தார்கள். இப்பொழுது கூட தினமும் ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிடுகிறேன்.

Ms. 7087

ஹார்லிக்ஸ் உதவியால் முன்னேறினேன்

இளம் வயதினரான ஆண்களும் பெண்களும் இழக்கும் சக்திக்கு எடுக்கட்ட ஹார்லிக்ஸ் உதவுகிறது. ஹார்லிக்ஸ் சாப்பிடுவதனால் தெம்புடன் வேலை செய்வ முடிகிறது. சோர்வு ஏற்படுவதில்லை, சிறந்த ஆரோக்கியத்துடன் இருக்க முடிகிறது. இளைஞர்களுக்கும் வயதானவர்களுக்கும் ஒரே போல் பலன் தரும் உணவு ஹார்லிக்ஸ். தினமும் ஹார்லிக்ஸ் அருந்துங்கள் !

ஆஸ்ட்ரேலியாவில் மிகவும் புகழ் பெற்ற கோல்டன் மாலு மற்றும் மாக்டெட் பாவனின் பேஷாக்குச் சற்றுக்கூட சேர்த்து நயா சிகப்பெட்டது

ஹார்லிக்ஸ் அதிக சக்தியை அளிக்கிறது!

குறைந்து போகும். மிகத் தாழ்வான இடத்தில் பயிராக்கினால் தேயிலையின் ருசி கெட்டுப் போகும். அதனால் பெரும் பாலான எஸ்டேட்டுகள் ஐயாயிரம் அல்லது ஆயுயிரம் அடி உயரத்தில்தான் அமைந்திருக்கும்."

"ஸிலோவில் ஓர் ஆராய்ச்சி நடக் கிறது. உயரம் குறைந்த சூழ்நிலையில் வளரும்போதும் தேயிலையின் தரம் குறைபாடால் இருக்கச் செய்யுக்கு ஒரு 'இன் ட்ரெக்ஷன்' போடுகிறார்கள்."

"புதிதாக நீங்கள் வரங்கிய ம. எஸ்டேட்டைப் பார்த்து வரு முன்னர் தேயிலைத் தோட்டம் சம்பந்தமான ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைதான் புதிதாக வரங்கிப் படித்து விட்டு வந்திருக் கிறீர்கள் என்று புரிவித்து, குஷ்யா ஆயிற்று. ஸிலோவ் ஆயிற்று. அடுக் தது எந்தக் தேசம்?"

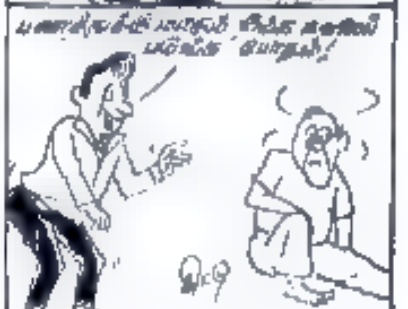
சாரு சிரித்துக் கொண்டே, "இந்தத் தேசம்தான்; இங்கு நடக்கும் ஆராய்ச்சி. தான், சொல்லுகிறீர். இங்கே என்ன செய்விறீர்கள்?" என்றான்.

"தேயிலைக் குழுத்து ஒவ்வொரு சரி யான முறையில் வெட்டி நட்பால் அது வேர் ண்டிட்டுச் செடிவாக வளரும். அல்லது விளைதகளை ஊன்றியும் செடியைப் பயிராக்கலாம். எந்தத் தேயிலைச் செடி யில் ருசி குன்றுது அதிகமான அறு வண்டியும் காண்கிறோமோ, அந்த ரகச் செடியைப் பலவாகப் பெருக்குவதில் சிரத்தை காட்டுகிறோம். இந்த உயர் ரகச் செடியைக் கொண்டு புதிய தேயிலைத் தோட்டங்களை உருவாக்க லாம்; அல்லது ஏற்கனவே உள்ள மட்ட ரகத் தோட்டப் பகுதியை அழித்து விட்டு அந்த இடத்தில் இதைப் பயிர் செய்யலாம்."

"புதிய தேயிலைத் தோட்டம் உரு வாக்கலாம் என்றீர்களே; இப்போது நம் எஸ்டேட்டில் எத்தனை ஏக்கரில் தேயிலை பயிராகி யிருக்கிறது?"

"மொத்தம் உள்ள தொள்ளாயிரம் ஏக்கர் பரப்பில் நானூறு ஏக்கர் பயி ராகி யிருக்கிறது. பாக்கியெல்லாம் காடாகத்தான் இருக்கிறது. அதில் இன்னும் ஒரு நூறு ஏக்கரில் தேயிலைப் பயிர் செய்ய உத்தேசம். காட்டை அழிக்க அனுமதி கோரிச் சர்க்காருக்கு எழுதினேன். சிணற்றில் கல்லைப் போட்டாற் போல் இருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு நான் நேரில் வந்துதான் சிபைலைத் தேடி எடுத்துக் கொடுத்துக் கவனிக்கச் சொல்ல வேண்டும்."

"நமக்குச் சொந்தமான காட்டை அழிக்க நாம் அனுமதி பெற வேன் டுமா?"

"காட்டுக்கு மட்டுமென்ன? தேயி லைத் தோட்டத்தில் ஆங்காங்கே நிழல் தர மரங்கள் வளர்க்கிறோமே; அவற் றின் கிளைகளை வெட்டக்கூடப் 'பர் மிஷன்' லாங்க வேண்டும். ரொம்ப அடர்த்தியாக வளர்ந்து நிழல் அதிக மாகி விட்டாலும் தேயிலைக்கு நல்வ நிலையே!"

"அந்தமற்ற சட்டங்கள்; அபத்த மான கட்டுப்பாடுகள்."

தியாகச்
கடர்

[illegible][illegible]

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{d\rho}{dt}$

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့၊

[illegible]

“அப்பா, குரேவியாமாக அரிதிறம்துது என்னும் சொல்லி விட முடியாது. மனிதன் தன் சுயநலத்துக்காகக் கட்டை யெல்லாம் வெட்டிவிட்டால் பிறகுயங்கள் எங்கே போகும்? மனமு எப்படிப் பெய்யும்? சட்டம் வென்றதுதான். ஆனால் அதை அமுல்படுத்தும் முறையின் ‘காமம் வெல்லல்’ தேவை. அதுதான் நான் பங்கம்.”

பேரிக் கொண்டு ஜீப்பில் ஏறி
நிற்கும். “தான் வீட்டுக்குத் திரும்ப
கிறேன். விசுவநாதனைக் கவனிக்க
வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்.

என்புடன், பங்குதாரர் ஒரு நேரத்தில்
தீப்பைச் செலுத்தியுபாடியே, "இது
துள்ள தொழிலாளர்களுக்குச் சராய் தும்
பிட ஒரு கொயில் வேண்டுமாம். சிவன்
தாசுக் கட்டித் தந்தால் போதும்"
என்றுச் சாரங்கன்.

“என்ன விதமானது?”

“பழினை யா யிரம் ஆகலாம்.”

“இங்கே என்ன ஒறிந்துக்கன் மட்டும்
தான் வேலை செய்கிறார்களா?”

“இல்லை; இதில் எதுவும்கூடும் உண்டு.”

“எவ்விடேட்டில் சரீச் இருக்கிறதுதர?”

“東山先生”

“அப்படியானால் கிறியத்தாக ஒரு
மாதா கோயிலையும் கட்டி விடுங்கவேன்.
இரண்டிற்குமாய்ச் சேர்த்து இருபது
அல்லது இருபத்தைந்துக்குள் முடிக்கப்
பாருங்கள்.”

சாரங்கன் ஜீப்பில் லின்புற ஆகஸ்த்
தின் மீது கிடந்த சிறிய தோல் பெட்
டியை எடுத்தான். ஜீப்பை ஒட்டிய
படியே லாக்ஸ்மார்க் அஸ்தத் திறந்து
அதனுள்ளிருந்து கருணியில் வுனிச்
சைப் போட்டுவிட்டுப் பேசத் தொடங்
கினான்: “தொழிலாளர்களுக்கு மாதா
கோயில், முருகன் கோயில் இரண்டும்
கட்டடனாம். அதிகப்பட்ச ‘பட்டுஷ்ட’
இருப்பதை யாயிரம்” என்று கூறிப்
பிறகு லுன்சென்சு லுண்டித்தான்.

“உங்கள் குரலையே கேட்பதில் உங்களுக்கு ரொம்பப் பிரியம் போனிருக்கிறது” என்னுள் சாரு. “கேட்பு நிகரம் டர் தானே அது?”

“ஆமாம். செனகரியமாக இருக்கிறது. எனதையும் மறப்பதற்கில்லை. என்னைங்கள் உடனடிக்குடன் பதிலாகி விடுகின்றன. சிவசுப்பிரி விருந்து ஒரு “பிரெஷ்” கொண்டு வந்தான். 19 ராஷ்டிரபதிமண்டலரை என்ட். பாட்டரிக்கிள் இயங்குகிறது.”

“ரோஸ்மேரி டி எஸ்டேட் என்ற பெயர் கலக்கப் படுக்கவில்லை.”

"புரற்றி விடுவோம்."

“சாருலதா என்னை” என்று
இருக்கட்டும்.”

சாரங்கன் அணதையும் பதிவு செய்து கொண்டான். "பெயர்ப் பலகையை மாற்றினாய் மட்டும் போதாது. ரீதியில் திராக்குஞ்சு சொல்லி ரீகார்டுகளில் பெயர் மாற்றம் செய்ய வேண்டும். 'லெட்டர் ஹெட்' இலுள் வேறு அச்சிட வேண்டும். பரிசீலனா தொடர்புள்ள வர்களுக்குப் பெயர் மாற்றத்தை அறிவித்து அச்சடித்த கடிதம் எவ்வெழுத்துப் போட்டு அனுப்ப வேண்டும்" என்று ஸ்டாலுங்குடன் தொன்றிய எண்ணங்களைப் பேல்லாம் அந்த டெப்ரிகார்டில் பதிவு செய்து கொண்டான்.

“சாரங்கன், ஐ கை திஸ் டூன், எதற்கு என்றெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்காமல் ஒரு காரியத்தைச் சொன்னதும், மேற்கொண்டு அது சம்பந்தம்

தீபாவளி

விசேஷ விற்பனை!

- ✽ பஞ்சாஸ் கலியாண சேலைகள்
எமது விசேஷ வகம்
- ✽ ஜூலை மார்டர் கட்டித் தூல் சேலைகள்
- ✽ ஜூலை மார்டர் வெங்கட்டித் தூல் சேலைகள்
- ✽ கலாசேஷா & கலாசேஷியும் தூல் சேலைகள்
- ✽ ஹக்ஷேஸ் எம்மாண்டர் சேலைகள்
மற்றும் சோனிகள்

பஞ்சாஸ், பட்டு புடவைகள் மற்றும் பான்ளி
சேலைகளுக்கு மட்டுமே பிரத்யேகமான ஷோ-ரூம்

நல்லி சீல்கீஸ் பஞ்சாஸ் ஹால்

82, ராயப்பேட்டை ஹை ஜாட், லஸ், மயினாப்பூர், சென்னை-4
(போன்: 73444)

எல்லா சேலைகளுக்கும் ஏற்ற
மாட்சிங் சோனிகள் கிடைக்கும்

26-10-69 & 2-11-69 இரு தாரதித்துக்கிறமைகளிலும் விற்பனை உண்டு!

ஐந்தில் ஒருவர் வாய் நாற்றத்தினால் அவதிப் படுகிறார் கேள்வி: அவர் யார்?

C I B A COSMETICS

வாய் நாற்றம் உள்ள பிறரைக் கண்டறிவது எளிது. ஆனால் தன்னிடமே இருப்பின் கண்டு கொள்ள முடிவதில்லை. எனவே தூர் வாடை விஷயத்தில் பாதுகாப்புடன் இருப்பது மிகவும் நல்லது. பினாகா க்ரீன் கொண்டு பற்களை பிடிச் செய்ய இன்றே துவங்குங்கள். தூர் வாடை அகற்றும் இயற்கைப் பொருளான க்ளோரோஃபில் கொண்டது பினாகா க்ரீன், நீங்கள் நாள் முழுவதும் இலிபி, தூய்மையான முச்சுடன் திகழ் அது உதவுகிறது.

Binaca
Green

மாய்ச் செயல் வேண்டியது பற்றி யோசிக்கிறீர்களே!"

"ஐ ஆம் எ மென் ஆப் ஆக்ஷன்!" என்னுள் சாரங்கன். "ஒன்றுமில்லாத விஷயத்தை எட்டு மணி நேரம் யோசித்துப் பொழுதைக் கழிப்பது எனக்குப் பிடிக்காது. நீங்கள் என் யோசனையைக் கேட்டால் சொல்லக் கூடமாப்பட்டிருக்கிறேன். உத்தரவு போட்டால் தலையாட்டிவிட்டுப் போவ தில் எனக்குள்ளே நஷ்டம்? பொறுப்பு உங்களுடையதாடு விடுகிறதே!"

சாரு மேலும் சில கூட்டிக்காரிகளிடம் பிறப் பித்தான். எல்லாம் டெப்ரிகார்ட்டில் பதிலாயின. பங்காளாவை நெருங்குகையில் "நீங்கள் சொன்னாக்கு வரும்போது என்னை வந்து பாருங்கள்" என்னுள்.

"ஆபீஸிலா? வீட்டிலா?"
"ஆபீஸில். சாருவதா என்டர் பிளாஸஸ்..."

"எனக்குத் தெரியும். மலுண்ட் ரோட்டில் சாருவதா பிஸ்டுஷனில் எட் டாலது மாடி."

"ஃபோன் செய்துவிட்டுவாருங்கள்."
"ஓ. கே!" சாரங்கன் இதையும் டெப்ரிகார்ட்டில் பதிலு செய்துகொள் ளத் தவறவில்லை.

பங்காளா எதிரே தீப் நின்றுது. சாரு வதா இறங்கிக் கொண்டான். "சாப் பிட்டுவிட்டுப் போகிறீர்களா?"

"பட்லர் மோகனின் கமையல் பிர மாதமாக இருக்கும். ஆனால் எனக்கு வேலை இருக்கிறது. ஆபீஸ் அறையில் பதினாத்து நிமிஷத்தில் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு காரியத்தில் இறங்க வேன். இங்கே உங்கள் 'கெஸ்ட்' களுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவதென்றால் இரண்டு மணி நேரம் 'வேஸ்ட்' ஆகும். வேலை யைக் கவலிக்காமல் நான் நேரத்தை வினாக்குவது உங்களுக்குப் பிடிக்காது."

"ரொம்ப கடுக்கட்" என்னுள் சாரு. "சாரங்கன்! பாஸ்வைல் விஷயம் ஒன்று உங்கனிடம் சொல்லலாமா?"

அவன் மனத்தில் ஆவல் கொப் புளித்தது. "பேஷாக" என்னுள்.

"உங்கள் கண்ணத்தில் இரண்டு பக்கமும் தூண்கள் போல் நிற்கிறதே, கிருதா. அதைப் பார்க்கச் சகிக்கலை, எடுத்து விடுங்கள்!"

சட்டென்று சாரங்கனின் முகம் சிலந்து கோபத்தால் கண்கள் அகன்றன. புருவங்களைக் கருக்கியபடி சாருவதாவின் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் சித்திதும் சஞ்சலமின்றி அமைதியாக இமைக்காந் கூட்டி கொட்டாமல் அவளை ஏறிட்டு நோக்கினான். அவளுடைய கம்பீர செளந்தரியம் அவன் கண்கள் வழியே புகுந்து மனத்தில் பொங்கிய சேறத்தை

மத்தியம் கட்டிடக்குறும் அமைப்பின் கல் னாது பெருகால் நிறுத்தாமலும், பொது வந்த இசைப்பே அந்தக் கட்டிடம் போகாமலும் ப்ரீச னோட்டில் உத்தியோகம் வந்தா முடியுமா?

செப்டிம்பர் 1964ம் மாதம்.

அப்படியே தன் இலிஸமையில் களரத்து விட்டது. கோபம் பொங்கிய முகத்தில் புன்னகை அரும்பியது.

"தாங்க்யூ" என்னுள். தீப் கிளம் பியது. "உறந்துவிடப் போகிறீர்கள். அதையும் ரிகார்ட்டில் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி உல் காக்மார்க் சிரித்தபடியே 'டாட்டா' காண்பித்தான் சாருவதா.

பங்காளாவை நெருங்கியதும் வாச லில் இருந்த பணியாளிடம் பட் லரை உடனே அழைத்து வரச் சொன் னான். அவன் மீற்ததும் "மோகன்! இன்றைக்கு என்ன ஸ்பெஷலாகச் செய் திருக்கிறீயோ அதில் கொஞ்சம் டிபன் காரியமில் வைத்து மாணேஜருக்கு நீயே கொண்டு போய்க் கொடு. வீட்டி விருந்து அவருக்குச் சாப்பாடு வறைய தற்கு முன்பே நீ அவர் ஆபீஸ் அறைக் குப் போய்விட வேண்டும். புரிந்ததா?" என்னுள்.

"சரிம்மா" என்று தலையசைத்தான் மோகன்.

"எஸ்டேட் ஆபீஸ் எவ்வளவு தூரத் தில் இருக்கிறது?"

"அரை மைல் இருக்கும்."

"அப்படியானால் ஒரு காசை எடுத் துக்கொண்டு போ. நடந்து போனால் எல்லாம் ஆதிர்ப் போய்விடும்."

"ஆகட்டும்."

சற்று நேரத்துக்குப் பின் மோகன் டிபன் காரியகுடன் சாரங்கனின் ஆபீஸ் அறைக்குள் நுழைந்தபோது, சாரங்கன் மேஜை மேலிருந்த எப்பக்களை யெல்லாம் ஒரு புறமாய் ஒதுக்கிவிட்டு நடுவே நிலைக் கண்ணாடியை வைத்து அந்த லேஃபி கெட்ட லேஃபியில் எலெக்ட்ரிக் ஷேட ரால் முக கவுரம் செய்து கொண்டிருப் பதைப் பார்த்து சிவந்தான். (தொடரும்)

காவத்தே செய்க

17 20 23 26 29				
19 22	24	27	30	31
1	4	11	18	25
2	5	12	19	26
3	6	13	20	27
7	8	15	22	29
10	14	16	23	30
17	21	28	31	

ஆயுள் இன்தான்கபோல
அதாவது தருவது எதுவுமே இல்லை

என் மனத்தில் உதராகம் போய்விடுவது.

மாலை நேர கதத்தல்வதக் கடற் கணரயில் அருபவிற்கும் ஆனந்தம் வேதெய்கு உண்டு? எத்தனை எதி ரினச் சிட்டுக்கள்! எத்தனை வண்ட வண்டக் கூட்டங்கள்! அத்த நேரத் தின் இலிம்பக்கே காணாமலாவா களாய்வலா இத்த இளம் பெண்கள்! காரின் இருமுழைர் விசைந்து செல்லும் வீதிகள், வீடுகள், கடைத் தெருக்கள், கோயில்கள், மலித் திருச் சங்குள், மோடிப் புண்டுகள் கண்டுவிட்டு காணும் இளம்புவளையின் உருவங்கள்.

தட்டென்று என் பாரணம் நிலைத்தது. பஸ் நின்றுத்ததில் நின்று கொண்டிருந்தாள் தோ! ரோடா வண்டிகள்தில் செல்லும், சொலி யும், தண்டவழி தண்டவழி பின்பிடி கூத்தவீர நுலியில் ரப்பர் வரிவாய். மிளகாய்க்காய் அலங்காரம், கைவீல் பின்ன டம்பப் பை, வெகு நேரமாகப் பரப்பாய்க் பஸ்வாக்காக நின்று களித்துப் போன தொற்றம். ஆனால் அந்தக் கிளப்புக்கு அவள் அழைக அதிகப் படுத்திவந்து போய் ஒரு கலாச்சி,

நாள் காணா அலகருகே நிறுத்திவந்துதான் தாமதம். அவளை காருகில் ஓடி வந்தாள். இதை நான் எதிர்பார்க்கவில்லைதான், பரு நேரத்தி் ஒரு தேர்ப்பாத்தில் என் பெக்கி களாய் முகம் கூவித்தவள் அவள்.

"ராமன் நீங்கள் கடற்கரைக்குத் தானே போயிருக்கீர்கள்? எங்கேய் கொஞ்சம் கைபிராப்டீஸ் ரோடும் விட முடியுமா?"

அவள் பார்வையில் குரலின் கெட்டுத் துக்கு நான் சரி என்பதைத் தெரி தென்று என்ன எதில் கூறுகிறேன் முடியுமா?

அவள் வாய்க் கதவதை நிறுத்து கொண்டி ருப்பது சீட்டில் அமர்த்தான். "நல்ல சமயத்துக்கு வந்தீர்கள்!"

எனக்கும்கூட இது நல்ல சமயத்தான். காரக் கண்ணாடி எதிராக அவள் மகப்பாவித் தையும், அக பாவத்தையும் நோட்டரிட், டேவர், பறந்து கொண்டிரு வந்த என் கார் இப்போது நிதான வேகத்தில் எதும் பிள்காமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. பின்பே சிறாளன் சட்டென்று அவள் சொல்லுமிடத்தில் இறங்கி விட்ட பஸ் எங்கேய் போய் விட்டதென்காரன் வேறு வாய் இருக்க முடியுமா?

"இவ்வளவு விட்டேன் என்ன தோ, விசைகள்?"

"அம்மா சீக்கிரம் வரச் சொன்னாள்!"

"அவ்வளவுதானே? சைக்கிள் சதன இப்படியெல்லா சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதெ ரொம்ப சந்தோஷம். அனாத் பரிசீலிது மொன்ன எங்கேய் ஒரு கால் மணி நேரம் ஒதுக்குவாயா?"

"என்ன சொல்றீங்க நீங்க?"

"மிரளாதே. தோ, ஒரு ஸ்கீட், ஒரு காரம், ஒரு காப்பி. அதற்குக் கால் மணி நேரம் போதுமா?"

அவள் எதிலே ஏதிர்பார்க்காமலேயே என் கார் நேரட்டலுக்குள் நுழைத்தது. அவள் தயக்கம் பின்ன எங்கேத் தொடர்ந்தாள்.

குடும்ப அறையில் ஏதிர் ஏதிர் நாதகரீ கவிய் இருவரும் அமர்த்தோம். என் பாரிஸை கதநிரயாக அவள் மீது கவித்தது. அவன் தர்மசங்கடமான தனிப்போடு தன் குனிந்த வாழை விரலிலிருந்த மொதிரத்துக்கு 'பாவிஷ்' போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"தோ!"

அவன் நினைத்தான்.

"சொன்னாயே நீ தனி ரகம்தான். என் அழகு. உன் குரலும், உன் பழகும் முறை எல்லாமே எனக்குப் புதுவாயாகத் தொன்று வின்றாள்!"

அவள் இவ்வாறாக் மெல்ல குவல்குள்.

"இன்னும் எங்கேய் காண்கிறாயே?"

"சர்வர்தானே? நம்மிகுலின் வயதைக் கணித்து விட்டு நிறைய 'எடம் கிமிட்' கொடுத்திருப்பாள்!"

"எங்கேய் சீக்கிரம் போக வேண்டுமே?"

"போகலாமே!" ஏன் நான் சட்டென் என் குரல்த் தாழ்த்திக் கொண்டு கூறி யோர். "உய்வேறு தவிர்வதில் போ கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று எத்தனை நாளைக் காத்திருந்தேன். தெரியுமா?"

அவளது சந்தர்ப்பம் முகத்தில் ஒரு கருமை. "என்னுடைய?" என்று சீதறும் என்னமுமாகக் கேட்டான்.

"ஆமாம், தோ!" எனக்கே ஏதப்பட்ட நடிப்புக் குரலில் உருக்கமான முறையில் கூறினான்.

"நினைவிலே கூட இப்படித்தான் சொல்லிக்கொள்கிறீர்கள் உங்களைப் பற்றித் தெரியாது என்று என்ன சொன்னாய்?"

அவன் குரலின் எத்தனாத்தில் நான் சோர்ந்துவிட்டேன். இந்த நிமிஷம் வேறு இல்லை விரைவேய் என்னவோ?

"தோ! கொபத்தில் கூட உன் முகம் ரதினமாகப் தொலிக்கிறது!" அவனுடைய எத்தனை நிறக் கருமைப் எதிரி இன்றுக்குவது போல் பார்த்தேன்.

என் கைகளை உதறிக் கொண்டு விருட் டி என்னுள் நிற்கும் அவன். "சீ! என் னிடம். இப்படி நடந்து கொண்டீர்கள் என்று நான் நினைக்கவே இல்லை. டோடும், உங்கள் சமயம்! சைக்கிள் பற்றி எல் லாம் தெரிந்துக்க. இன்று ஏன் ஒரு 'விட்' கேட்டேன் தெரியுமா? இன்று எங்கேய் பெண் பார்க்க வருகிறீர்கள். அந்த நேரத் துக்குப் போக முடியவில்லையே என்றுதவிப் பிடுக எங்கள் காரில் ஏறினேன். நீங்கள் தொட்டலுக்கு அழைக்கும் போதும் தாட் சிவ்வயர் தட்டாமல் வந்தேன். அதற்கு நல்ல பரிசு! எத்தனை வேலம்!"

43-ம் பக்கத்தில் வெளியாகியிருக்கிற அருங்கு எண்-1

அருங்கு எண்-1 இரண்டாம் பக்கத்தில்.

அருங்கு எண்-1 மேலிருந்து பக்கங்கள்.

அந்த நேரம் பார்த்துச் சர்வார் சிறிதுண்டுகூட எத்தி வந்து போனா மீது பார்த்தி விட்டுப் போனார்.

அது உயர் மென்கொண்ட நிலம்மாளைப் பார்த்து நான், "தாண்டிவிட்டால் தான் பாகம் வந்ததற்குத் தன்நி தோர் சட்டகார்த்து சாய்விடு, சீக்கிரம் புரையாடலாம், ஆனால் ஒன்று தெரிந்து கொள். எல்லாவது ஒரு நாள் என் அச்சம் நீ உணர்ந்து கொள்வாய்!"

அவள் மறுபடியும் சீறினாள், "அப்பா! நீங்கள் ஒன்றையோரு பெண்ணிடமும் இப் படிப் பேசுவதற்குப் பெயராக அன்பு? உங்களை நம்பியும் ஒருத்தி வருவாள், தாய்மம் யான் அன்பு தெரிவிப்பாடு உங்களைத் தொழு தெறுவாய், அவளுக்காக நீங்கள் காத்திருக்கக் கூடாது?"

"எனக்குப் புத்தி சொல்கிறதா, தோர்?"

"என் சொல்லக் கூடாது? புத்தி கூற வந்து வேண்டாம், சிவகாமதாஸ் வேண்டாம், 'ஒருக்கம்' நிறிந்து வாழ்க்கைக்கு ரொம்ப முக்கியமானது மிஸ்டர் ராமாஸ், அதிலே நம்பிக்கையிலேயே ஒரு குணத்தையுடைய ராமாஸ்க்கு பெயரையாவது மாற்றி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!"

மூச்சு மூட்டப் பேசிவிட்டுத் தோர் அன்றுக் கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு இட்டமரக் ஓடினாள்.

"வெளியே எத்தனை பேர் பார்ப்பார்கள்? எத்தனை அவமானம் எனக்கு? இவனைச் சம்மா விடுவதா?" கறுசெயலாறே கூரை இட்டபின்,

ஆளையில் ஏமாற்றும் பெருமூச்சின் மேல் கணாய் என்னுள் கொத்தளித்தது. இதுவரை பழக நேர்ந்த ஒருத்தியாவது என்னை இத்தனை அவமானப்படுத்தியிருப்பாளா?

ஆனால் தோர் கூறிய உண்மை!

எனக்காக எங்கோ காத்திருக்கும் பெண், அலிசைப் பற்றிய மானசிகக் கனவுகூட என் விடம் இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை. நிகழ் காய் நடப்பை விட்டு எதிர்காணக் கனவு காண்பது மட்டதான் என்று ஒதுக்கியவன் நான். இந்தத் தோளில் மனத்தில் எனக்கு இடமில்லை, அவன் வரப் போகும் கனவுகூடக் காதல் தன்னைப் புவிதமாகப் போற்றிப்

பாதுகாத்து வருகிறான்! அந்த அன்பின் பக்தியில் ஆவய விளக்கின் புனிதம் தெரிவது உண்மையானது. நான் இது வரை பழக நேர்ந்த பெண்கள் எல்லாம் என்னை ஒத்தவர்கள், தன்னைக் காத்துக் கொண்டு தன் மனதுவாக்குக் காத்துக் கிடக்காதவர்கள்.

ஆலிசை.....!

சுயரத்திலிருந்து விடும் நீரில் ஒரு கொட்டு செல்லுச்சிவாகத் தெறிப்பது போல் மனத்தின் அபய உணர்வுகள் தெறித்தன. நான் என்னுள்ளே விம்மினேன், சத்தினேன், "சீ! நான் இத்தனை நாள் வாழ்ந்ததும் ஒரு வாயுவா? ராமன் என் பெயர்! எத்தனை அழகாகச் சொன்னான் தோர்! ஒருக்கத்தில் நம்பிக்கையிலாவிட்டால் குணத்தையுடைய பெயரையாவது மாற்றிக் கொள்ளும்படி! அந்த ஏகபத்திலி விரதவில் பெயராக என்னுக்கு? கூடாதுதான்!"

செல்வச் செறுக்கும் அழகின் ஆணவமும் என்னை மனத்தைச் செறிநில் புளந்திவிட்டது. இத்தனை நாட்களும்! இறந்த நீட்டி? என்னை நான் உணர்வு அறம்பிடுகிறேன்? என்னை நான் குழந்தை. இந்தத் துயரத்துக்கு மாற்றி ஏது? கொள்ள வன்னாக்கிய என்னைப் பார்த்தா விட்டாலும், சிறிது உண்மையாகவு மல்லவா புலக்கணித்தேன்? தனக்குள்ளேயே வாழ்வின் நுட்பவாயாக வரப் போகிறவனை நிறுத்தி மனம் வேண்டிய மிழ்ச்சியை ஏற்காமல் விடிக் கொடுத்து வரங்கும் இனிமையின் கொச்சி தீர்வறேன்!

அன்று விட்டுக்கு வான் வாரேன காத்து விட்டது போனாள். எதிருமே கடுபாடில்லி விட்டுப் பூசியவாடு போன நான் கழக்கம் போய் புத்தகத்தை விரித்தேன்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே அம்மா என்னுடைய கற்று நின்ற என் முகம் தெரிக்கி அழாமல் அழுது கூறினாள் "ஒரே சிவகாம ராஜ்! நம் வம்சம் தனக்கு வேண்டியவா?"

"என்னை மனக்கொடி ஒருத்தியா? அப்பா உண்மையான உணர்ந்தவனாறில்...? ஒரு பெண்ணின் வாழ்வை என்னுடைய இனத்திற்கு கொள்ள எனக்கு வேர்க்கியதை ஏது?" நான் உள்கூக்குள் தெம்பினேன்.

"நான் சிறும்பாத என்னையும் நினைக்கா தீர்க்க!" என்று மறுத்தேன்.

அம்மாவின் அழகை, பட்டினி, சத்தியாக் கிரகம்.

அப்பாவின் கோபம், கிரகி, வேதனை. இவற்றுக்கு இறுதியில் நான் மசிந்து மண்ணிலிட்டேன், "உங்கள் விருப்பம் இனி!"

இவை மத்திரச் சொற்களான என்ன? எத்தனை கறுகறுப்பு இல்லத்தில், அம்மாவின் முகத்தில் பூரிப்பு, உற்சாகம், அப்பாவின் முகத்தில் ஸதாயிம், தெலிவு, நாடு இருக்கின்ற புறவோடிதுப்போய் குன்றிக் கிடந்தேன்.

"பெண் பார்க்கப் புதுப்படு ராஜா! இன்று நான் நான்!"

"நான் எங்கேயும் வரப் போவதில்லை!" என் விம்புப் பதினாள் கண்களில் போன அம்மா பதிலியலாது கேட்டாள், "ராஜா! எவ்வாறு ஏற்பாடுகளைப் பண்ணிட்டோம்.

தீபாவளிக்கு ௫ நாசி புதிய கலங்கள்

சுமங்கலி. கோஸ்விங்க்

புதிய டிசைன்கள்

ஊசுக்கோடுகள், ஊனில் கோடுகள்

புதிய அறிமுகம்

● ஒரு பக்கம் அல்லது இருபக்கமும் பாட்டாட்டை கூடிய சில்லர்ப் புடையவையிலும் பாசில் புட்டர். ● ரோடுமேல் ராசி படும் பாடாட்டைகள், அவற்றிற்கேற்ற சின்னங்களுடன்

மற்றொரு புதுமை

மென்மையான படாட்டை மேலும் கிருஷ்ணாக்ஷம் "ராசி : ரிவிங்" உணவளிக்கும் பாசில் புட்டரைத். மற்றும் பஞ்சாப் படாட்டைகள், பருத்தி நூல் புடையவையுள், எவ்வித தேனையுள் அசைக்கப்படும் வரையில் வற்ற இடம்:

ராசா சிலக் எம்போரியம்

"ராசி இல்லம்" கன்னித் தெரு, கமலாபுரம், சென்னை-4

ராசா சிலக்ஸ், 'தன் அங்கம்,' ஈஷ்டாட் ரோடு, சென்னை-2

ராசா சிலக் எம்போரியம்

மெய்டாட்ஸ் ஸ்டூட்ஸ் ஹவுஸ், ஸ்ரீ வி. எம். ரோடு, மதுரை

17-12-82-83

தூய்மை மன குயிற்றங்களுக்கேற்றம் தீபாவளி உலகு

சகீடயப்பா, வளர்ச்சியின் உச்சதரை!
இப்படியொரு மகத்தான மாறுதலை
விளைவிக்கமுடியுமா ஒரு டானிக்?

ஆம், வளர்ச்சிக்கான
பரிசியை வங்கள்
குழந்தைக்கு
வளமுடன் வழங்குவது
இன்கரிமின்*

இன்கரிமின் டானிக் பிரத்தியேகமாகப் பசுவைத் தூண்டி,
வயிற்று உண்ணும் மிகுதியான உணவை மூலிய வளர்ச்சியாக
மாற்றி, வாட்டசாட்டமாக வலுவேறக்கச் செய்கிறது. சாப்பி-
டும் புரத சத்து அனைத்தையும் கன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள
உதவுகிறது இன்கரிமின். நம் உணவில் இல்லாத ஒரு முக்கிய
அமினோ அமிலம் செறிந்துள்ள டானிக், வளரும் வயதிலுமே
(4 வாரம் முதல் 14 வயது வரை) அன்றாடம் கொடுங்கள்.
செரிப் பழச் சுவை தரும்படி இன்கரிமின். மறவாதீர்கள்.

இதுவே கன்கண்ட வளர்ச்சிப்பதும், இன்கரிமின்* பருகும்

பெரிய குழந்தைகளுக்கு (இரும்புச் சத்து கூடுதல்)
இன்கரிமின் சிரப்
இளம் குழந்தைகளுக்கு இன்கரிமின் பூபுரம்

Ludox

சென்னை மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கின்றன.
உங்களுக்குப் பத்திரமாகக் கொடுத்திருக்கிற ஒரு
பெயர்சிய செவ்வரி தயாரிப்பத தயக்கமில்லை.
கொடா மருத்து, சாஸனாமின் இத்திய
ஸ்பெட்டி, பி.டி.எம். 6577, மலைய-16.

*உங்களுக்குச் சாஸனாமின்
கம்பெனியின் ரிஜிஸ்டர்டு குறையாகும்.

விந்.டாஸ். 1982-83

நாளும்கூங்கியபாடியும் மட்டும் போய்ப் பெண்
கிணர் பார்த்துட்டு வந்தாப் போதுமா?"

"அதுதான் சொல்லி விட்டேனே! உங்க
இஷ்டப்படி செஞ்சுங்க."

நான் சமரதாஸமான ஆளுதல் கூறினேன்.
"சரிடா, ராஜா!"

பிரத்திபட்ச வாழ்வில், நான் உள்சத்ததை
வீற்று வாழத் துணித்த நாட்கள்... அந்த
வாழ்வில் தோ மட்டும் எதிர்ப்படவில்லை
எவ்வுல்? என் மகன் குருட்சைத் திறந்து
விட்ட அவன் எத்தனை அழகாகச் சொன்
னான்? 'என்னைப் புனிதமாக அர்ப்பணிக்கக்
காத்திருக்கவில்லை' என்று காதலனுடைய...
எத்தனை உண்மை அது! என் குடும்பச்
குழந்தையே என்னைப் புனிதமாக வைத்
திருக்க வேண்டிய நூற்றுவித்தே!

என் கண்ணெதிரே விட்டேன் ஒரு வரவி
லேயே விதனையாகியும், கைம்மை நோன்
பில் பழுவிலையாமல் தெய்வத்துக்கு அர்ப்பண
மான முயலாகத் தாய்மை நெறியுடன்
அத்தனை வாழ வில்லையா? கணவனும் துதுக்
கப்பட்டுத் தனித்து வாழ்ந்தும், தெய்வ
நினைவிலும் ஆராதனையிலும் தம் மனத்தை
நினைநாட்டிப் பெரியம்மா வாழவில்லையா?
புபரிட்ட போன்றாகக் குடும்பத் துயரகளைச்
சமாளித்து வாழும் அம்மா. தாய்மை நெறி
விலும் தம்மத்திலும் நிறிதும் பிறழாத அப்பா!

இத்தக் குடும்பத்தினா நான் மிதந்தேன்?
இதெல்லாம் மனத்தைக் கட்டும் பாடமான
அளமையவில்லையே, ஏன்? புத்தகப் புழுலான
நான் படித்த புராணங்கள், வாழ்க்கை வர
லாறுகள், மகாங்கனின் சரித்திரங்கள் எங்
மாம் எனக்கு வழிகாட்டியாகவில்லையே, ஏன்?

ஒவ்வொருவரின் ஜீவிய தடமும் மத்தவ
ருக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கும் பட்டத்தில்
இன்று எவ்வொருமே யோக்கியர்களான
இருப்பார்கள்! எல்லாம் அறிந்திருந்தும்
அவ்வழி நடப்பதுதான் அவரவர் விதியோ?

மேனச் சத்தம். சத்தோஷக் கூச்சங்கள்.

ஆர்வமுடன் குரலிய கூட்டம். இதோ,
கண்கள் பாதங்களில் பதித்திருக்க மணப்
பொன்னுள் அவள் மெல்ல நடந்து வரு
கிறாள். பழக்கபாடாத தன்னாட்டத்தோடு.
ஆளுதல் தன்னம்பிக்கை மிளிர் அடிமாளம்
கூங்கள், அவள் கைவிரல்கள் என்னென்று
சொர்க்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு விரலிலும்
கனடாடும் இனிமை பலம் தெளிவாகிறது.

நான் ஏன் எகப் பற்றிவெளியப் பாரிக்
கிறேன்.

அந்த மூகத்தின் தெய்வீகம்! அதன்
புனிதம் என்னா? இது ஏத்பா, பவிசா?
எனக்கா இவன் இந்த மேன்மையானவ
ளின் புண்ணகையும், பூரிப்பும் பணிவிடை

பணிப் பாறை பூமி

இன்னும் ஐம்பதாயிரம் மிளிசன் ஆண்டுகளுக்கும் பிறகு பூமி எப்படி இருக்கும்? பூமியில் உயிரினம் உண்டா இருக்க மாட்டா. சந்திரன் பூமிக்கு இன்னும் பூமிக் அருகில் வந்துவிடும். சூரியன் மிகத் தொலைவில் சென்றது தெள்ளிதல் பத்து அளவுள்ளது போல் அல்லாவிடும். அதனால் அதன் ஒளி நமக்கு மிகக் குறைந்து போகும். பூமி மூழுதும் பனிப் பாலுறாக உருவாகி காட்டி வளிக்ரும். இன்னு பௌர்ணமி இன்னதில் பூமியில் காணப்படும் ஒளி அளவுதான் சூரியனிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும். மன்தனி பூமியில் இருக்க மாட்டாள். அவள் லேலு நிரக்மனில் குடிசைத் திருத்தாள் தான் உண்டு. இக்கு அவள் உயிர் வரமு ஏற்ற வற்றினை இரது. ஆனால் அன்னும் பூமி சூரியன் வலம் வந்தபடிதான் இருக்கும்.

-சுந்தர்

நான்காவது

கை

குழந்தை 'குலா குலா' என்று அலுதால், தொடர்ந்து மேலாகக் கூட்டியெழும் இவற்றால் சுவாஸ்தி நினைக்கத் தகுந்த காலம் அதிக தொலைவில் இல்லை. தொழிலாளியின் ஈழப்பங்கு நுகரில் இரண்டு பங்குகளுக்கு ஒருபங்கு "நீங்களும்தான். உங்களும்தான்" என்ற தலைமையில் நடக்கும் உணர்வோடு இதை நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன்.

இக்காலகாலத்தில் இரு மனோபாசிக் இதை நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் இந்த நான் நினைக்கிறேன்.

பூமியில் எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள்? பூமி எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள்? பூமி எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள்? பூமி எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள்? பூமி எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்கள்?

எனக்காக இவன் பூமிக்கு, போட்டிக்குப் போய்விட்டான். காத்திருக்கிறான்! என் இதயம் புகவா இந்த முயற்சி? அவனின் தவறுக்கும், ஆராதனைக்கும் உரிவல்லவா?

மனக் கோவத்தோடு தொழுதெழுந்த என்னை அப்பா தனியே அழைத்தார். "டேய், ராஜா! வலிதான் மனம் நோக்கம் வைத்துக் கொள். அவன் கைவில் நம் குடும்பம் சிறப்பும், பழைய பாதையை விட்டு விவிலி விடு, உனக்காக வந்தவனுக்கு இவியும் துரோகம் செய்யாதே...."

இவியும் என்னும்? இது புரியவில்லையா? இது வரையில் இவனுக்கு அல்லவா துரோகம் செய்திருக்கிறேன், ஒரு பெண் மனைவியானேன் தான் கணவன் அவனுக்குக் கொடுமை செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை! வாலிபத்தின் வரையறைக்குட்பட்ட காரணத்தால் ஒருவன் தனக்கு வரப் போகும் எங்கோ அவனுக்காக அன்பு நோற்றவாறு காத்திருக்கும் ஒரு மருகன் பூமிய மூகத்தின் கல்லவா துரோகம் செய்திருக்கிறான்?

வானக் கிரகில் வெள்ளி நிலா மூலத்தது, என் கால்களில் பட்டு கிரகங்கள் படுகின்றன. அந்தத் தொட்டு ஏற்றும் பத்திலைக் கண்டு விவரத்தை நான். மனத்த அன்றே தான் அவன் தெய்வமா? என்னை தெய்வமாகத் தொழவும் ஒருத்தியா? இப்படி வணங்க தான் ஏற்றவா? தொழுவதற்கு ஏற்றவாறு அவன் என்னை நினைத்து விட்டதான், தான் அப்படி ஆவிவிட்டேன் என்று பொருள்?

அவன் அவன் எடுக்கக் கைகள் கூசுகின்றன. அந்த முகத்தோடு முகம் நோக்கிச் சிரிக்கவும் கூடவில்லை. என் கட்டத் காலம் உணராதவன் எப்படி ஏமாற்றி தடிப்பது? அவன் பேரழகியை வயிக்கும் மனம் மூதல் தடவை ஏற்கும் சிவிர்ப்பலவெ இது? தொட முடித்த எல்லையில் கிடத்த எல்லா ஆசைகளையும் சபலங்களையும் ஏற்று அதுபவித்து முன்பே வாழ்ந்து விட்டவனல்லவா நான்? ஏதோ ஒரு நிர்ப்பந்தத்துக்காக அவன் என்னுடன் பிணக்கப்பட்டான். அவனைத் தொட எனக்கு அருகதை ஏது?

அவனின் அன்புப் பார்க்கலிலும் உபசரிப்பிலும் நான் கட்டுண்டேன். திருத்த பலகணி வழியாக எட்டும் கைக் காற்றின் சில சிலுப்பில் மெல்லியதாகக் கரைந்திருந்த மல்லிகை மனம் குற்றத்து.

காக்கு வரவில்லை. போது கண்ட அநிகார கண்களில் காணாத நிதான வேகம், புயன் கனக்கெட்டாத இனிய போலம்....

ஆனால் என்னும் இதென்ன பெருந்த மனமோதல்?

நீந்தத் தெரிவாதவனுக்குப் பன்னிரண்டாம் பூமியில் என்னும் பயம்தானே? அதைப் போலவா இது? இல்லை.... இது நான்காவதுக்குத் தொய்த நிகழ்வு ஏற்படும் திடீர் சிவிர்ப்பு போல்.... ஏதோ ஒரு தயக்கம்!

அப்பாவும் அம்மாவும் காணிக் யாத நிரை போனார்கள். திரும்ப இரண்டு மாதமாகும் என்னும் போதே என்னும் இலே

காஞ்சிபுரத்திற்கு விஜயம் செய்யுங்கள்
தீபாவளி விசேஷ விற்பனை
காஞ்சிபுரம் பட்டு ஜரிகை சேலைகள்
பாவாடைகள். 'சோனிகள் வாங்க
— நம்பிக்கையான இடம்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி விலாஸ்

A. விசுவநாத முதலியார் சன் சங்கரன்

A. அருணாசல முதலியார்

784, காந்தி ரோடு

காஞ்சிபுரம்-1

பின்னி மத்தும் தவிர மில் ஜவுளிகள் கிடைக்கும்

- எமது தீபாவளி கவர் : சாருலதா, ஜேஷமலதா
- தீபாவளி வரையில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் விற்பனை உண்டு

உயர் நுகரிகள் உள்ள உங்கள் நண்பர்களுக்கு பரிசுப்பாடல் களை அனுப்பங்கள்!

ஜீர விஜயத்தில் தயார்—
ஒரு மிளாஸ்க்
சுடு தண்ணீர்தான்
தேவை!

முன்றோ
நிமிடங்களில்..

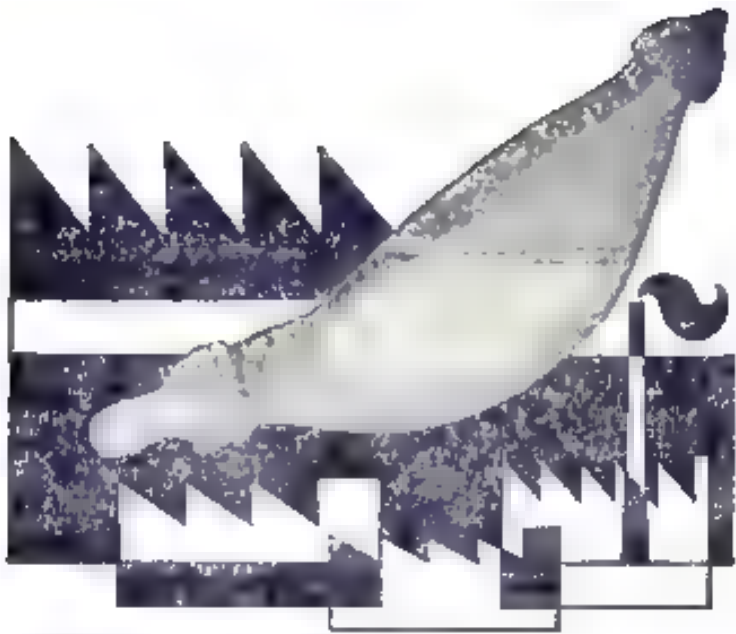
மிளகு ரசம்
(இரிண சந்திக்)
மால்டைன்
(யாஸ் ஆகாரம்)
தக்காளி சூப்
வக்தல் துழம்பு

தக்காளி
சாம்பார்
தக்காளி
ரசம்
தக்காளி
சூப்

தயாரிப்பாளர்கள்: R.S.G. அய்யர் & R.S.N. அய்யர் | உரிமையாளர்கள்: ஸ்ரீகணேசுராம் & கோ. சென்னை-1

சிறு தொழிலுக்கும் எம்.ஐ.ஐ.ஸி. நிதியுதவி!

சிறு தொழிலகத்தை எம்.ஐ.ஐ.ஸி. க்கு உதவி
கவர்ச்சியான உதவிகள் ஓரளியு தரும்வகையில்:-

- சொத்து மதிப்பீட்டில் 75% உதவி
- வரிகுட வட்டி 7.5% மட்டுமே
- திருப்பித்தர எட்டுவருட காலம்.
- இருவருட விடுமுறையும் கூட!
- கடன்களுக்கு குறைந்த பட்ட தொகை ரூ. 50,000/-

நிலம், கட்டிடம், இயந்திர சாதனங்கள் முதலியன
போன்ற தங்களுக்கு சிலிர ஆஸ்திகரி பெருக்கிக்
கொள்வதற்காக மேற்கண்ட கவர்ச்சிகரமான
சலுகைகளை எம்.ஐ.ஐ.ஸி. சிறுதொழிலகங்களுக்கு
வழங்குகிறது.

MIC மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்
இன்வெஸ்ட்மெண்ட்
கார்பொரேஷன் லிமிடெட்.

எம்.எல்.ஏ. சட்டமன்றம், 150-ஆ, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2,
பின்பு 1233, தெற்கு மெயின் தெரு, தஞ்சாவூர்.

Criterion MIC 2015TM

தீபாவளி விற்பனை

இங் வருடத்திய பிரத்யேக கவிப் பட்டுப் புனைவுகள்
ஏராளமாக வட்டிக் செய்யுள்ளோம்

கண்ணைக் கவரும் கவர்களில் காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புனைவுகள்
(காஞ்சிபுரம் விகிட்டுகே) கவனகரீகமான பனூரல், தர்மாவரம்,
ஆரணி பட்டுப் புனைவுகள் மத்தும் பம்பாய் பென்சரி புதிய ரக
சேவைகளும் ஏராளமாக வரவழைத்துள்ளோம்.

உங்கள் தேவைக்கு நுன்றி விஜயம் செய்யுங்கள்

குமரன் சில்க்ஸ்

(சாரி சென்டர்)

2, நாகேஸ்வர ராய் சோடு. (பனகல் பார்க் எதிரில்)
சென்னை-17 போன்: 443544

வாரியப்பு தீர்வுகள்:

குமரன் சில்க் ஸ்டூயன்
29-B, பெட்டித் தெரு, காஞ்சிபுரம்-1

குமரன் சில்க் சென்டர்
28, தென்னமரத்தெரு, ஆரணி (N.A.D.)

தீபாவளி வகர எல்லா குடியிற்றுக்கிழமைகளிலும் விற்பனை உண்டு

SRATII

ஆல்போ-ஸாங்

எல்லா வயதினருக்கும்
நிரத்த டானிக்

உயிருடைவ டடல்வனர்க்கென ஆல்போ-
ஸாங் ஸவியம் தேவை. ஏனெனில்
இஹிபேசர் முதிபவர்கன் ஏல்போருடைவ
ஆரோகியத்திற்கும் உடல் வனர்க்கென
ஆம் தேவைபுனை விசேஷப் பொருக்கன்
ஆல்டோ-ஸாங்கில் இருக்கின்றன.

ஜே. ஆன் ஜே. டிஜேன்
வாஸுதேவராய் (மெக்காஸ்)

மாடர்ன் ஸைன்ஸ்

[illegible]

யின், அங்கத்தினர்! செக்கராக உணராய்
தென்றால் மின், ஆன், ...மின்-ஆன்! தீயன்
சிவப்பு, என் சிவப்பு தென்புராய் சிவப்பு
மின்மீ, வெள்ளப்பெருக்கம், அகர்புரி திரை
ரொம்ப ல்லெட்! உடைய அகர்புரி! உடைய
பலவீர் எம்மறக்கும் நம் துணித்தது வெள
யாது. மீடர் வளைத்தது தீயின் இம்மீ
குதிரித் தைதல், பூமி சைவ விடையாது.
உதிரித் தை விரிடையாது. காதித் தைவயம்
உண்டு. அந்த வையம் நானுக்கு உதிரும்
மாதும், சிவப்பு, பச்சை, வெள்ளை கணர்
காதுணிகன்... மீடர் பத்துப் பை! புனை
நிறத்துக்கு அது போருத்தாய்! ஆகா விட்
டால் ராத்திரி ஆக்கம் இம்மீ, தையலிர்
கருணைகள். கருப்புகை எத்தனை நேரம்
ஆயிரிடு?... ஒரு நாள் பரப்பப்ப பப்பை
பா... இப்பெரு நாய் குருணைக் குரு... அது
ஒரு நாகரிகம்! முன் தையலித் கத்திரித்து விட்
புருக்கிறது, அது தான்முன் கண்ணுக்குமி
சில சமயம் 'பாப்' கூட உண்டு. முகம் நீட்டும்
போக்கு, பாதாய் பற்றுப், என்சை சந்த
விட்டல், செதுக்கி எடுத்திருக்கிறது, புருவம்
நீரண்டும் நல்ல வையாது. ஒரு தானுக்கு
ஒரு இறுக, பளபளப்பில்லாத கறுப்பு....
முக்கு, நீள முக்கு, திரைகள் முக்கு, தன்
கண்ணை, அப்பா சையயோ, அம்மா சையயோ?
யாருக்குத் தெரியும்? முக்குத்தி போட்டி,
விடையாது. முக்குத்தி போட்டால் கிரை
...குருத்தி! ...கனக அகிலமாகக் காண்பித்து
விடும்.

என்கள் விஷ்ணு. எமதாய் முதல்தை
அடைகிறது. அம்ம செவடி மாதம் மூன்று
ரூபாய் மூப்பது ரூபாய் செவடிநிக்கையு
தபாரி. அம் இலக்டி எவரும் 'உமிர்' இய்தி.
உற்றுப் பார்த்தால் என் ஒன்று உற்றுக்
கொண்ட. அது வெளியே தெரியாது. அம்
வாய்க்க தெற்றியில் ஒற்றைக் கோடு ஒரு
நாள், ஒரு நாள் சொடா பட்டிகை அளவு
வட்டம். அது ஒவ்வொரு 'மூட்'. உதடுகள்
ஒரே வற்றிவிட விடப் போனால் கண்டு
பிடிக்கலாம். பற்கள் நிறம்தான் மல்கு
நிறம். மூத்தப் பம் இய்தி. தத்துப் பம் ஒன்று
உண்டு. உயிர் பருப்பு... காய்க்கொண்ட

கனக. சிசிப்பு காதுலரை. ஆர்த்தமில்லாத
சிசிப்பு. காரணமில்லாத சிசிப்பு. எப்பதிலும்
காதற் சிசிப்பு....

அவ்வீடில் சாதலக்கல் ஸ்தாரி மொத்தம்
1111.54 இரும்பும், கண்ணாடி, பீரோஸ்கி
நாடு நான்கு அங்குலி எவதுதான் தோழிகளும்
குடி காட்ட வேண்டும். இது வரம்புக்கே
அடிகொள். அப்பொழுதுதான் நெடுக வேளும்.

வினா ஆன் டிரைவ் மாடர்ன் போயாகப் போகிறதே எந்த? இதுவாசை கென்ற? ஆன் போகிறது, கம்பெனி போக. போக வேண்டுமென்பதற்கு. ஆனால்...பேசு கை கண்டாங்கி, அங்கு பேசுகிற தூதர் கத்தும் மலங்கி...அந்த மரமேலும் வேலை கொடுக்காய். மோதே கழிவில் காரில் கத்தும் 'சிபி', ஒரே கிம்பு... ஒரே கெட் கார் கண்ட இரும்பித் தெரியாது. அப்பா ஐரு திரிபு...

"അപ്പ... ദേവത..."

கி... மூ... கேமூ... ஹாய்... இம்மி
லிஷ் துடி, தவறு, ஆறு வாரும் பிடிக்க
கூடாது. அத்ததியிங்காத அவர் எத்தம்...
குரங்குக் கும்மாளம், பூசைச் சண்டை - அய
லுக்குப் புரிவாது, அவனுக்கும் புரிவாது!

யில் ஆறுக்கு நிறைய 'பிரண்டன்', எக்ஸாம் பாய் ப்ரண்டன்! நான்ரு பேர் கூடி தின்ருள் அவன் பூச்சிப்பிடி மாதிரி மாறாது. திண்ணாக்கம். இரண்டு பேர் இரண்டு பக்கம் திறு பேடிலும் ஒது ன்னாடம்... ஓபிர சிரிப்பு. திபர் பேடிலும் மூன்று வயதக் குழந்தை மாதிரி ஆச்சரிகள்! உவகமே பொருளமெப்பட வேண்டும். அப்படி ஓர் ஆர்வம். பேச்சு, அளித்தமின்னாத கே... லட்ச... தப்பத் தாறு பாகும் சொல்வ முடிகாது. இங்கிலீஷ் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு தொங்க வேண்டும்...

பாபு இதரவாசம்... மீஸ்டர் ரவி... மீஸ்டர்
புகழையா... மீஸ்டர் தம்பையா... சிபிதயாபு
மீஸ்டர் ரவிதாஸ் இப்பொழுது நெருக்கம்.
கோலாண்ட்... பிப்பாபி... மூலாஸூப் பூப்
கோலதாஸ் பூபாண்ட்... புகழையா மெடிசல்
கூடுவாண்ட், ரோமியப் பணக்காரர்! ஆறுக்கு
"ஸப்" அந்த "யங்" தேர்ந்தது... அருதி
தது ரவி.

தனீ, தனுப்பிப் பரண்ட, கலர் கல்லாக...
கங்கட்டர் கெளக... அகர கெளக... கீரீ...

*திருவிடை மூலம்... நவீனமியம் புகைவர் போனது

[illegible]

“ஓ என் நெடி... பனீஸ் ஓ கம்... தாங்கிது!
கேயோ! பாய் பாய்... டாடா...”

ரீதி, கண்டடிக் ஒரு காய், தரைமீக்
ஒரு காய். பின் ஆன், படி ஏறுகிற அழகிக்
வாய்ப்பு... கனகசூது ஒரே பெருமை. குழந்தை
தன்முற்றி மாநிலி ஒரே கண்டடிக்! வாசலிக்

நிற்கிறார் தாயார். குச்சிக்கையைத் தூக்கி
"பாடா... சீசியோ... பாய்... பாய்..."

மிஸ்டர் பதின், கரைக்காய் உடம்பு.
உலர் உதடு. தலைப் பரட்டை... வெறும்
உடம்பில் வர்ணம் பூசிக் கொண்டார்களோ?
அட்ட கயிர்! ஸ்கின் கலர் கயிர்! பவுடர்
ஸ்தாவம்...

ஆரம்ப ஆறுக்கு ஆகலியோ இத்தியன் தன்
பிள்ளை ரோம்ப அழிகம்... மிஸ்டர் மார்டீ.
மிஸ்டர் லூகஸ்... மிஸ்டர் மார்டீ அட்டைக்
கரி! மிஸ் "ஆன்" கம்பெனியில் இருந்து ஈன
இறக்குவதற்கும் மிஸ்டர் மார்டீ அட்டைக்
ஸ்குலத்திற்கும் கி... பிந்தகி...

"லூஸ் சூட்டி ஆன்?"
"ஓகே! லூஸ் அபவுட் ஸ்?"
"ஓகே! மோடோ, மிஸ் லூ கம் டீயர் நி
பாய்ஸ்?"

"ஷூர் ஷூர்... ஓகே..."

நீதி, க்குட்டி, பஸ் க்குட்டி, மூன்றாம்
எதிரில் நித்திரை.

மிஸ்டர் ராஜி, காட்டு வாழ்க்கை, பத்த
வருஷங்களாகிற்று..... ரோம்ப லூகி...
ததி... சே லூ... ஹாய்! நேனா...
ததி... ஒரே இனிப்பு. புடவை நழுவுகிற
அக்கொலம்! உலகமே வந்து கேட்க முடி
வாது. சலாகம் கேட்க முடியாது... பாரும்
கும் கையையும் கிடையாது.

நிவேட்டி! பம் பார்க்க வந்தவர் பாதிப்
பே... கிளக்கு அணையக் காத்திருப்பவர்
பாதிப் பேர்... கிளக்கு அணைந்த பிறகு
உள்ளே நழுவுகிற லோடி... தனிகேட்டு
ஒருதே திளையுடன்..

ஆன் - ராஜி. நிவேட்டித் தனி "பாக்கி"
"வண்டி பம்?"
"வாருக்குத் தெரியுமா?"
சரிப்பு.

கும்பிட்டு. அதுதான் அவர்கள் சொர்க்க
ம். இருவரும் மூக்குகிற சொர்க்கம். எது
சொர்க்கம்? எது தரகம்?

க்கட்டி கடு இரவில் விட்டு வாசலில்
இறக்கி விட்டுப் போகிறது.

"பாடா... சீசியோ... சேலூ... பாய்...
பாய்..." - அருமை.

சீசியோ காட்டு... இருட்டு காட்டு...
மெனமையான தெருவில் காட்டு. உள்ளே
செதம் போர், ஆரம்பித்தால் கேக்கி கேட்
பார் கிடையாது. மாடரின் லிவிங். கம்
பெனில் சம்பகம் எல்லாம் போக மாறும்

தூது குயாய் கடன்: நின் தான் பட்டினி.
யின் ஆன் தருவான். யின் கிளாரா, கேட்
டாய் தருவான். யின் கிளா தருவான்.
ஒளியில்லாத தோற்றத்துக்கு இந்த முகராவி.
இன்று பட்டினி, சிவிரமாய் போனது பட்
பினி. இடர்க் கத்தல், பக்கத்து அறையின்
சிட்டாட்டம். நினைக் கத்தல், நினை அடிக்
கையும், திடர் மெனனம்.

மேனனனின் மென் பத்திரிகைகள். எக்லா
வற்றிலும் கவர் படங்கள். எவ்வளவு ஒரே
மாதிரி பத்திரிகைகள். பத்திரிகைகள் வாய்க்கு
வது படம் பார்க்கப்பதற்கு. படிக்கிற பறக்கோ
கிளையாது.

ரமிக்லுத் தூக்கம் இல்லை. சிட்டா அட்ட
பது. கிளரெட் புனை வகையங்கள் விழைபு
புறநகரில்லாத மடியில் வைத்துக் கொண்டு
தானம் போடுவது. இது போடுவதுபோகது.
"டொக்... டொக்... டொக்..."
கதவைத் திறந்தாய் இருக்கப் பின் "ஆஃ"
"ரவி, மென லாரி ரவி!"
"வாட் இன் தின்?"

"ரொம்ப அர்ஜண்ட்... அப்பாவாவுக்கு
ரொம்பவும் ஸ்ரீயிழைக்கிறது... மெனய
இல்லை..."

"அதுக்கென்ன?"
"அவனுக்கு எடம்பு வர வர 'வீட்'
ஆயிருக்க..."

"சரி, இப்ப என்ன?"
"அவன் கெத்துப் போயிருக்கான்..."
"சரி..."
"என்ன சரி? நான் அதுவை ஆயிருக்கே..."
அப்பா இல்லையே. அம்மாவும் போயிட்டா..."

"டாக்டரைக் கூட்டியாருட் டொ?"
"இனிமே பிரயோஜனமில்லை..."
"சரி, பிரயோஜனமில்லை..."
"ரவி, நீ மனசை வைக்கறாய்..."

"ஐ வய்ஸ்..."
"கிஸ் யூ மார்ரி?"
"கய்யாண்டா? எதுக்கு?"
"எனக்கு துறம்பெண்ட் வேணும். உ..."
அதுவையும் இருக்கப் பிரியப்படவே!"

"தெய்தி திரென்..."
"நீங்க மாட்டம்களா?"
"நான் இன்னொரு பெண்ணுக்குப் 'பிரி'
யில்' பண்ணிட்டேன்..."

"ப்ராயின் எனக்குக்கூடத்தான் பண்ணி
விங்கா..."
"எப்ப?"

"கொஞ்ச நாள் முன்னாலே..."
"இதைவிடப் பெரிய ப்ராயின்... அதை
என்னுள் பிற முடிவாது..."
ஒரு விசம்பல், ஒரு விசம்பல், மூக்கு
உறிஞ்சல்.

"எனக்கு வேறே துறம்பெண்ட் கிடை
வாது..."

"அசட்டு: என் அப்பா?"
"நான் உங்களை ரொம்பவும் 'வல்'
பண்ணறேன்?"

"அதுவென என்ன? நான் பிரதரா விடுக்
கேனே..."

"தோ... தோ..."
"அம்மா ஸ்ரீயம், டாக்டரைக் கூட்டி
வார வேணும்?"

"அவன் பிதருக்க மாட்டான்!"
"அதுக்கா? என் பிரெண்ட் டாக்டர்
இருக்கான்..."

"என்ன வயசு?"
"அவனுக்கு முப்பத்தாறு..."
"புறவாயிலே. கவிபாணம் ஆயிருக்கா?"
"இல்லை..."

"அவரை அணைக்கிவிட்டுப் போகலாமா?"
"உம், போவான்..."

"அவரு கய்யாண்டம் கட்டிக்குவரா?"
"வாரே? உங்களை?"

"தல்?"
"மெட்டுப் பாரேன்?"

"சரி, எங்கே இருக்கான்? எங்கட்டரீய்
போகலாமா?"

"பக்கது அன்றையே சிட்டாய்க்கிட்டு
இருக்கான். கப்பிடறேன். கூகட்டர் திரென்,
கிட்டக்கு திரே அணைக்கிவிட்டுப் போ..."

"அவரு கூகட்டர் ஓட்டுவாரா?"
"ஓ..."

டாக்டர்! வாய். கன் கது மூக்கு
எக்லாம் புனை வகைய தற்கு மீளையோடு
அவர் வெளிக்கத்தில் வந்து நிற்றிறது ஓர்
குறையம்... கெம்பி கிட்டது க்கட்டர்!
அதுமதி வேக்ககட இல்லை - மின் ஆம்
"தற்கு"மேன்று பின்னால் வறித் தோனைக்
கட்டிக் கொண்டாயிற்று. முதுகில் காப்து
வீற்ற. டாக்டர்! சிட்டாடுகிற மயக்கம்.
மெய்பின் தெரியாது. வாரோ ஒருவன்!
அவன் கூடுகுப்பைக் கதறிவிடுக்கிறது.

கிட்ட லாசக். மின் ஆனில் பிரமிப்பு!
கிட்ட மூய் வராத்தா வெளிக்கம் பரவுகிறது.
நிமிசென்று ஆனின் விசம்பல்! டாக்டரின்
கெம்பு! "கூட்டி! வாட்!... என்ன!"

"டாக்டர், எனக்கு விஷம் கொடுங்க
டாக்டர்!"

"வதுக்கு?"
"அம்மா 'கெத்து' டாக்டர்வா நான்
அதுவை ஆயிருக்கேன்..."

"ஓஹ்!"
"சார், என்னையும் கொன்றுடுங்க
சார்! விஷம் கொடுங்க..."

"தோ, தோ... உங்களுக்கு 'கவிபாணம்'
ஆக்டே..."

"அதுமறுவதாய் வாரி!"
"சீக்க இப்ப ஏன் 'கவிபாணம்' பண்
ணக் கூடாது?"

"இப்பய்யா வார??"
"என்...?"

"நீக்க என்னை 'நீக்க' பண்ணிங்களை?"
"திரை? க்ஷு...!"

"தாயன் லாரி!"
"எதுக்கு? ஓம்?"

"நீங்க என்னை 'வல்' பண்ணுதுக்கு..."
"எவ்வா?"

"மேன...நீங்க என்னைக் கய்யாண்டம் கொஞ்
ககிறீங்க, இவ்வா? தாய்க்ஷு! ஐ வல் யு
மக். வாய்க், மதக்கிட்டே ப்ரெஸன்செய் வாய்
கிக்கலாம்..."

"தோ தோ, பெஷண்ட் டையின், வாரட்
கன் தின்?"

"துமேன மூக்க நின்றுடுக்க வாரி!"
"என்... கூயிர் போயிருக்கே! லாரி!"

காணம் : மாலை 6 மணி

இடம் : லேபஸ் கிளப்

"ஜப்போலூது நான் எதைப்பற்றி பேசப் போகிறேனென்றும்.....
எதைப்பற்றி பேசப் போகிறேனென்றும்.....

"என்ன தாய்! இது? சொன்னதையே திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிப்
புருக்கமே, உன் மனசு எங்கேயோ இருக்கே?"

"இவ்வாறு கல்யாணி! முதல் வரிசையிலே பாம்பாலைப் பார். அவளுடைய
புடவைவயை பார்த்ததிலிருந்து எனக்கு மேலே பேச வரவில்லை. அவ
ளுக்கு மாத்திரம் எத்தத் தலியிலிருந்து கிடைக்கிறது? அவள்
புடவைக்குத் தலி பண்பலப்பு."

"நான் காலைவிலேயே கேட்டாக்க. சாஸ்திரி கடைவிலேதான்
வாங்கினாயாம். 87 வரலு கடைவிலு. வேற என்ன சொல்பதத்துக்கு
இருக்கு."

"அப்படியா. தாசிராக்கே சாஸ்திரி கடைக்குப் போய் சொல்குதுனுக்கு
முத்திக்கறதாம். அது சரி. 81 நாம் என்ன சொல்பிம் ஆ இருக்
கமே. கல்கத்தா, டெலிசி, ஜெம்ஷெட்பூரிலுள்ள நம் சிபெகிதிகள்
கதி என்ன?"

"இதுக்கு என்னடி கஷ்டம்? நீ சொன்ன கலிகெய்லாம் சாஸ்திரி
கடை சரக்கு கிடைக்கிறதாமே. அவாசிராக்கே தேர்வெ பார்த்து வாங்கிக்
கொள்ளச் சொல்லி எழுதிடு."

"கரெக்ட். தாங்கஸ்."

Madras: SAMPURNA SASTRIAR & SONS,
28, North Mada Street, Mylapore, Madras-4
(Phone: 71719)

Calcutta: SAMPURNA SASTRIAR, 14-A, Park Side Rd.
Calcutta-26 (Phone: 46-3976)

New-Delhi: MADRAS STORES, 96, Baird Road,
New-Delhi-1 (Phone: 43632)

Jamshedpur: D. V. V. SASTRY'S HOUSE, 'M' Road,
Jamshedpur-1

1999

பளிச்சிடும் வெண்மை

தங்கள் தம்புரட்டைகள், ஆனால் உலர்ந்தவை. உங்களுடைய வெள்ளைத் துணிகளை மேலும் வெண்மையாக்க ஒரு சிட்டிகை 'ஒயிட்டால்' போதும். மிக உயர்ந்த சலவைச் சாதனம். ஒரு துணிவெயிலுக்கு வெள்ளை மிக சோதபம். வேறெப்பும் சில வினாடிகளில் முடித்து விடுகிறது. இது வெள்ளைத் துணிகளை மேலும் பளிச்சிடச் செய்வதுடன் ஆடைகளுக்கும் வலுவூட்டும் ஒரு அரிய ரசாயனப்பொருள். இதனே 'ஒயிட்டால்' வங்கியுங்கள்.

GUARANT

ஒயிட்டால்

அனைத்தையும் வெளுக்கிறது தயாரிப்பாளர்கள். குஜராத் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் குஜராத் பலன், வியாரா டி.வி. சேய்லே (சூரத் ஜியவா)

MADE IN INDIA

யுடாக்லெய்மென்ட் 5 ஆகியும்.

கட்டால் வக்ஷாநாக் & கம்பெனி.

14, கோவிந்தாபுர நாகர்க்குள தெரு, சென்னை

Earn 12%

Invest your money at 12% per annum in a Public Limited Company with Foreign Collaboration. Full particulars and information prescribed by the Reserve Bank of India can be made available to intending investors.

PLEASE CONTACT:

28300

S. RAMAKRISHNAN,

"Vanguard House", (4th Floor)

11-12, Second Line Bagchi,

MADRAS-1.

மக்கள்

செய்யவேண்டியவை

ஜீவாமிருகம்

காதுக்கு எதிர்ப்பு

அருணா

மலிவான மருந்து

பாலபீராஸ்

சுத்தமான மருந்து

ரக்த சோதகா

ரத்தத்தில் உள்ள கிருமிகளை

சீயவகம்ராசனம்

சுத்தமான மருந்து

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

பேரறிஞர் டி.வி.வி.வி.

மருத்துவ கல்வி மையம்

டவுனில் திருவிழாக் கூட்டம். என்னைப் பேர்ப்பாய் எண்ணெயாய் ஒழுதும். அப்படிப்பட்ட கூட்டம்.

"எத்தகாக ?"

உலகம் தெரிபாதவர்கள் கேட்கும் கேள்வி இது. அண்ணல் காத்தியடிகள் பிறந்து ஒரு நூற்றாண்டு ஆகிறது. அதற்கு ஒரு விழா. எடுக்க வேண்டாமா? எவ்வெதான் அந்தக் கூட்டம். அவர் வாழ்ந்த அருநெறியை உலகத்துக்கு மீண்டும் நினைவுபடுத்துவதற்காக, எனிய வாழ்க்கை வாழ்ந்து அதில் னையையும் சந்திப்பதையும் கூடப் பிடித்து உலகத்துக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக விளக்கிவந்ததாக தடக்கும் விழா.

அப்படியா? காத்தியடிகளில் எளிமை எத்தனை கிராக்விடவாது? அவர் வாழ்ந்த போற்றது ஆன் செயலையக் காட்டினும், அவர் வாழ்ந்தது போற்ற நிபந்தனையாய் பாய் பிடித்துக் காட்டுவதற்கு ஆரும் செலவு கொஞ்சமா, நஞ்சமா?

செலவு அதிகமானாலும், அவர் வாழ்க்கை மூலையாகக் காட்டப்பட்டிருக்க ஓர் மூலையாக முன்வந்தால்...?

இப்படி, எண்ணக் தொடர்றும் வேண்டியே காத்தியடிகளின் விழா ஒரு விவாபாறமாக அண்ணல் ஆகிவிட்டது போலத் தெரிகிறது!

இவ்விழாவின் மூலம் காத்துள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ளத் தெரிந்த சில சமர்த்தர்கள் எப்படியெல்லாம் பணம் பண்ணுவிட்டனர்? கணபுகத்தாடி, ஒழுவல் ஒரு புறம் கும்பலின் நெருக்கடிவை அதிகரிக்க வைக்கிறார், அரசினரின் பரிசொருவர் ஒரு கூட்டத்தினரிடையில் காரசாரமாகப் பேசிக் காற்றில் அடிப்பட்ட தனி மரத்தின் கிளை களைப் போல் எககளை விதி விதிப் போகிறார். கும்பலின் நெருக்கடி அதிகமாகிறது, பொய்க் கால் குதிரை ஆட்டம் ஒன்று, இப்படிப் பதப்பல நிபந்தனைகள்.

இவற்றினிடையே ஒரு கும்பலிலிருந்து, "டார்ஸ் புடி! புடி! உடாதே! தோரத்து: செவியே கண்டிப்பிட்டு ஒட்டான், உடாதே!" என்று கூலியபடி ஒருவன் பாய்கிறான்.

யார் செவியர் யார் கழறினார்? ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் அதற்குள் "ஐயோ! என் குழந்தை கழுத்திலிருந்து கொயி..." என்று ஓர் அங்கையின் கூக்குரல். தொடர்ந்து "டாய்...டாய்..." என்று பலர் கூலியபடி கண்ட திசைகளில் பாய்கிறார்கள். சுற்று நேரத்தில் நிம்மதி, கூச்சங்கள் குறைந்து நின்று, ஓடினவர்கள் யாரையும் பிடிக்கவில்லை; திருப்பி வரவில்லை.

திருவிழாவில் அளங்கார வைபவங்களுடன் விதி வயம் வந்து கொண்டிருந்தனர் கவாயி

யார் அம்மனும், கவாயியைப் பார்த்து அம்மை கேட்டாள்:

"கவாயி! இது என்ன ஆதியாயம்! குழந்தையின் கழுத்திலிருந்து எப்பினைப் கழற்றிக்கொண்டவனோ, 'திருடல், திருடல்! ஓடு திருடல், பிடிபுடல்' என்று அருகிலிருந்தவர் ஒன்றுக்குப் போக்குக் காட்டிவிட்டுக் கூட்டத்தில் களந்து மறைந்து விடுகிறாரே! இதைப் பார்த்துக்கொண்டு எம்மா இருக்கிறீர்கள்!"

என்களை மட்டும் தெலியின் பக்கம் ஒட்டிய கவாயி, தலைவைத் திதிது சாய்த்து ஒரு சிறு முறுவல் மட்டும் செய்தார்.

தெலி திசைத்தான், கவாயியின் போக்கும் குறியும் புரியவில்லை. அப்போது—

கொடியடிகள் உயர்த்திய பிடித்தபடி ஒரு தொண்டர் கூட்டம் கொஷியிட்டுக்கொண்டே மூலையினியில் செலுதும் தலைவரிகளைப் பின் தொடர்ந்து அணிவகுத்து வந்தது.

"அதமீஸ்வர மூர்த்தி காத்திரே... தே!"

"சத்திராஜிவர் காத்திரே... தே!"

"ஒற்றுமை திருவிசை சிலகுக்கு... தே!"

தொண்டர்களின் அணிகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தன. முடிசுவையே காணவில்லை, ஜனங்கள் எல்லோரும் ஜனியத்தில் திட்டப்பட்டவர்கள் போல் பொறினும் களையச் செய்வதற்கு நின்ற வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பவலி வந்து கொண்டிருந்த கவாயி திதிது அம்மையின் பக்கமாக மூகத்தைத் திருப்பிப் புருவங்களினை நேரித்து "எப்படி?" என்று பரதத்தில் விளையச் செய்தார்.

கவாயி என்ன கேட்கிறார்? தூவ் கேட்ட கேள்வி என்ன? 'திருடனே, திருடல் என்று கூறி தண்டங்கள் போர்ணியில் மறைந்து கொள்ளுகிறாரே, இது அடிக்கிறமா?' என்பதுதானோ? அதற்கு இந்தக் கூட்டத்தைக் காட்டிச் சிரிக்கிறாரே! ஆமாம், இவருடைய இந்தச் சிரிப்பு—சிரிப்பா சிறுமா? அம்மமக்கே புரியவில்லை!

வளம்பும், புத்துணர்ச்சியும் பெற உபயோகியுங்கள்- சிந்தால்

நீங்கள் மனமுழுவதும் எழிலிய பெற, நாள் ஒன்றுதான்
புத்துணர்ச் - சிந்தால் தீது. உபயோகியுங்கள்-
இருவருக்கும் நவகை புரியும் சிந்தால் சோப்.
உயர்த்தியேயு முகக்கதி லுபத்த கிதழி
காசினியுதியதி-11 (மெருக்கலாத்திரோப்பின்)
அடர்வியது சிந்தால்.

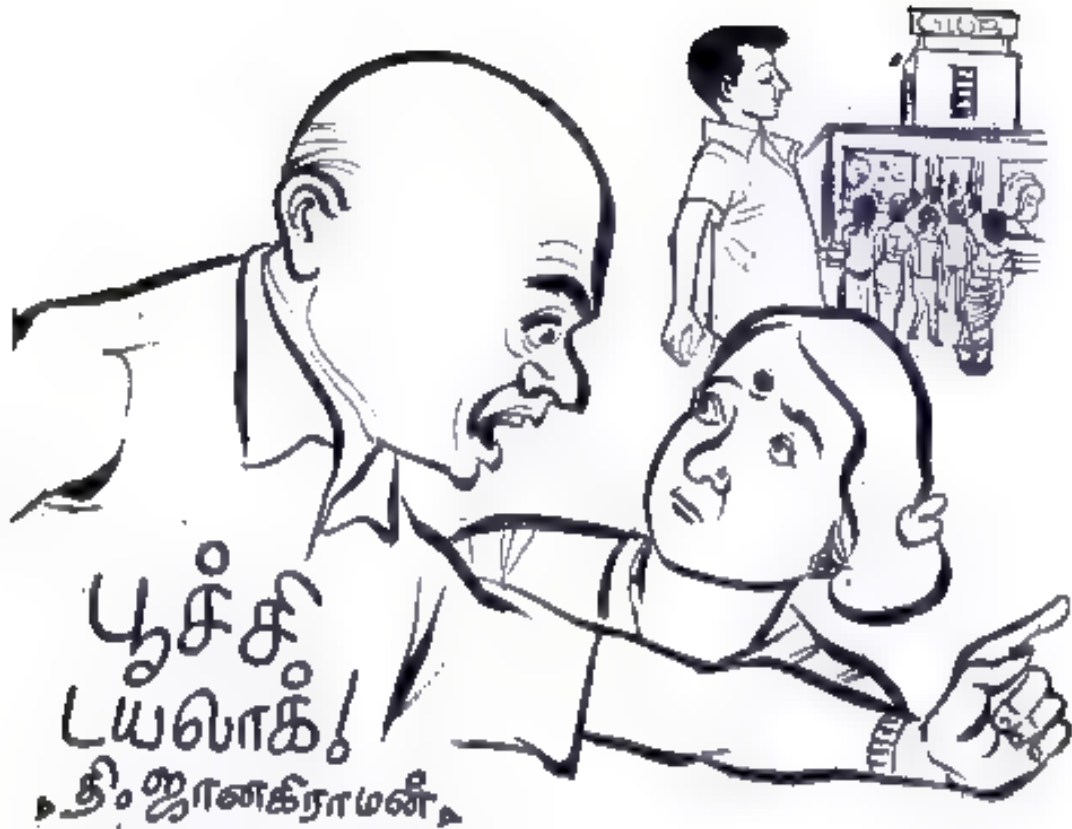
ஜி 11 அடர்விய சிந்தால் மட்டுமே உருகலுக்கு
வளம்பையும், புத்துணர்ச்சியையும் அளிக்கிறது.

சிந்தால் உயர்வியத்திலேயே ஒரு தான் நன்றி யதற்கு சோப்

Interpub/CS/20A Tanb,

பூச்சி டயலாக்! தி. ஜானகிராமன்

கூடங்களுக்குப் பிராணி பரஸை ஏன் தெரிய வில்லை? கப்பலில் பெட்டியில் நேற்று நடந்ததைக் கேட்டிருந்தால், எவ்வளவு கூத்து, பஞ்சு சாயத்து பரக்கு ஏன் தெரியலாம்! கிடந்து அலியை நாட்டிக்கல்.

புத்தகம் எவ்வகிற பெரிய கள்ளிப் பெட்டி. ராயபாளையம் துறாத்த ஐதிகாலத்துப் புத்தகங்கள் மூதல், நியா சாத்திரமும் புத்தகம். மத்திலிகள் என்னடக் கும்பிளையர் ஆசிரித்துச் சொச்சர் புத்தகங்களை அநில்தரம் போட்டு வைத்திருக்கிறேன். நேற்று நாயை ஏதோ புத்தகத்தைப் பிடுங்கிப் புரட்டுகளையில் ஒரு சின்னத் தரீக்கம், பலகையில் ஓர் ஏதும் புச்சாரி, கரப்பு கப்பிட்டவதைக் கேட்டு ஓர் ஏதும் சாரிவை விட்டு விடை நின்று.

"என்ன காரணம்?"

"பொதுத் தொண்டு. எங்க ராஜாக்கரப்புக்கு அறுபது நாள் நிறைகிறது. விழாக் கொண்டாட்டமும்" என்று கரப்பு.

"என்ன பெரிய அதிசயம் இது. விழா ஏடுக்குப்படியா?" என்று கேட்டது ஏதும்பு.

"அதெயம் இவ்வீ, சாகசம்! உயிர் வாழ வேண்டும் என்ற உறுதி. உயிர்த் தந்தவத் திள் பிடிவாரும்."

"பிரியும்படியாகச் சொல்லுமும்."

"நீ என்னசொலாயிடயா பிரிட்டானிகா வரகிச்சுண்டா?"

"இவ்வீ."

"புக் அவ் நாவெட்டு?"

"இவ்வீ."

"பூச்சி இயல் நூல்?"

"எங்களை என்ன வேலை மெனக்கெட்ட ஜாதின்னு நென்கியா, இப்படிப் புத்தகம் புத்தகமென்று அலியறத்துக்கு? நான்கு என்ன காரணமோ, ராமபாளையம், கரப்பு பா, மறுமூன்று?"

"குரங்குலியத்ததைக் கெளரவமார் சொல் விக்கிறே-உன்னோ... என்னத்தைப் பண்ணு?"

"சரி, சமாளரத்தைக் சொல்லு."

"எங்க கரப்புக் குலம் உலகத்திலேயே ரொம்பப் பழைய குலமென்று இந்தப் புத்தகங்களில் எழுதியிருக்கிற. பல கோடி வருஷங்களை நான்கு இந்தப் பூமிமேயே இருக்கோமாம் - அதுவும் துறாத்த மாறாதே இவ்வளவும், உலகத்திலே நான்கு இல்லாத நாடே மொடவாது, கொட்டி, படுக்கை, மூட்டை, எங்கெங்கேயோ புருந்தி கப்ப வேறி உலகம் முழக்கப் பரவியிருக்கோம்."

"அதாவது நாடுவிட்டு நாடு போய் வேறே இருக்கிறவர்க் ஸித்தெரிச்சேய் பெய்ளாம் கொட்டிப்புகிச்சுக்கன்னு சொல்றே."

"என்ன அப்படிச் சொல்லிட்டே?"

"பின்னே என்ன? நீங்க வாய் வச்ச பண்டம் எது உருப்படுது? நீங்க நடத்து போகுமே போகுமே, அங்கே ஒரு தனி வாடை, ஒரு தனி நாத்தம். புத்தகம் எழுத்கவடிருக்காரே அந்த வழுக்கை மண்ணை மறுமூன்று அவர் பெண்டாட்டியைக் கத்தற கத்தல் எண்குத் தெரியும். என்னட கரப்பி போடறே நீ? இப்படிச் கரப்பிப் புழுக்கை நாத்தம் நாடுதே இன்னும், டம்ளரை யெல்லாம் அலமாரியிலே நிமித்தி வைக்

காதே, கடித்து வைசி கடித்து வைசிகுது நீ இந்த வீட்டுக்கு வந்த நாளாகச் சொல்லிவிட்டிருக்கேன். கேக்கறியா? தன்னி ருடிக்கிற துக்காக ஒரு டம்ளரை அடிமாட்டிட்டுத் துக்குது அதுவே நீசைவை ஆட்டிவிட்டு ஒரு கரப்பு, அரிசிப் பாண்டியை கரப்பு, கடுவியை கரப்பு, செந்தில்திலை கரப்பு, அதையும் மூடி வைசி மூடிவைச்சிட்டு கத்தறேன். கேக்கவே மாட்டேங்கறே, இப்ப இதைக் கரப்புப் புழுக்கை நன்றி காப்பியை வேறே கொண்டு கொடுக்கறே. எப்படிச் சூயஸிபன் "ஐ பொழுது விடிஞ்சா காப்பிப் பாத்திரமும் கடிப்புமா இவர் மூக்கைத் தறிக்கிறார்; காப்பி இருக்கிற டம்ளர்னு வார் மூகமும் மலர்ந்து போயிரும், உங்க கண்ணியை இவர் மூலி கூலிச் ச மணியமா உங்களுக்கு போயிருக்கு."

"செப்பெறுப்பு, கட்டெறும்பெய்வாய் கடிக்கும். நீ கறப்பு ஏறுப்பு, சாதுவனு நெனச்சு வந்தா, பேச்சியேயே இப்படி விஷமாக் கொட்டிப் பிடுங்கறியே?"

"காஸ்தவம், உண்மையைச் சொல்கிறேன். விஷமப் படந்து உனக்கு."

"உண்டதே காப்பி, கொண்டதே கோவம், மூன்றதே நன்றம்னு இருக்கு உன் பேச்சு. வெள்ளைக்கார தாட்டியை ஒரு மோலி மணிகள் இருத்தார். அவருக்கு ஒரு பட்டிச் சமைத்துப் போடுவான். ஒரு தாண்டிக்குக் கரப்பி கொடுக்கிறபொழுது அதிலே ஒரு கரப்பும் சேர்ந்து கொடுக்காத அவன் கண்ணிக்க விக்கி, சுடிசட்டுமப்பொதுதான் உணவித்தான். பரவாயில்லைன்னு அப்படியே கரப்பை எறிந்துவிட்டு, பாங்கு கடுத்து 4545ரை போட்டுக் கொண்டு கொடுத்தான். அவர் சாப்பிட்டார். கொஞ்சம் என்செய்வோமோம் இருந்தது. அவர் சாப்பாட்டு ராமன் இங்கே. சரிதான் என்று குடித்து விட்டார். பதினாறு திரியும் கழித்து "இன்னிக்கு என்செய்வாயம் செய்கிறேன்" காப்பி சாப்பிட்ட, உடனே இழுப்பு, இதயம் எங்கோம் அப்படி அடங்கிப் போயிடுக்குது" என்ற பட்டியை அச்சியம் தாங்காமல் கேட்டார். அவர் ஆய்வுமாய் பேர்வழி, கடுமையான ஆள் தான். அன்னிவந்து அவன் திசையும் அப்படியே காப்பி போட்டுக் கொடுத்தான். நொடியோபதி டாக்டர் ஒருத்தருக்கு அது அப்பறம் தெரிஞ்சது. பண்டாடான்று ஒரு மருத்தித பண்ணிவிட்டார் அவர். அதுக்கு தாமததான் தாய்ச் சரக்கு. இதுக்கு என்ன சொக்கறே?"

"உனக்குதிலை என்னாகும் 8 ஏறுப்பு முதல் ஆன்றுமாக்காரங்களை இருக்கணும். கரப் பின் புகழ் ஒங்கணும். வேறே என்ன சொன் லணும்?"

"நாத்தம் புடிச்ச சாதின்று சொன்னே. எங்கனாவேவும் நன்றை உண்டுள்ளது சொன் னேன். அதுவும் உனக்கு எரிச்சலா இருக்கா?"

"எரிச்சல் இங்கே, அதுவும் பிண்டியை எறுப்புக்கு எரிச்சல் என்னியைக்கிடக்கு! உனக்குதிலை எந்த இடத்திலேதான் நன்றை இல்லை, மறையுடைய கூட இப்ப நன்றை ஏற்படறது. அவன் கண்ணு இருதயம் எல்லாம் கூட இப்ப இன்னொரு பண்புணக்கு

உபயோகப்படறதாம். எங்களைக் கூப்பிட்டுச் சீர்தக்காரங்களாம் மருத்து பண்ணுதாங்களாம். அது சரி, எட்டுவா செதியைச் சொன்னு. உங்க கரப்பு ராஜாவுக்கு எதுக்காக அதுபது தான் நன்றை விழாக் கொண்டாடணும்?"

"அமரத்தான் சொல்ல வந்தேன். நீ பேச்சை எங்கேயோ கொண்டு போனே, எங்களுக்குக் கடிவுக் கிழிச்ச ஆயுசு நாளாது தான் ஐத்துது தான் இப்படி, திரக்காய்கு. ஆறு இப்பயல்வாய் சிலசமயம் அடிமாசிப் பக்கம் போக முடியலே. என்னமோ வெங் ணையா இருக்குது. அதைச் சாப்பிட்டு முடிக்கிறதற்குள்ளே ஒரு கட்டிமா தாங்க சேத்துப் போயிட்டேனும். சாப்பிடாம இருக்க னான்றுதும் பரி கேக்கலே."

"அசரப் பரி, பூட்சு, பேச்சு, அருக்கு, அதையும் திங்கறபரி."

"சொன்னிக்கோ, சாப்பிடாம இருந்தா னும் என்னமோ "பின் பின்"னு பீச்சுண்க, உடனே மோத்து பொத்தனு மரணம். கட்டம் கட்டிமாச் சாகிரும். இப்பயல்வாய் ஒரு கரப்புக்கட இருபது தான் மூலா இருக்கிறதென்க. அப்படி ஒரு மகத்தான் தாசைர எழிலா மாறிட்டான் மறுஷன்."

"என்ன மறுஷன்னைவும் அப்படிச் சொன்னதே. நீ எங்கேத்து வரே?"

"அடுத்த வீட்டிலிருந்து."

"அப்படிச் சொன்னு. அங்க குடியிருக்கிற வன் சண்டைக்காரன். இந்த வழுக்கை மண்டைபின் பெண்டி பண்டை காலத்து பொம்பிளை. வீலிலே ஒரு மாசம் ஊருக்குப் போயிட்டு மூத்தாதான் திரும்பி வந்தார்கள். சமையல் அமரத் தண்ணீர் திறத்தா ஓரா லிம் கரப்பு, ஒரே தாத்தா, ஒரு விளக்கு மாத்துக் கட்டைவை எடுத்து அப்படியே அடிச்சக் கொண் ஆயிச்சிசார் ஸழக்கை. உடனே அந்த அம்மா ஒடிவந்து கண்ணிலே இருக்கிற துடைப்பக் கட்டைவைப் பிடுங்கி, "என்ன காரியம் இது! மகா பாவம்! கரப்பு கண்பிக்குச் சமையம். இப்படி அடிச்சக் கொண்டு பண்ணி இருக்கிற மகம்பியே தங்கமாட்டா" அப்பயன்னு பயமுறுத்தி வெரட்டினு. உத்தரம், கசார், சாக்கடை, புழக்கடை என்னாய் ஒடிப் பிழைச்சது."

"அப்படியா! என்ன ஆச்சரியம்! சிறாப் பிராப்பு மாநிசி அந்தனை குணியுள்ள தாயாரா அந்த அம்மா!"

"ஐது வழுக்கை மண்டை கரம் கட்டிப் புகுக்கு. "நினை தினைத்தான் இந்த கண்பி தாத்தையைக் காப்பியிலே போட்டுக் கொடுக்கிறியே, இந்த அபயம் வேறையா? கொண்டா இப்படித் துடைப்பக் கட்டைவை" என்று பிழிவப் போனார். அந்த அம்மம் மகியலே, கணியேருத்து வந்தவுடனே சண்டை காண்டாண்டு - விவிலிட்டனர் இருவரும். அந்த அம்மா ஒரு நாளைக்குக் கோயில், கடைன்று போயிருந்த சமயம் பார்த்து, மருத்து ஸ்ச உச்சகி வேலையா தீர்த்துக் கட்டத்தான் போனார்."

"ம்....."
"என்ன பெருமூச்சுவிட்டே?"

"தீ சொல்வதும் என் கடங்குத்தானே பயம்னு அப்பாடாண்டு டெய்லுக்கே விட்டேன். எங்கே போனது இத்தனை ஆபத்து நெறஞ்சு கெட்டிரு. இத்தனைவையும் வீத எங்க ராஜாட கரப்பு அதுபது தான் எயிர் வாந்திது விட்டாரே, அது அவருடைய மகர் தவிர கத்திரை, உயிர் யாறறதிலே அருக்கு இருக்கிற திட உயிர்க்கைவரை, எயிர் பத்தாதத் தானே காட்டறது? கரப்பு தானே ஒரு தனி கட்டிலா படித்து, அவர் ஸ்ரீமத்தது எங்களைப் போல்து இன்னொரு களுக்கு ஒரு தனி எங்கத்ததை. பிரயிர்வை உண்டு பண்ணுகிறது. அதுக்காக ஒரு விருக எடுத்து அருக்கு எங்காளான தானே முடிபி, ஒரு பருக்கை முடிப்பு அங்கது ஒரு நொய் முடிப்பாவது தரலாமனு ஏதம் பட்டேன்."

"கைக்கென்ன வரை?" என்று கேட்டது எதுமய.

"இருபத்தாறு நாள்."

"தீ இருபத்தாறு நாளாவது உயிரோட இருந்தாக்க. எங்க பாடு அப்படி இங்கேயோ, தப் வீத தவறி இந்த வழுக்கை மண்டை தாய்மேலேகாந்ததானே போதும். கடிக்கக் கூட வானடாம். அப்படியே சொல்லியுப்பவ ஒரு தடவை" அந்த இடத்தைத் தேய்க்க எங்கை நகக்கிடுவார். எய்ய, எந்த ஆபத்து எங்கே காத்திருக்கு என்று சொல்ல முடியாத ஜன்மம் எங்க ஜன்மம், நீயான அதுபது தான் போதாது என்று குறைப் பட்டே."

"கடவுள் எங்களுக்கு விதிக்க ஆபுகவே எங்க வானி வாழ ஆகையாடு வது கூடவா பிராணை! உங்க உடம்புக்குத்

தகுந்தது எங்க ஆபுக. எங்க உடம்புக்குத் தகுந்தது எங்க ஆபுக."

"எதுவா விருந்தாதும சரி, அந்த ஆபுக முழுக்க காழனுமனு ஆகையாடறது தப்பு தான்."

"எய்யது!" என்று கேட்ட கரப்பின் மனை விளிந்த நின்று.

"ஆமாம்."

"ஆளுப்பட்ட மனுஷன் மெய்க்கமே விட்டது அம்மாதானும்! நமக்கு மட்டும் ஏன் இந்த ஆகை?"

"மனுஷனுக்கு என்ன வேணத்தது இப்ப? கரப்பு, கொடு, என்ன இருக்கிறதென்னாத உதையும் கொடு பண்ணிட்டு அவத்தோடு பூயிப்பே எங்கவதமா, நீர்க்காவுகா இருக்க னுமனு கக்கை கட்டிக்கிடுக்குக்கா?"

"இராய்க் சரி, நம்மம் பெண்ணம் அதுவோ கொடு பண்ண ஆறயிக்க இப்ப அங்க தக்கியே வந்து விடுகிறிருக்கு எல்லாம்."

"என்ன, சொல்லு! சொல்லு!"

"எங்கைகோட்டியாபெய்காரம் படிச்சு கேட்குனு சொல்றே. எங்கிட்ட கேட்கறே."

"அட சொல்லுங்கா."

"இந்த வழுக்கை மண்டை மனுஷன் இருக்கான் பாரு. இவனுக்கு அம்பத்தொட்டு வரைகப் போறது. ஏதோ ஆய்க்கிறேயேயே. எய்யேயேயே. இந்தக் கிறுவல் மாரடைப்பு வந்து போக மாட்டானுமனு கமே இருக்கிற இனப்பட்டங்கள்ளாம் துடிக்கிறதூக்க. எவகத் திலே இனப்பட்ட மனுஷங்கலா இப்ப மண் டிக்கிட்டு, அதுவாக்கெல்லாம் இனட்டப்படி ஒண்ணும் பண்ண முடியாதினே. இந்த வரைகாதுங்கள்ளாம் ஒழிந்தாதான் தாம

ஜாலியா இருக்க முடி யுமனு எங்காரம் தயிர் கிறது. தேத்து இந்த வழுக்கை மண்டை கிட்ட வந்து ஓர் இன லட்டம் பேசித்தாம்: 'அம்பது வரை ஆன விடனே வேலைவை விட்டு ஓய்வு கொடுத்த திடனும் சாரி, இங் காட்டி கமே இருக்கிற வங்கள்ளாம் எப்படித் தான் மேலே வரத்' துன்று சொன்னனும்: 'என் அநேகா நிறுத்தி விட்டே. அம்பது வரைகாவுடனே விடயாரைக் சொல்லி, அப் படியே, விட்டுக்குப் போகாமே மிச்சார அநிர்ந்தி கொடுத்துப் பரமேசுவரத்துக்கு அனுப்பிவைத்தினுமனு சொகவேன்' என்று சொல்லித்தாம் இந்த வழுக்கை மண்டை! எம் சாரத்துக்கிட்ட வந்து

புகழ்க்கிட்டு இருந்தது. 'தான்' கவித்தை ஒருக்கி, வானை ஒழிக்கித் தொகல், கத்தல் எல்லாம் கத்திகப் போட்டுண்டு சம்பாழிக்க, எங்க விமல்களை வளர்க்கனும், சொல்லு போடனும், படிக்க எவக்கனும் -- ஆக ஆவகக் கவித் விட்டு எழிற்சென்று, பெரி தில் கட்டை போட்டுண்டு, பள்ளிக்கடம், பண்ணத்து போடது. மெய்வார எய்கை போடனும். இதுக்கெல்லாம் பணம் அதுயப் பிக்கண்டு, அப்பறம் தானும் அம்பது வரைகெ வேலைவை விட்டு விட்டுக்குப் போயிட னுமாம். இது என்னடா சாக்கம்னு சொல்ல எரிச்சலா இவர்க்கல் போட்டுது."

"நல்லா வேறுதும்."

"என்ம வேறுதும்! அப்பாளுக்கு உங்க கரப்பு நாளைக்கு அதுபது தான் சொன் டாட்டம் எதுக்கு?"

எங்கள் பல்லம் எஃகும்,
மக்களுடைய மனிதனாவதும்
உணவிற்கும் மட்டுமே உயிர்
பாழ்பதில்லை. ஆதலால்
நாங்கள் இராமபெருமான் இதை,
கடனம் மற்றும் மனிதகுலத்துக்கு
உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தும்
இதர கலைகளையும் பெணி
வுள்ளதது வருகிறோம்.

LILA ஸ்டைல்

"என்ன அபுமாடியிலே அகப்போடீது? மறுபுறம் நல்லாத் தனிக்கட்டுமனு தான் சொன்னு, எங்க ராஜாவும் தனிக்கணும்னு சொல்றேன்னு நெனச்சியா? நாங்கனும் தன்னி கெட்ட குலமனு நெனச்சியா?"

“நான் இத்தனை சொன்னபிறமும் அவையே சொல்பே. கொக்குக்குத்தான் ஒரே மதிப்பு சொல்ல வழக்கம்.”

“நீ சொல்வது புரியவது. அதுக்காக அறுபது நாளான எங்க ராஜாவை விட்டுட்டமுடியுமா? அவரு எத்தனை அடியாடாவரு! எத்தனை அனுபவம்! எங்கள் தெளிவுகளுக்கு அவர் கிட்டி விருந்து எத்தனை தெளிவுக்கெனவேண்டி. விருக்கு! அவருக்கு விழாக் கொண்மாதத்தான் ஆகலாம். நீ ஏன்லாம் அதிகமாகச் செயல்பாறாது. உங்க ஸாரி கிட்டச் சொல்லி, ஆளுக்கு ஒரு நொய்ய் நன் கொடையாக கொடுத்தால் போதும். இதைக் கேக்கறதுக்குத்தான் உங்களைக் கூப்பிட்டேன். அவருக்கு நான் இதைச் செய்ததான் ஆகலாம். அவர் என்னைக் கண்ணுக்குக் கண்ணு வச்சிருக்கார். பேச்சுக்குப் பேச்சு “நீங்கதான் இந்தக் கரப்பு ராஜ்யத்துக்கே ஆதாரம்னு சொல்லிக்கிட்டே இருக்கார்.”

அப்படி, உங்களுக்கு ஒரு பருக்கை போட்டாத்தானே நீங்கலும் பெரிய பருக்கை முடிப்புக் கொடுக்கறாய்னு அடையக் கிணம்புலிக்.

“சுமமா இப்படிச் சிண்டல் பண்ணுதே. நீங்க கொடுக்கப் போறீங்கனா இல்லையா?”

“பார்க்கலாம். நான் எங்க இவ்வட்டங்க
மிட்டச் சொல்லிக் கலந்து ஆலோசிச்சுத்
தான் செய்யறேன். அப்படி நானாச்சே,
உங்க ராஜா ஏதாவது புதுசா கங்களுக்குச்
சொல்லிக் கொடுத்திருக்காரா?”

“உயிர்நிலைநாடு”

“உதாரணமாக, உங்களுக்குக் குறுவி, காக்கா, பட்டாம்பூச்சி, தேவீ - இந்த மாதிரி ரொம்ப துரம் பறக்கத் தெரியுமாம், உயரக்கப் பறக்கத் தெரியுமாம். இப்படி நையாண்டியிடுவாது மெளது. மெளதுயிலேயிருந்து என்னிப் பெட்டி, அகப்பைக் கூடு, உரிமண்டை நாரி மூட்டை - இப்படித் தந்திச்சிட்டே இருந்தால் போதாது. இல்லாட்டி உங்க ராஜாவுக்கு அதுபடி நாய் கொண்டு டாண்டறும் பதக்காது. உங்களுக்கு இருபத்தானாய் காப்பாத்திக்க முடியாது.”

“நாள் எவ்வளவோ சொன்னா, சம்பந்தமில்லாம ஐதோ சொல்லிக்கிட்டே யிருக்கிறேன்.”

“சம்பந்தத்தொடர்தான் சொல்றேன்.”
அதோடானா, அந்த மூலையிலே.”

“அதோ - பெட்டியோட அந்த மூலம்

“பயிலியா! எங்கே? எங்கே?” என்று பர
பரத்தது கரப்ப. மீளச் சூழ்த்தது.

“அதோர் அது ரோமம் நெரமா உய்
 தையே பார்த்துக்கிட்டிருக்கு. கிட்டக்க வரக்
 கிளம்பிட்டுது. இனிமே நீ ஓடித் தப்பிக்க
 முடியாது. புத்தியாவ் இல்லை. இறக்கை
 வாய்து இருக்கு. சட்டுனு அதை உபயோகப்
 படுறேன். பறந்து தொலை.”

“சரி, சரி, நான் உங்கள் தாணாக்குச் செல்
நகலிடுவன்.”

.....

கரடிப் பறந்து என் மீடலில் இறங்கி, பஸியுக்குள் புகுத்தது. நான் எழுந்து குதித்தேன். பஸியிலிருந்து கழறித் தவறினேன். காப்பி விமர்சன கட்டுரைகளில் இருந்து.

“எப்போது, எங்கே?” என்று இடிவந்தரால்
சுயந்தரால்.

“கட்டி, தூக்கியெல்லாம் ஸக்தி” என்று
கத்தினேன்.

கழுதைகளுக்கும் இராக்கி!

விசேஷ நாயக்கியும் பூங்காவையும் 1967 அம்
யோடு வளர்க்கிறார்கள். மேலேதாடுகளில் குதிப்பதாக
மெத்து தொழிலி விஞ்ஞானப் பிராணிகளையும் பறவை
களையும் வளர்க்கு ரர் இங்குமிரு தேவநரிவுள்ளனது.
புதியதாக ஒரு விட்டுக்கு குறுத்தினால் யோடு
வாகாளியும் பிராணிகள், பறவைகள் எந்தையும் வாங்க
கொள்பதும் போது ஒப்பந்தம் மதித்திருக்கும் ஒரு
கூட்டும் யோடிக் கையிடமுற்றது வாய்க்கொண்ட
மீஸ்திரர்கள். விபிக்காரர்களின் திருத்தபட்சமும் மீதிப்
பிரான் வளர்ப்பில் மக்களுக்கு உண்டான ஆர்வம்
வளர்த்து வருகிறது. சுமார் பன்னாற்பத்தைன்போது
ஆழ்ந்ததைக்குப் பயிற்சித் பறவைகளும்,
விதி சிங்கங்களுக்கும் சித்தம்பிறமான வளமான பிள்
களும் பக் கம் பொருள்களாகவா
வழங்குவதுடன் தளவாய் சுமார்
பன்னாற்பத்தைன்போது மேற்கு
தொழிலினை யோடு நுகரக்கூடிய
உள்ள பல கடைகள் 'பிராணிகள்,
பறவைகள் அமைத்தும் விற்று
விட்டன; கூகலம் கட்டாக் ஂஜை
மீதிய' என்று அதிகப்புகள்
செல்லும் அரசாங்க ஆப்டர்கள்
வந்து குவிக்கின்றனர். ஒரு யோடு
குடி 8,000 லாக் ரூபாய் 12,000

[illegible]

[சமூகத்துக்குப் பயன்படும் வகையில் கருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்படும் வட்ட மொழைக் கடிதங்களை வர வேற்கப்படுகின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டும் சிறந்த கடிதம் ஒன்றுக்கு வாராவாரம் பதினைந்து ரூபாய் பரிசு வழங்கத் தீர்மானித்துள்ளோம். இந்த வாரம் பெங்களூர் ஸ்ரீ எஸ். நடராஜன் பரிசு பெறுகிறார். — ஆசிரியர்]

சமீபத்தில் நடைபெற்ற மேற்கு ஜெர்மன் தேர்தல் பற்றிய விஷயங்களை அவல்தாட்டு விஷயங்களில் அக்கறைவுள்ளவர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். இந்தியாபோன்ற அங்கு பல கட்சிகள் இல்லை. மூன்று கட்சிகள்தான் இருக்கின்றன. அது எப்படி சாதிய மாதிரி? குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்துக்கு அதிகமாக வேட்டுக்கள் பெறும் கட்சிகள் சார்பாக நிற்கும் வேட்பாளர் மட்டுமே வெற்றி பெறும் ஈரப்படி. இந்தியாவில் ஏன் அப்படி ஒரு முறைவைக் கையாளக் கூடாது? பிரதேச மனப்பான்மை, மொழி வேறி, இன வேறி, பண பலம், அதிகார பலம், பதவி வேறி காரணமாகத் தனித்து நிற்கும் கட்சிகளும் சரி, தனி நபர்களும் சரி அரசியல் வாலியிருந்து அங்கதயிக்க தேரும். இதனைப் போது மக்கள் வரவேற்கவும் செய்வர். தேச பக்தர்களும் இந்தியா ஒரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவர்களும் சித்திக்க வேண்டியது அவசியம்.

சுனிதர்

30-9-89

ரா. சுப்பிரமணியம்

காஞ்சிபுரத்துக்குச் சுற்றுலா வருபவர்களுக்கு ஒரு தகவல்தான், அரிமா சங்கத்தின் ஓர்பிஸ் "காஞ்சி ஆலயங்கள்" என்ற புத்தகம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கு இது அன்பளிப்பாக வழங்கப்படுகிறது. காஞ்சி காமகோடி, பீடாதிபதி இந்துலுக்கு ஸ்ரீமுகம் வழங்கியுள்ளார். காஞ்சியில் ஆலயங்களைப் பார்க்க வரும் மக்கள் இதனைப் பெற்றுப் பயன் பெறலாம்.

புத்தகம் கிடைக்கும் இடம்: அரிமா சங்கம், காஞ்சிபுரம்.

காஞ்சிபுரம்

7-10-89

ச.கா. பத்மநாபன்

நீட்டில் எவ்வளவோ சேனைகள் இன்று முளைத்து விட்டன. அவற்றில் பலர் பவன் எனும் நமக்குத் தெரிந்தவர்கள். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு புதுமையான படை எங்கள் (புதுமைய) மாதிலத்தில் தொன்றி யிருக்கிறது. அதுதான் பெற்றோர் படை. ஆச்சரியமாக இருக்கிறதல்லவா? ஒவ்வொரு கல்துறாக்கும் ஒவ்வொரு பெற்றோர் படை இருக்கும். பெற்றோர் படையின் முக்கிய செயல் திட்டங்கள் என்ன தெரியுமா? கல்துறாயில் மாணவர்களின் விடினர்களைத் தவிர்ப்பது. விடினர்களைப் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர்களைக் கல்துறாக்குள் அழைத்துப் போவது. மாணவர்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவது. விடினர்களைப்போது ஆளியாகட்டும். கல்துறாக்கும் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பது போன்றனவாகும். பெற்றோர் படை தனது திட்டங்களில் வெற்றி பெறுவது சாத்தியமே. அவர்களுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சமயோசிதமாக எப்படி வழி நடத்துவது என்று தெரியாமலா போகும்? இதுபோல் பெற்றோர் படைவை ஏதேனும் மாதிலங்களிடம் ஏன் அளிக்கக் கூடாது?

காரைக்கால்

13-10-89

தி. நாகராஜன்

பெங்களூர் தலைமைத் தபால் நிலையம் காத்தி நூற்றுண்டு தபால் தலைகள் வெளியிட்ட சில நிமிஷங்களுக்குள் கிசேஷ தபால் தலை அடங்கிய கவர் ஒன்று (30 எப்பா) ஒரு ரூபார்க்கு விற்கப்பட்டது. அதாவது தபால் அதிகாரிகள் என்ன முயற்சுவேயே, மற்ற தபால் தலைகளும் இதே போல் கறுப்பு மார்க்கெட்டில் விற்கப்பட்டன. பல மணி நேரங்கள் கியூவில் நிற்கப் பலந்து பலர் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கினர். இதே கதி தான் காத்தி தாண்டங்கள், தோட்டுக்களுக்கும், சித்திதம் தரணயிள்ளைமாம் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டன. இதுவா நாம் அண்ணலுக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலி நேர்மைக்கும், சாதியத்துக்கும் போராடிய உத்தமருக்கு இப்படியா அஞ்சலி செலுத்த வேண்டும்?

பெங்களூர்

13-10-89

எஸ். நடராஜன்

உத்தியோகத்திலிருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் அது சம்பளத்திலேயே பிடித்துக் கொள்ளும்படியாக உள்ள 'சம்பள சேமிப்பு இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டத்தின் கீழ் பிடிக்கப்படும் பணம், போய்ச் சேர்த்ததற்கான எந்த ரகீதும் பாவித்தாரருக்கு இது வரை வழங்கப்படவில்லை. இதனால் அதிகப்படியான பணம் தம்மைச் சம்பள சேமிப்பு இன்ஷூரன்ஸிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்கின்றனர். ஆதலால் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் உடனுக்குடன் ரகீது வழங்க வேண்டும்.

பரிசீலிக்கக்கோட்டை

8-10-89

அ. பட்டிராஜன்

காலைப் புத்துணர்ச்சியை

மாலை வரை

நடிக்கச்

செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்ததின் பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க்கை உடலில் தூயிற் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மணிக்கணக்கில் நீடித்திருக்கும். வியர்வையை விநாஸில் உறிஞ்சும் தன்மைபுடைய பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க் கடுங்கோகடையில் கூட உங்களை இதமான உணர்ச்சி யுடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்கச் செய்யும். உங்கள் உடலுந்தோலிலிருந்தும் டிரீம்ப்ளவர் கறுமணம் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை மகிழ வைக்கும். எல்லா வசதிகளுக்கும் ஏற்றதாகையால் வருடம் முழுவதும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறந்தது பான்ட்ஸ் டிரீம்ப்ளவர் டால்க்!

பான்ட்ஸ்

டிரீம்ப்ளவர் டால்க்—

மென்மை யிக்க மகோன்னத டால்க்!

சீஸ்ப்ரே, பான்ட்ஸ் இன்காஸ்பெரேடெட் (வசையதக்கப்பட்ட பொதுப்புடம்

சென்சு, கிரீஸ் இன்காஸ்பெரேடெட்)

பொது

Arwind

எமது வேற்புகள் உன்னதமான பருத்தி
இழைகளில் செய்யப்பட்டவை
மென்மையானவை. சீரானவை, தேய்ந்து
உணரப்படவை. பளரட்டினம், ராஜா ஸ்பெஷல்
ஆகியவற்றிலிருந்து
தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுகரை.
அரசரித்த பிலிங் லிட்.

